

PONDELOK 23. NOVEMBRA 2009

PREDSEDÁ: PÁN BUZEK

predseda

(Rokovanie sa začalo o 17.05 hod.)

1. Pokračovanie prerušeného zasadania

Predseda. – Otváram zasadnutie Európskeho parlamentu, ktoré bolo prerušené vo štvrtok 12. novembra 2009.

2. Vyhlásenie predsedníctva

Predseda. – Predovšetkým by som chcel vyjadriť nádej, že naša práca s ďalšími európskymi inštitúciami pri zavádzaní Lisabonskej zmluvy, ktorá nadobudne platnosť o týždeň, bude prebiehať bezproblémovo. V tejto veci nepretržite pracujem a udržiavam kontakt s pánom predsedom Európskej komisie a pánom premiérom, ktorý zastupuje švédske predsedníctvo. Chcel by som tiež zopakovať, že Európsky parlament je pripravený vypočuť nastávajúcich komisárov. Sme na to pripravení a oznámil som to aj obidvom inštitúciám – Rade a Komisii (teda pánovi predsedovi Komisie).

Budúci týždeň 1. decembra bude Svetový deň boja proti AIDS. Je dôležité, aby sme si vždy, nielen v tento deň, spomenuli na obete tohto hrozného ochorenia. Uctenie si pamiatky obetí a poznatky o tejto chorobe môžu pomôcť v budúcnosti znížiť počet nových prípadov.

O dva týždne 10. decembra si pripomenieme 61. výročie prijatia a vyhlásenia Všeobecnej deklarácie ľudských práv na Valnom zhromaždení Organizácie Spojených národov. Bola prijatá v dôsledku udalostí 2. svetovej vojny. Táto deklarácia bola prijatá jednomysleňne, a to je potrebné zdôrazniť. Všeobecnú deklaráciu ľudských práv možno považovať za prvý významný úspech Organizácie Spojených národov v oblasti ochrany ľudských práv. Upozorňujem vás na tento dôležitý dátum, pretože táto oblasť patrí oprávnené k hlavným záujmom Európskeho parlamentu. Na to by sme mali vždy pamätať.

3. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

4. Parlamentná imunita: pozri zápisnicu

5. Zloženie výborov a delegácií: pozri zápisnicu

6. Podpis aktov prijatých v spolurozhodovacom postupe: pozri zápisnicu

7. Oznámenie spoločných pozícií Rady: pozri zápisnicu

8. Predložené dokumenty: pozri zápisnicu

9. Otázky na ústne zodpovedanie a písomné vyhlásenia (predložené dokumenty): pozri zápisnicu

10. Petície: pozri zápisnicu

11. Kroky podniknuté na základe pozícií a uznesení Parlamentu: pozri zápisnicu

12. Presun rozpočtových prostriedkov: pozri zápisnicu

13. Program práce: pozri zápisnicu

14. Jednominútové vystúpenia k otázkam politického významu

Predseda. – Ďalším bodom sú jednominútové vystúpenia k otázkam politického významu.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Vážené dámy a páni, chcel by som vás upozorniť na Chartu základných práv v rámci Lisabonskej zmluvy, ktorá sa týka ľudí s postihnutím. Rada Európy v súčasnosti pracuje na novom návrhu antidiskriminačného nariadenia a ja by som rád zdôraznil tri aspekty. Po prvé, podľa tejto charty nikto nemôže byť priamo ani nepriamo diskriminovaný preto, že má dieťa alebo príbuzného s postihnutím. Po druhé, odteraz poisťovatelia nemôžu odmietnuť uzavrieť poistenie z dôvodu, že niekto má genetickú poruchu alebo postihnutie. Po tretie, práva, ktoré podporujú inštitúcie Európskej únie a kresťanskí demokrati, pripisujú veľký význam rešpektovaniu kvality života ľudí s postihnutím. Chcel by som kolegov poslancov upozorniť na všetky uvedené body, pretože by som vás chcel požiadať o podporu vytvorenia skupiny Disability Intergroup tento týždeň.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Vážení páni predsa, Európska únia, v ktorej jeden zo siedmich občanov patrí k národnostnej menšine, môže byť hrdá na svoje dôsledné zabezpečenie dodržiavania práv občanov. Význam motta Európskej únie – jednota v rozmanitosti – v tomto prípade stojí za zmienku. Všetci v tejto rokovacej sále vieme, že skutočnú demokraciu je možné rozoznať podľa spôsobu, akým zaobchádza s menšinami. Lisabonská zmluva jednoznačne ukladá povinnosť rešpektovať práva ľudí, ktorí patria k menšinám, a Charta základných práv zakazuje akúkoľvek diskrimináciu na základe etnického pôvodu alebo príslušnosti k národnostnej menšine.

Žiaľ, v EÚ sú stále krajiny, ktoré napriek tomu, že prijali povinnosti vyplývajúce z medzinárodného práva v tejto oblasti, svojou zámernou politikou prechádzajú k prispôbovaniu a nepochybnému odopieraniu národnej identity menšín. V tejto súvislosti spomeniem Litvu, ktorá už vyše 20 rokov diskriminuje svojich občanov v rôznych oblastiach života. Nielenže táto činnosť bola plánovaná, ale z dôvodu vstupu krajiny do Európskej únie sa tieto praktiky ešte vystupňovali. Príkladom uvedeného sú rozhodnutia litovského ústavného súdu o písaní poľských priezvisk len v litovskom prepise.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Vážení páni predsa, Európska komisia 14. októbra oznámila svoju výročnú stratégiu rozširovania. V tomto dokumente Komisia uvádza hodnotenie pokroku zo strany západného Balkánu a Turecka v čase svetovej hospodárskej krízy a najdôležitejšie problémy, ktorým tieto krajiny budú musieť čeliť v blízkej budúcnosti.

Vo svojom krátkom prejave by som ako člen delegácie Európskeho parlamentu pri Spoločnom parlamentnom výbore EÚ – Turecko chcel povzbudiť Turecko, aby pokračovalo v úsilí, ktoré vynakladá v oblasti reformy, ktorej cieľom je úplná demokratizácia krajiny a rýchle vyriešenie konfliktov so susednými krajinami. Prístupové rokovania sa už dostali do pokročilej fázy a požadujú, aby Turecko vynaložilo ešte väčšie úsilie pri plnení kritérií potrebných na získanie členstva. Vyhladky na vstup do EÚ by mali byť podnetom na posilnenie demokracie a dodržiavanie ľudských práv a takisto na ďalšiu modernizáciu krajiny a dosiahnutie štandardov Európskej únie.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Vážení páni predsa, dámy a páni, každých šesť sekúnd zomrie niekde vo svete od hladu jedno dieťa a počet ľudí trpiacich podvýživou už dosiahol hranicu jednej miliardy.

Túto veľmi vážnu situáciu odsúdili účastníci septembrového samitu G20 v Pittsburghu. Na samite odznelo, že 20 miliárd USD sa vyčlení na podporu poľnohospodárstva v rozvojových krajinách. Mimochodom, to isté odznelo aj na samite G8 v L'Aquile.

Na svetovom samite o potravinovej bezpečnosti, ktorý sa uskutočnil 16. novembra v Ríme pod záštitou Organizácie OSN pre výživu a poľnohospodárstvo, však bola úplne iná situácia. Takmer všetci predstavitelia skupiny G8 túto pomoc odmietli, a preto sa samit neskončil ratifikáciou vopred očakávaných opatrení. Preto je sotva prekvapivé, že sa v texte deklarácie, ktorá má viac ako 40 článkov, neobjavuje žiadna presná suma, dokonca ani 44 miliárd USD, o ktorých organizácia FAO hovorí, že sú každoročne potrebné na udržanie poľnohospodárskych systémov v najchudobnejších krajinách.

Autori konečného znenia deklarácie len slovami podporujú prázdne sľuby členov skupiny G8 – teda tých z L'Aquila – o tejto problematike. Preto odmietam takýto dvojaký meter a mám obavy, či skupina G20 dokáže realizovať tieto opatrenia. Ako hovorieval známy francúzsky komik Pierre Dac: „Na večné čakanie na niečo, čo sa nikdy nestane, je potrebná nesmierna trpezlivosť.“

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Vážený pán predseda, situácia v Západnej Sahare je veľmi vážna. Varovania organizácie Human Rights Observatory v Astúrii – mojom regióne – a mnohých ďalších organizácií je potrebné brať vážne. Sedem väzňov tam čaká na vojenské súdne procesy za to, že navštívili svoje rodiny v utečeneckom tábore Tindouf, sú tam politickí väzni, tyrania, miznú tam ľudia a nenásilnú hrdinku a kandidátku na Sacharovovu cenu Aminatou Haidarovú, saharského Gándhího, vykázala moc okupujúca tento región. To je niečo, čo v medzinárodnom práve nemá obdobu.

Pani Malmströmová, členovia Európskej komisie, noví vedúci predstavitelia v Rade: Európska únia by sa mala angažovať v podpore tohto mimoriadne utláčaného obyvateľstva. V čase 20. výročia pádu Berlínskeho múru stojí blízko nás ďalší múr, ktorý predstavuje prekážku slobody.

Počúvajte pani Haidarovú! Zachráňte jej život!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Vážený pán predseda, v priebehu uplynulých týždňov sme dostali správy o veľmi zlom stave Baltského mora. Z tohto dôvodu sa naozaj musím niekoľkými slovami vyjadriť k tejto dnešnej téme, ale tiež preto, že minulý týždeň prebehlo zmierovacie konanie medzi Radou a Parlamentom týkajúce sa rozpočtu na rok 2010. Tento rozpočet zahŕňa dodatočných 20 miliónov EUR, ktoré Parlament chcel, aby sa prideliť stratégie pre oblasť Baltského mora, čo je potešujúce.

Preto Komisii určite pripomeniem, keď tu bude jej zástupca, že potrebujeme právny základ stratégie pre oblasť Baltského mora, aby sme naozaj dokázali uplatňovať a začať používať finančné prostriedky, ktoré sú na tento účel vyhradené. Ako som už spomenul, správy, ktoré sme dostali v uplynulých týždňoch, naznačujú, že je nevyhnutné prijať opatrenia. Treba urobiť veľa vecí, a to rýchlo. Preto dúfam, že si všetci vyhrnieme rukávy a veľmi skoro začneme naozaj niečo robiť. Treba konať. Neplatí to len pre nás, ale aj pre Komisiu, Radu a zainteresované strany.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Vážený pán predseda, vo štvrtok som bola v Tunise na súdnom pojednávaní s básnikom a spisovateľom Taoufikom Benom Brikom, ktorého v Tunisku na základe zvykového práva obvinili zo skutkov, ktoré sú neopodstatnené. Od „volieb“ v Tunisku, ktoré sa konali 25. októbra, sú ľudia, ktorí obhajujú ľudské práva, vystavení prejavom násilia a obťažovania v takom rozsahu, aký som ešte nikdy nezažila, aj keď mám k tejto krajine blízko.

25. októbra si prezident Ben Ali nepochybne v plnej miere uvedomil nelojálnosť tuniského ľudu k svojmu vládcovi. Ambasády a Európska komisia, ktorá, žiaľ, nemá politické oprávnenie na to, aby sa zúčastnila takéhoto pojednávania, preukázali vo všeobecnosti nezáujem o tento problém, ktorý tu vzniká.

Myslím si, že dnes musíme mať veľmi jasný postoj. Nesieme vinu za to, že sme si nespĺnili právnu povinnosť záchrany. Čo bráni ambasádam a Európskej komisii, aby pánovi Benovi Alimu predkladali otázky – v zmysle našich záväzných dohôd a vzájomných záväzkov s Tuniskom – týkajúce sa jeho činov, ktoré sú v úplnom rozpore s týmito záväzkami?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Obchodná dohoda uzavretá 4. novembra medzi Európskou úniou a Izraelom, ktorej cieľom je liberalizácia obchodu s poľnohospodárskymi produktmi, spracovanými poľnohospodárskymi produktmi, rybami a produktmi rybolovu, je neprípustná z niekoľkých dôvodov, ktoré vám teraz vysvetlím.

Je neprípustná predovšetkým preto, že je v súlade s princípmi neoliberalných politík, ktoré zhoršujú súčasnú hospodársku a sociálnu krízu najmä v oblasti poľnohospodárstva a rybolovu, ale táto skutočnosť je ešte závažnejšia, keď sa takéto politiky presadzujú prostredníctvom dohody s krajinou, ktorá porušuje medzinárodné právo a najzákladnejšie práva palestínskeho ľudu. Hovoríme o krajine, ktorá si neplní povinnosti dohodnuté v mierovom pláne, ktorá oblieha pásma Gazy, stavia ďalšie osady, pokračuje v stavaní múra a vyháňa Palestínčanov z Jeruzalema. Je to krajina, ktorá naďalej stupňuje porušovanie ľudských práv a medzinárodného humanitárneho práva.

Odsudzujeme a zavrhuje uzatvorenie tejto dohody, ktorá zahŕňa obchod s produktmi z izraelských osád na palestínskych územiach, čím sa zdôrazňuje nepopierateľné a neprijateľné napomáhanie Európskej únie Izraelu v súvislosti so závažnými porušeniami, ktoré som práve opísal.

Na tejto pôde chceme vyjadriť našu úplnú solidaritu s palestínskym ľudom a postaviť sa za jeho práva na vybudovanie slobodného, nezávislého a zvrchovaného štátu.

Gerard Batten (EFD). – Vážení pán predseda, ruský emigrant Pavel Strojilov nedávno uverejnil odhalenia týkajúce sa spolupráce medzi Britskou labouristickou stranou a Sovietskym zväzom počas studenej vojny.

V sovietskych archívnych dokumentoch sa uvádza, že v 80. rokoch nadviazal Neil Kinnock ako vedúci predstaviteľ opozície prostredníctvom tajných vyslancov kontakt s Michailom Gorbačovom, aby videl, ako bude Kreml reagovať, keď labouristická vláda prestane plniť program jadrových striel Trident. Ak je správa, ktorú dostal pán Gorbačov, pravdivá, znamená to, že lord Kinnock sa spojil s jedným z nepriateľov Británie, aby sa pokúsil získať súhlas týkajúci sa obrannej politiky svojej strany a v prípade zvolenia aj obrannej politiky Británie.

Ak je táto správa pravdivá, lord Kinnock by mal byť obvinený z vlastizrady. Dokumenty, ktoré máme teraz k dispozícii, musia na najvyššej možnej úrovni vyšetriť britské orgány a lord Kinnock musí dostať príležitosť vypovedať vo veci sovietskeho obvinenia.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Je poľutovaniahodné, že politika, ktorá ospravedlňuje kolektívne odopieranie volebného práva menšinám, môže aj v súčasnosti stále predstavovať prekážku ďalšej vlny integračného procesu. Chcel by som sa poďakovať pánovi predsedovi za to, čo urobil, aby obnovil normálnu situáciu na Slovensku. Jazykový zákon je len jednou smutnou, malou kapitolou. Prípád z Česka bol ďalším príkladom. Prezident Českej republiky musí aj bez Lisabonskej zmluvy vedieť, že na základe Benešových dekrétov dochádza k presadzovaniu zásady kolektívnej viny a že ich nezákonnosť sa nestratí, ak sa uzákoní Charta základných práv. V skutočnosti sú však tieto dekréty stále v rozpore s viac ako šiestimi európskymi dokumentmi. Sme presvedčení, že budúcnosť Lisabonskej zmluvy a EÚ nebude určovať oživovanie kolektívneho odopierania volebného práva z obdobia 2. svetovej vojny, ale ochraňovanie práv menšín podľa tradičných európskych pravidiel zaručenia nezávislosti v kultúrnom živote.

Anna Záborská (PPE). – (SK) 20. novembra uplynulo 20 rokov od prijatia Dohovoru o právach dieťaťa Organizáciou Spojených Národov.

Toto výročie je zhodné s vytvorením skupiny Intergroup pre rodinu a ochranu detstva. Výzvy Európskej únie – ako sú demografia, zosúladenie rodinného a pracovného života, starostlivosť o osoby odkázané na pomoc, sociálna inklúzia, boj proti chudobe rodín a detí, ako aj politika solidarity medzi generáciami si vyžadujú expertné znalosti rodinných organizácií, ktoré sa venujú ochrane záujmov detí.

Dohovor o právach dieťaťa pripomína, že dieťa pre harmonický rozvoj svojej osobnosti potrebuje vyrastať v rodinnom prostredí založenom na šťastí, láske a porozumení. Skupina Intergroup pre rodinu a ochranu detstva pracuje v Parlamente ako platforma pluralitných názorov členov naprieč politickými skupinami. Požývam všetkých kolegov, aby podporili túto skupinu vo svojich politických frakciách. Umožnia pokračovanie dôležitej a užitočnej práce pre činnosť Parlamentu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Stav rumunského spoločenstva v Taliansku je príčinou neustále sa zvyšujúceho znepokojenia. Celá Európa už pozná spôsob, akým sa uskutočňovali pokusy obviniť celé spoločenstvo vzhľadom na činy pár previnilcov. Rumuni čelia deň čo deň stále väčším problémom popri rastúcom zastrašovaní a strachu.

Dovoľte mi uviesť len niekoľko príkladov. V tlači sa nedávno objavila správa o nehanebnom prípade diskriminácie. Riaditeľ talianskej spoločnosti, ktorá poskytuje telefonické, káblové a internetové služby, odrádzal zamestnancov od uzatvárania zmlúv s rumunskými občanmi. Ako ďalší príklad môžem uviesť dieťa, ktoré bolo rumunským štátnym občanom rómskeho etnického pôvodu a ktoré utrpelo zranenie, ale žiadna nemocnica v meste Messina ho nechcela prijať. Dieťa zomrelo cestou do Katánie. To je len niekoľko konkrétnych prípadov. Rumuni v Taliansku však čelia podobnému odsudzovaniu takmer každý deň.

Domnievam sa, že je potrebné, aby talianska vláda dostala jasný odkaz na európskej úrovni, aby zastavila diskriminačné konanie proti rumunským prisťahovalcom.

Derek Vaughan (S&D). – Vážení pán predseda, chcel som hovoriť o dôležitosti európskych štrukturálnych fondov pre regióny ako Wales po roku 2013, ale musím reagovať na predchádzajúce poznámky pána Battena o vynikajúcom britskom politikovi a bývalom komisárovi Európskej komisie. Domnievam sa, že obviniť takúto osobnosť z vlastizrady je, mierne povedané, vyjadrením, ktoré nepatrí do Parlamentu, za čo by sa mal pán kolega hanbiť. Žiadam ho, aby tieto poznámky odvolal, a ak ich neodvolá, myslím si, že by ste ho o to mali požiadať vy, pán predseda.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) V tomto Parlamente budeme mať čoskoro príležitosť vypočúť si kandidáta na post vysokého predstaviteľa pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.

Bude to pre nás určitá skúška a ukazovateľ vplyvu, ktorý Európa môže mať na mierový proces na Blízkom východe, ako aj odpoveď na otázku, či Európska únia vôbec dokáže zohrávať aktívnu úlohu pri riešení týchto problémov. Doteraz sa nám v tejto oblasti veľmi nedarilo a kolega poslanec, ktorý vystupoval predtým, sa o tom vyjadril podrobnejšie.

V posledných dňoch pokračoval začarovaný kruh násilia na Blízkom východe. Najprv teroristi hnutia Hamas vystrelili rakety, na čo Izrael neprimerane reagoval. Opäť je ťažké rozlíšiť občianske nešťastia od vojenských.

Zastávam názor, že nesmieme ani na chvíľu poľaviť v úsilí, ktoré musíme obetovať mierovému procesu na Blízkom východe.

Chris Davies (ALDE). – Vážený pán predseda, vojaci zo Spojeného kráľovstva a mnohých iných Európskych národov bojujú a zomierajú v Afganistane. Hovorí sa, že dôvodmi sú udržanie bezpečnosti našej krajiny zabránením návratu al-Káidy alebo ochrana demokracie, či boj proti drogám, podpora Pakistanu alebo presadzovanie práv žien. Osobne však už nie som presvedčený o žiadnom z týchto vysvetlení. Neexistuje žiadna politická stratégia a ja neviem, čo sa má dosiahnuť smrťou našich vojakov. Ani zďaleka nám to neprinesie bezpečnosť. Obávam sa, že naša prítomnosť v krajine len zvyšuje nebezpečenstvo, čo islamským extrémistom umožní, aby nás vykresľovali ako cudzích votrelcov, ktorí podporujú vládu vojenských veliteľov a narkobarónov v občianskej vojne. Naše činy podporujú nárast radikálnych, protizápadných islamských názorov. Potrebujeme diplomatickú stratégiu, musíme viesť rozhovory s Talibanom, musíme podporovať mierové riešenie a usilovať sa o rozšírenie zloženia súčasnej vlády a musíme byť pripravení na stiahnutie svojich vojakov z afganského územia.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Vážený pán predseda, ako viete, dohoda medzi Belgickom a spoločnosťou GDF Suez bola uzavretá v októbri 2009. Rozširuje a konsoliduje monopol spoločnosti GDF Suez do roku 2025. To je v úplnom rozpore s politikami liberalizácie. Dohoda tiež predstavuje rozhodnutie, ktorým sa potvrdí monopol v oblasti jadrovej energetiky, čím sa výrazne skomplikujú plány týkajúce sa obnoviteľnej energie a súvisiacich pracovných miest.

Keď počúvame, že regulačný orgán, ktorý namiesto toho, aby bol nezávislý, sa nakoniec vzdá dohľadu nad trhom a stanovenia cien v prospech kontrolného výboru, v ktorom má spoločnosť GDF Suez svoje zastúpenie, naozaj začínam pochybovať. Dúfam, že Komisia začne reagovať konkrétnymi opatreniami a že poukáže na situáciu, v ktorej nachádzame sudcu aj obžalovaného, kontrolóra aj kontrolovaného.

Preto dúfam, že Komisia bude reagovať zvlášť v predvečer kodanského samitu, kde budú otázky energetiky – najmä v oblasti obnoviteľnej energie – samozrejme, rozhodujúce. Dúfam, že Komisia zabezpečí, aby Belgicko nedosiahlo takzvaný *pax electrica*, ktorého hlavným cieľom je posilniť monopol spoločnosti Electrabel GDF Suez.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Vážený pán predseda, zajtra sa desaťtisíce pracovníkov vo verejnom sektore v Írsku zúčastnia celoštátneho štrajku. Slabo platení štátni úradníci, zdravotné sestry, učitelia a pracovníci miestnych orgánov sú znechutení z toho, že sú obetnými baránkami krízy v írskom a svetovom kapitalizme a že sú nútení doplácať na túto krízu, za ktorú nie sú zodpovední.

Chcem odísť z Európskeho parlamentu vyslať vrúcnu podporu pracovníkom, ktorí sa zúčastnia zajtrajšieho štrajku. Táto írsky vláda nemá žiadny demokratický mandát na krutý plán znižovania plátov. Vyzývam pracovníkov v Írsku, aby podnikli ďalšie kroky na zvrhnutie tejto nedemokratickej vlády, vynútili si všeobecné voľby a nechali rozhodovať ľud.

Rada EÚ a Komisia takisto nesú vinu tým, že požadujú kruté znižovanie plátov v Írsku. Tieto inštitúcie majú tento týždeň ešte menej dôveryhodnosti po ďalšej cynickej dohode medzi skupinou PPE a sociálnymi demokratmi týkajúcej sa predsedníctva a za to, že do funkcie vysokého predstaviteľa pre zahraničné veci vymenovali dámu, ktorá nebola nikdy zvolená do verejného zhromaždenia, ale ktorá sa dostala k novej pozícii tak, že bola do funkcie v Parlamente dosadená feudálnymi fosíliami, lebo bola pokladníčkou britskej Labouristickej strany.

Pochopiteľne, pracovníci v celej Európe sa musia sami vzoprieť a bojovať, a nie sa spoliehať na túto neoliberálnu väčšinu v tomto Parlamente.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážený pán predseda, každý siedmy Európan patrí k etnickej menšine. Napriek tomu sa zdá, že ochrana týchto pôvodných menšín v Európe nie je prioritou. Zatiaľ čo Brusel neúnavne odoberá všetky možné právomoci členským štátom, Komisia, ktorá tvrdí, že nechce zasahovať do ich vnútorných vecí, vyhlásila konflikty medzi menšinami za záležitosť príslušných štátov. V Európe nemáme jednotný prístup. Ustanovenia medzinárodného práva sa v rôznych štátoch uplatňujú celkom odlišne.

Napríklad Francúzsko neuznáva žiadne etnické menšiny a v Slovinsku rozhodnutia organizácie AVNOJ stále porušujú medzinárodné právo. Na druhej strane slovinská menšina v Rakúsku má celú škálu príležitostí na rozvoj. Podľa môjho názoru tieto zjavné nezrovnalosti odrážajú potrebu európskeho právneho predpisu o etnických skupinách. Ak chce Európa chrániť etnickú rozmanitosť, ktorú si v minulosti vybudovala, je veľmi dôležité vypracovať medzinárodne záväzný európsky právny predpis o etnických skupinách, ktorý by sa vzťahoval na pôvodné menšiny. Pre EÚ by to bola príležitosť dokázať, že ochrane národnostnej rozmanitosti v Európe venuje viac ako len prázdne sľuby.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Vážený pán predseda, oslavy, ktoré sa konali 9. novembra tohto roku v Berlíne pri príležitosti 20. výročia pádu Berlínskeho múru, boli pripomenutím zjednotenia Nemecka. Navyše ukázali aj cestu, ktorou sa vydala východná a stredná Európa za slobodou a demokraciou a za ukončením rozdelenia, nielen Nemecka, ale celej Európy.

Zbúranie rozdeľujúceho Berlínskeho múru bolo ukončením tejto cesty, ale transformačný proces v strednej a východnej Európe sa začal udalosťami na poľskom pobreží a vznikom hnutia Solidarita pod vedením Lecha Wałęsu v auguste 1980. Spomeňme si aj na demonštrácie za slobodu v Maďarsku v roku 1956 a na júnové protesty v Poznani, udalosti roku 1968 v Československu a na padlých pracovníkov lodeníc v Gdaňsku v roku 1970.

Mnoho ľudí bolo oddaných opozícii v rôznych krajinách a bojovalo za slobodu a česť. Niektorí z nich za to zaplatili životom. Uctime si ich pamiatku. Spomeňme si aj na politikov, ktorí preukázali veľkú predstavivosť a odhodlanie pri budovaní slobody, demokracie a trhového hospodárstva.

Predseda. – Vážení kolegovia, prerušujem jednominútové vystúpenia k otázkam politického významu, aby som prečítal oznámenie.

15. Program schôdze

Predseda. – Let pána Davida Martina má meškanie. Preto by som chcel požiadať Parlament, aby súhlasil s tým, že jeho správa o zmenách rokovacieho poriadku, ktorá je pre nás veľmi dôležitá, bude zaradená ako posledný bod dnešného programu. Ide skôr o zmenu programu práce ako o zmenu obsahu nášho zasadnutia. Bolo by dobré, keby sme sa dohodli na tejto zmene, pretože spravodajca by tu mal počas rozpravy byť prítomný.

Keďže ide o formálnu zmenu programu, som povinný požiadať Parlament o súhlas - a dúfam, že tento súhlas je na dohľad.

(Parlament schválil návrh.)

16. Jednominútové vystúpenia k otázkam politického významu (pokračovanie)

Predseda. – Teraz budeme pokračovať jednominútovými vystúpeniami k otázkam politického významu.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Vážený pán predseda, v čase zmeny klímy a globálneho otepľovania je celkom zrejme nasledovné: musíme znížiť emisie skleníkových plynov a šetriť energiou. EÚ sa už v tejto oblasti snaží udávať tón, čo sa jej darí niekedy s väčším a inokedy s menším úspechom. Niekedy sa zároveň objavujú jasné pokusy vyliať s vaničkou aj dieťa, tak ako v prípade takzvanej smernice o ekodizajne.

V mojom volebnom obvode pôsobí veľmi úspešná spoločnosť s názvom Austria Email AG, ktorá vyrába elektrické ohrievače. V Rakúsku je to mimoriadne praktické a užitočné, keďže väčšina našej elektrickej energie pochádza z vodných elektrární, a preto je veľmi šetrná k životnému prostrediu.

Teraz sa zdá, že smernica o ekodizajne tieto ohrievače v budúcnosti zakáže a namiesto nich bude ľudí nútiť používať buď plynové tepelné akumulátory alebo plynové pece, čo je podľa mňa úplne nezmyselné, keďže

sú oveľa menej šetrné k životnému prostrediu ako tieto ohrievače. Okrem toho je v Rakúsku v súčasnosti ohrozených 400 pracovných miest.

To nie je to, čo sa snažíme dosiahnuť. Vyvíja sa to nesprávnym smerom. Ak máme chrániť životné prostredie, potom by sme mali určite prijímať také opatrenia, ktoré sú rozumné, užitočné a predovšetkým primerané. Nemali by sme však ohrozovať pracovné miesta pre výrobok, ktorý sa v skutočnosti nezdá účelný.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Vážený pán predseda, *Euronews* je pre nás významným oknom do sveta a je to televízny kanál, ktorým som veľmi nadšená. Často sa však čudujem obsahu reklám, ktoré vysíla.

Keď som si dnes ráno zapla televíziu, zbadala som reklamný spot na Macedónsko. A čo som si prečítala? „Daňový raj pre podniky, priemerná mzda 370 EUR, daň z príjmu vo výške 10 %“ atď.

Ak je toto spôsob, ktorým chce Macedónsko prezentovať svoju žiadosť o vstup do Európskej únie, a ak sa ľudí v mojom regióne opýtam: „Chcete, aby Macedónsko vstúpilo do EÚ?“ – nuž, uisťujem vás, že to nebude fungovať. Môžeme aj naďalej pripustiť, aby v čase, keď diskutujeme o premiestňovaní firiem v rámci Európy a boji proti sociálnemu dumpingu, boli takéto reklamné spoty oknom do sociálnej Európy? To si nemyslím.

Tiež som sa zvykla čudovať propagačnému spotu o Írane. Spoty o tejto Serafínskej krajine sme povoľovali v čase, keď tam dochádzalo k prípadom verejného ukameňovania.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Vážený pán predseda, všetci sme počuli o víkendových záplavách v Írsku, ktoré spôsobili značné škody na mnohých domoch, podnikoch, farmách, cestách a vodných dielach. Hoci je ešte priskoro na odhady, náklady na obnovu regiónu by sa mohli vyšplhať na 500 miliónov EUR. Zavedenie príslušných opatrení na boj proti takémuto typu záplav a zaistenie toho, že sa to viac nezopakuje, by však mohlo stať miliardy.

Zdá sa, že Fond solidarity EÚ môže byť príliš obmedzujúci na to, aby túto situáciu vyriešil. Stále však dúfam, že by bolo možné zvážiť žiadosť, ale ak nie, navrhujem, aby bola priaznivo posúdená regionálna žiadosť, keďže bol postihnutý sever, západ a juh krajiny. Mnohých ľudí v mojom európskom volebnom obvode vrátane grófstiev Galway, Mayo, Clare, Leitrim a Roscommon spolu s juhom Írska postihli strašné záplavy, ku ktorým tu došlo. Obraciam sa na Komisiu, aby pragmaticky a bezodkladne pomohla.

– (GA) Vážený pán predseda, rád by som sa poďakoval za príležitosť predniesť túto dôležitú otázku týkajúcu sa záplav, ktoré postihli našu krajinu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Nedávna tragédia, ktorú spôsobil hurikán Ida, keď sa medzi 6. a 8. novembrom prehnal cez Salvádor, si vyžiadala okolo 200 obetí na životoch a prinajmenšom 18 nezvestných, 15 000 ľudí prišlo o strechu nad hlavou a 80 škôl bolo zničených. Zničená bola aj poľnohospodárska úroda a základná infraštruktúra, ako sú ulice, elektrické siete, dodávky vody, komunikácie a zdravotnícke zariadenia.

Vzhľadom na to, že Salvádor je jednou z tých krajín Strednej Ameriky, ktoré sú najviac postihnuté hospodárskymi a sociálnymi ťažkosťami, je nutné, aby mu Európska únia ponúkla značnú podporu na boj proti sociálnemu chaosu, ktorý spôsobila táto prírodná katastrofa. Salvádorská vláda odhaduje, že vzhľadom na náchylnosť krajiny na takéto prírodné katastrofy bude krajina potrebovať viac ako 1 miliardu EUR, aby napravila škody a zrealizovala plán obnovy a zníženia rizika. Z tohto dôvodu sa snaží o uvoľnenie mimoriadnych finančných prostriedkov a presmerovanie dostupných finančných zdrojov z Európskej únie.

Je to naliehavá žiadosť, pán predseda. Žiadame, aby bola prednesená Európskej komisii a Rade.

James Nicholson (ECR). – Vážený pán predseda, závažné problémy týkajúce sa „vlastníckeho práva“ aj naďalej spôsobujú stres, finančný úpadok a všeobecný zármatok mnohým občanom Európskej únie, ktorí investovali do nehnuteľností v krajinách, ako sú Španielsko, Bulharsko a Turecko. Je to tak aj napriek spoločnému úsiliu mnohých poslancov EP pracujúcich v mene svojich voličov a napriek siahodhlým vyšetrovaniam, ktoré Parlament viedol v rámci tejto problematiky a ktoré, ako vieme, vyvrcholili v dobre prijatej správe pani Aukerovej v marci 2009.

Mnohí voliči mi adresovali sťažnosti týkajúce sa problémov, ktoré vyplývajú z majetkových dohôd vo všetkých týchto krajinách. Nespočetné množstvo ľudí sa ocitlo v situácii, v ktorej zložité zákony o územnom plánovaní a urbanizačné politiky spôsobili, že im ich majetky boli skonfiškované bez akejkoľvek náhrady škody.

Veľmi ma znepokojuje, že EÚ nerobí rozhodnejšie kroky, aby sa pokúsila riešiť tento problém, a to ani napriek prevažnému konsenzu, že tu dochádza k porušovaniu základných práv občanov Európskej únie. Zákonnosť a morálka týchto praktík sú prinajlepšom pochybné a prinajhoršom odhaľujú skorumpovaný prístup k rozvoju miest.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Vážený pán predseda, dovoľte mi pripojiť sa k obavám našich kolegov poslancov, ktoré sa týkajú rozdielnosti medzi správou o pokroku Turecka smerom k integrácii do Európskej únie a článkom, ktorý nedávno uverejnil Wall Street Journal Europe a ktorý uvádza, že turecký premiér počas nedávnej návštevy Iránu potvrdil – a podporil tým stanoviská Iránu –, že iránsky jadrový program je podľa jeho slov určený výlučne na mierové a dobročinné účely. Táto rozdielnosť je veľmi očividná aj na základe skutočnosti, že celkové správanie Turecka – ako napríklad 8. a 9. novembra v súvislosti s návštevou sudánskeho prezidenta v Istanbuli – spôsobuje vážny problém. Vzhľadom na to by som bol veľmi vďačný, keby mali naši kolegovia poslanci tieto obavy na pamäti.

Andrew Henry William Brons (NI). – Vážený pán predseda, Európska únia by sa rada považovala za demokratickú úniu 27 demokratických štátov, ale musíme sa pozrieť na to, aká je skutočnosť. V Belgicku len pred pár rokmi prijal štát kroky na zákaz jednej z väčších politických strán. V Nemecku sa približne v tom istom čase objavili neúspešné pokusy zakázať istú stranu na základe usvedčujúcich vyhlásení, ktoré urobili štátni pracovníci. V Maďarsku štát fyzicky napáda opozičné strany, pričom ich členov zatýka a mučí. V Spojenom kráľovstve uskutočňuje násilná milícia sponzorovaná vládnuou stranou a vedúcim predstaviteľom opozície násilné a v niektorých prípadoch ozbrojené útoky na oponentov.

Obmedzenia nenásilnej slobody prejavu existujú takmer vo všetkých štátoch Európskej únie. V skutočnosti je Európska únia na čele snáh prijímať právne predpisy proti stavom mysle alebo, ako by niekto povedal, rôznym „fóbiám“.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Vážený pán predseda, pokiaľ ide o začiatok rokovaní o readmisnej dohode medzi Európskou úniou a Tureckom týkajúcej sa nezákonných prisťahovalcov, rád by som zdôraznil, že potrebujeme, aby sa Turecko zaviazalo k spolupráci na odstraňovaní nezákonného prisťahovalectva. V tejto súvislosti by som Parlamentu rád pripomenul, že 76,5 % všetkých zatknutí nezákonných prisťahovalcov na hraniciach Európskej únie sa uskutočnilo na gréckych hraniciach. Veľmi dobre viem, že tam, kde tretie krajiny – ako napríklad Taliansko, Líbya, Španielsko a Mauritánia – spolupracujú, objavujú sa hmatateľné výsledky. Z toho dôvodu musíme s readmisnými dohodami pokračovať. Turecko musí spolupracovať s agentúrou Frontex, s gréckymi orgánmi a orgánmi Európskej únie.

Tunne Kelam (PPE). – Vážený pán predseda, misia EÚ je jedinou medzinárodnou misiou na monitorovanie uplatňovania dohôd z minulého augusta a septembra medzi Ruskom a Gruzínskom. Pani Ashtonová by teraz mala ruskej strane jasne vysvetliť, že by mala misii EÚ zaručiť prístup k separatistickým územiám Gruzínska, a to bez akéhokoľvek ďalšieho zdržania.

Dnes priplávala do Petrohradu francúzska vrtuľníková loď triedy Mistral. Plán predať Rusku túto modernú bojovú loď je pre Kreml ekvivalentom odmeny za jeho minuloročnú inváziu do Gruzínska. Podľa slov veliteľa ruského námorníctva by tento typ lode ruskému námorníctvu umožnil, aby v auguste 2008 uskutočnilo svoju misiu za 40 minút namiesto 26 hodín. V takom prípade by prezident Sarkozy nebol mal čas zabrániť pánovi Putinovi v okupácii gruzínskeho hlavného mesta.

Poskytnutie najnovšej technológie NATO ruskému námorníctvu znamená prijať zodpovednosť za podporovanie kremľských dravcov v ich snahe zrealizovať svoje vojenské cvičebné plány z minulého septembra.

Alan Kelly (S&D). – Vážený pán predseda, zatiaľ čo tu my v Štrasburgu zasadáme, domácnosti polovice obyvateľov mesta Cork v mojom volebnom obvode Munster sú bez vody – a to sa píše rok 2009!

Univerzita v Corku musela zatvoriť svoje brány na celý týždeň a mnohí študenti z mojej alma mater prakticky prišli o strechu nad hlavou. Majitelia obchodov, ľudia v domácnostiach a poľnohospodári majú pred sebou účty, ktoré sa šplhajú na stovky miliónov eur po tom, ako Cork, Tipperary, Limerick a najmä Galway zažili najhoršie záplavy, pokiaľ im pamäť siaha.

Po zničujúcich záplavách, ktoré postihli strednú Európu v roku 2002, EÚ založila Fond solidarity na pomoc členským štátom, ktoré boli sužované v dôsledku prírodných katastrof z takýchto záplav. Naposledy sa prijímateľmi takejto pomoci stali naši kolegovia na severovýchode Rumunska. Pravidlá stanovujú, že túto pomoc možno využiť za určitých okolností, keď dôjde k mimoriadnym regionálnym katastrofám.

Teraz vyzývam pána predsedu Barrosa a pána komisára Sameckého, aby kladne zareagovali na akúkoľvek žiadosť o pomoc z tohto fondu, ktorú im Írsko adresuje. Predovšetkým vyzývam írsku vládu, aby okamžite skontaktovala Komisiu s cieľom podať žiadosť. Je nevyhnutné, aby EÚ a Parlament rozšírili svoju podporu rôznym írskym komunitám, ktoré utrpeli strašné škody.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) V severnej časti Maďarska prechádzajú cez hranicu desiatky tisíc ľudí zo Slovenska idúcich za prácou, pričom niekoľko tisíc ľudí sa presťahovalo a teraz žije v severnej časti Maďarska v Rajke a iných obciach. Vďaka vynikajúcej infraštruktúre a Schengenskej dohode títo ľudia pracujú na Slovensku a žijú v Maďarsku. Je to výborný príklad výhod, ktoré ponúka Európska únia.

Podľa prieskumov sa Slováci žijúci v Maďarsku cítia vo svojom novom prostredí, ktoré si vybrali, ako doma a miestne orgány v súčasnosti uvažujú o tom, že aj keď nie sú maďarskými občanmi, zabezpečia pre nich škôlky a školy, v ktorých sa bude hovoriť po slovensky, pretože dvojjazyčnosť je v Maďarsku veľmi cenná.

Presný opak toho sa deje na Slovensku, kde je maďarská etnická komunita, ktorá tam žije tisíc rokov, vážne diskriminovaná z hľadiska jazykových práv, pričom z maďarčiny sa robí druhoradý jazyk a podriaďuje sa úradnému jazyku. Je to na hanbu celej Európskej únie!

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, rada by som Parlament upozornila na pravidlá premiestňovania spoločností, ktoré sa uvádzajú v smernici 2001/23/ES.

Hovorím o tom preto, lebo medzi klientov spoločnosti Eutelia S. p. A. pôsobiacej v oblasti telekomunikácií a informačných technológií, patrí aj niekoľko veľmi dôležitých spoločností, ale nielen spoločností: svoje služby poskytuje napríklad aj banke Bank of Italy, talianskemu parlamentu a talianskemu senátu. Okrem toho je zapojená do schengenského projektu, takže spravuje niektoré veľmi dôverné údaje.

V máji 2009 sa Eutelia takmer zbavila svojho odvetvia IT a presunula ho na svoju dcérsku spoločnosť Agile, ktorá má v podstate na vyplatenie svojich 2 000 zamestnancov finančné prostriedky len vo výške 96 000 EUR. V októbri 2009 následne dostalo 1 192 ľudí oznámenia o ukončení pracovného pomeru. Napriek tomu, že dostali oznámenia o ukončení pracovného pomeru, sú však títo ľudia stále zamestnaní. Okrem toho je na celej veci zvláštne to, že pravidlo, o ktorom som práve hovorila, stanovuje konkrétne požiadavky na podnikanie pre tých, ktorí získajú časti podnikov...

(Predseda prerušil rečníčku.)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, dôrazne odmietam opatrenia, ktoré prijíma Nemecká spolková republika, aby deportovala Rómov a iné menšiny do Kosova. Čoskoro má byť ročne deportovaných 2500 ľudí. Tieto opatrenia sa týkajú najmä 10 000 Rómov, ale aj Egypťanov a príslušníkov komunity Aškali.

Mnohí z týchto ľudí žijú v Nemecku viac ako desať rokov a našli tu útočisko pred vysídlením, prenasledovaním a násilím. Zároveň začínajú deportovať ľudí z Rakúska, Belgicka, Maďarska a Francúzska. Som proti týmto deportáciám, pretože situácia menšín v Kosove, predovšetkým Rómov, je neznesiteľná. Miera nezamestnanosti predstavuje v tejto skupine takmer 100 %, pričom v Kosove neexistuje spôsob, ako týmto ľuďom zabezpečiť slušné ubytovanie. Majú vyhliadky buď na život v tábore, alebo v olovom zamorenej Mitrovici. Na záver by som tiež chcela vyzvať Nemecko k zodpovednosti, ktorú v dôsledku svojich dejín nesie voči obetiam druhej svetovej vojny vrátane Rómov a Sintov, ktorí boli prenasledovaní a systematicky vyvražďovaní. Istá miera zodpovednosti, ktorú tiež treba v tomto prípade prijať...

(Predseda prerušil rečníčku.)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Chcel by som vás len upozorniť na nebezpečenstvá, ktoré predstavuje choroba ohrozujúca ihličnaté stromy v lesoch Európskej únie. Konkrétne ide o háďatko borovicové, ktoré pochádza z Ameriky. Toto ochorenie bolo odhalené v portugalskom regióne Sétubal a rozšírilo sa už do ďalších oblastí Portugalska a Španielska. Jedinou účinnou metódou, ako s touto chorobou bojovať, je vyrúbať alebo spáliť postihnuté stromy.

Je dôležité zdôrazniť, že lesy pokrývajú 38 % portugalského územia a sú domovom 400 000 statkárov. Lesy zabezpečujú 14 % priemyselného HDP, 9 % pracovných miest v priemysle a tvoria 12 % vývozu. V konečnom dôsledku sú ohrozené lesy Európskej únie, a preto musíme zasiahnuť a nevyhnutne vytvoriť núdzový plán, ktorý by mal zabrániť tomu, aby sa táto choroba, ktorá je zatiaľ obmedzená na Pyrenejský polostrov, rozšírila v celej Európskej únii.

Núdzový plán by mal byť podporený aj dostatočným množstvom finančných prostriedkov, aby sme vyriešili tento problém, ktorý ničí mnoho podnikov, núti ich zatvárať prevádzky a spôsobuje škodu mnohým pracovníkom, ktorých pripravuje o živobytie. Celá Európska únia je zodpovedná za to, aby s tým niečo urobila.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) V prvom rade by som chcela čo najdôraznejšie protestovať proti tomu, čo pred chvíľou povedal kolega poslanec z Rakúska o ochrane menšín v Slovinsku. Slovinsko má vysoké normy na ochranu menšín a my si len želáme, aby slovinské menšiny žijúce v našich susedných krajinách mali podobné práva.

Dovoľte mi teraz prejsť k ďalšej otázke. V tomto veku informačných technológií sa informácie šíria medzi ľuďmi veľmi rýchlo. Čím je správa alarmujúcejšia, tým rýchlejšie sa šíri, pričom hodnovernosť informácií sa odsúva na druhé miesto. V tejto súvislosti sú mimoriadne zaujímavé novinky, ktoré majú vplyv na ľudské zdravie a stravu.

Počas ostatných pár týždňov sa u nás v Slovinsku šírili e-mailom úplne mylné správy o potravinovom kódexe Codex Alimentarius. To, čo môžeme ako poslanci Európskeho parlamentu v takomto prípade urobiť, je obrátiť sa s týmito otázkami na Európsku komisiu a následne niekoľko týždňov čakať na odpoveď odborníkov. Musíme však byť schopní podniknúť okamžité kroky, pretože k škodám tu dochádza vo veľmi krátkom čase.

Z tohto dôvodu navrhujem, aby Európska komisia zvažila vytvorenie internetového informačného portálu, na ktorom by ktorýkoľvek občan, ktorý chce priamo kontaktovať Komisiu, mohol dostať odpoveď najneskôr do troch dní.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy a prijatie Štokholmského programu bude mať jednoznačne priaznivý vplyv na európskych občanov v novom priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

Pokiaľ ide o nezákonnú migráciu a cezhraničnú trestnú činnosť, prognózy na nasledujúce roky naznačujú, že príliv migrantov bude stúpať. To sa týka aj situácie na východnej hranici Európskej únie. Mám tým na mysli najmä Moldavskú republiku. Bezprostredne po politických zmenách, ktoré tam nastali, táto krajina jasne vyjadrila svoju túžbu začleniť sa do Európskej únie, ale v súčasnosti sa nachádza v zraniteľnom hospodárskom postavení. Zároveň má oslabenú schopnosť zvládať problémy, ako sú migrácia a trestná činnosť na jej hraniciach. S cieľom posilniť svoje vlastné vonkajšie hranice a vytvoriť bezpečnostnú zónu musí Európska únia poskytnúť Moldavskej republike značnú hospodársku pomoc, aby zvýšila jej schopnosť konať.

Európska únia musí naliehavo navrhnúť dohodu o pridružení, ktorá stanoví jasný časový rámec pre budúci vstup tejto krajiny do EÚ. To integráciu veľmi zjednoduší, pričom úspech tejto spolupráce bude môcť zároveň poslúžiť ako vzor pre ďalšie štáty, ktoré susedia s EÚ.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Vážený pán predseda, ďakujem, že ste mi dali príležitosť povedať zopár slov o mimoriadnych záplavách, ku ktorým došlo v Írsku cez víkend.

– Kolegovia poslanci hovorili o nevídaných záplavách, ku ktorým došlo v Írsku cez víkend. Ja sám som navštívil niektoré z týchto miest vo svojom volebnom obvode – mestá ako Clonmel, Killarney, Bandon a, samozrejme, mesto Cork, ktoré bude bez vody prinajmenšom ešte jeden týždeň. Univerzita v Corku je tiež zatvorená v dôsledku neobyčajných záplav, ktoré sú možno výsledkom zmeny klímy, o ktorej tu v Parlamente tak často hovoríme.

Treba urobiť dve veci. Po prvé, írsky vláda musí zaručiť, že spolu s miestnymi orgánmi zavedie smernicu EÚ o povodniach. To má prvoradý význam a musí sa to spraviť. Po druhé, írsky vláda by mala Európsku úniu požiadať o finančnú podporu z Fondu solidarity Európskej únie, aby bolo možné poskytnúť núdzovú pomoc tým, ktorí to najviac potrebujú, ako tomu bolo v minulosti pri krajinách ako Nemecko, Francúzsko, Česká republika a Rakúsko.

Zoran Thaler (S&D). – Vážený pán predseda, dvaja mladí azerbajdžanskí aktivisti a blogeri boli v nespravodlivom súdnom procese odsúdení – Emin Abdulajev na dva a pol roka a Adnan Hajizade na dva roky väzenia. Obvinenia proti nim boli vykonštruované a uväznili ich iba preto, lebo si uplatňovali svoje právo na slobodu prejavu a združovania.

Azerbajdžanské orgány musia vážnov svedomia Adnana Hajizadeho a Emina Abdulajeva okamžite a bezpodmienečne prepustiť. Rada, Komisia a členské štáty Európskej únie musia azerbajdžanskej vláde predniesť otázku demokracie a ľudských práv. Treba pripomenúť, že demokratizácia je jedným z cieľov Východného partnerstva a Azerbajdžan je súčasťou tejto iniciatívy. Azerbajdžan si musí plniť povinnosti, ktoré má ako člen Rady Európy a partner Európskej únie.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predseda, imperialistická politika podpory Izraela zo strany USA a NATO, ako aj všeobecné zlepšenie vzťahov a problémov obsiahnutých v dohode o pridružení medzi EÚ a Izraelom posilňujú agresiu a neústupnosť Izraela voči palestínskemu ľudu. Podľa štatistiky bol tento rok pre Palestínčanov najkrvavejší. Len počas vojenskej operácie izraelskej armády nazvanej Liate olovo bolo zavraždených 1 443 Palestínčanov, 9 600 Palestínčanov nezákonne držia v izraelských väzniciach bez súdneho procesu, múr hanby je v súčasnosti dlhý 450 kilometrov a plánujú ho predĺžiť na 750 kilometrov, pričom sa neustále ničia domy a infraštruktúra na Západnom brehu a vo východnom Jeruzaleme. Vyjadrujeme palestínskemu ľudu našu solidaritu a žiadame okamžité, spravodlivé a schodné riešenie palestínskej otázky: vytvorenie nezávislého palestínskeho štátu na územiach z roku 1967 s hlavným mestom vo východnom Jeruzaleme, ktorý bude mať suverenitu nad svojím územím a hranicami a zaistí návrat utečencov a prinavrátenie všetkých arabských území, ktoré Izrael okupuje od roku 1967.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Chcela by som vás upozorniť na tému, o ktorej pred chvíľou hovorila pani Cornelia Ernstová. Hovorím o tom, že po rokovaníach a podpísaní readmisných dohôd sa začal proces presídľovania tých, ktorí boli vysídlení alebo nútení utiecť počas vojny v Juhoslávii. Tento proces začal jednak na dobrovoľnom základe, jednak z donútenia, a týka sa najmä menších žijúcich v Kosove, predovšetkým Rómov, ktorí sa následkom tohto procesu ocitajú vo veľmi zložitej situácii.

Myslím si, že pokiaľ ide o uplatňovanie týchto readmisných dohôd, je pre nás nesmierne dôležité, aby sme brali do úvahy odporúčania medzinárodných organizácií. Vieme, že z hľadiska sociálnej a hospodárskej infraštruktúry nemá Kosovo nič, pomocou čoho by bolo schopné postarať sa o týchto ľudí. Situácia sa tam vyvíja naozaj žalostným spôsobom. Som presvedčená, že Európsky parlament sa k tejto téme musí vyjadriť.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Vážený pán predseda, minulý štvrtok bola zverejnená správa o nepredstaviteľne príšernom zabíjaní, ku ktorému došlo v Peru. Podľa agentúrnych správ istý gang počas niekoľkých rokov stínal svojim obetiam hlavy a odstraňoval z ich tiel tuk, ktorý predával za sumu 10 000 EUR za liter európskym kozmetickým spoločnostiam. Sú tieto správy pravdivé?

V každom prípade išlo o nepredstaviteľne obľudné zabíjanie. Po prijatí týchto otrasných správ je teraz na nás, aby sme zistili, či sú tieto správy, ktoré sú v obehu, skutočne pravdivé. Faktom zostáva, že my Európania sa rozhodne musíme dostať na koreň veci, aby sme vylúčili možnosť, že európske farmaceutické alebo kozmetické spoločnosti sú nejakým spôsobom spojené s týmito nevýslovne zverškými vraždami, ako sa tvrdí v týchto správach.

Predseda. – Práve sme dokončili jednominútové vystúpenia.

Vďaka času, ktorý sme mali k dispozícii, tu odznelo podstatne viac vystúpení ako zvyčajne – viac ako 40. Keď to bude možné, poskytneme viac príležitostí na vystúpenia ako určuje rokovací poriadok, ktorý povoľuje nanajvýš 30 takýchto vystúpení.

17. Elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (rozprava)

Predseda. – Ďalším bodom programu je správa pani Trautmannovej v mene delegácie Európskeho parlamentu Zmierovaciemu výboru o spoločnom texte smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2002/21/ES o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby, 2002/19/ES o prístupe k elektronickým komunikačným sieťam a príslušným zariadeniam a o ich prepojení a 2002/20/ES o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby, ktorý schválil Zmierovací výbor (03677/2009 – C7-0273/2009 – 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, spravodajkyňa. – (FR) Vážený pán predseda, pani komisárka, dámy a páni, znova sme sa tu zišli – tentoraz už naposledy –, aby sme rokovali o telekomunikačnom balíku, konkrétnejšie o mojej správe o smerniciach o „rámcí“, „prístupe“ a „povolení“, ktorá predstavuje posledný základný kameň.

Pri tejto príležitosti by som rada poďakovala svojim kolegom, najmä pomocným spravodajcom Pilar del Castillovej a Malcolmovi Harbourovi, predsedovi Zmierovacieho výboru pánovi Vidalovi-Quadrasovi,

predsedovi Výboru pre priemysel, výskum a energetiku Herbertovi Reulovi a tiež všetkým útvaram Európskeho parlamentu, ktoré sa zapojili. Tiež sa chcem poďakovať pani komisárke za angažovanosť a podporu v celom tomto období a ďakujem aj jej útvaram. Nakoniec ma teší aj úsilie, ktoré vyvíja švédske predsedníctvo s cieľom dospieť k vyhovujúcemu záveru. Teraz si na chvíľu pripomeňme Ulriku Barklundovú Larssonovú.

Zajtrajšie hlasovanie bude veľmi optimistickým signálom pre tých, ktorí očakávajú dynamickejšiu európsku priemyselnú politiku. Keďže stále platí dohoda, ktorú sme dosiahli v druhom čítaní a ktorá sa vzťahuje na 99 % textu, len zhrniem aspekty, ktoré sú našou prioritou. Chceli sme najmä zabezpečiť, aby bola hospodárska súťaž naďalej efektívna a trvalá, ale aj užitočná pre hospodársky a sociálny vývoj, a to pomocou úplného pokrytia európskeho územia, pokiaľ ide o prístup, vysoko-rýchlostný internet pre všetkých a pre všetky regióny – vrátane lepšej správy rádiového frekvenčného spektra – a všetky práva pre spotrebiteľov.

Bude to znamenať vytvorenie dôsledného operačného rámca pre tých, ktorí budú tieto smernice uplatňovať, čiže pre regulátorov, Orgán európskych regulátorov pre elektronické komunikácie a Komisiu, ďalej zaručenie právnej istoty, stimulovanie investícií potrebných na opätovné naštartovanie nášho hospodárstva a vytvorenie dynamického trhového prostredia pre prevádzkovateľov, ich spotrebiteľov a zamestnancov a napokon aj vytvorenie kvalitných služieb, ku ktorým bude mať prístup väčšina a ktorých cena bude primeraná.

Musíme sa pohybovať v medziach podmienok dosiahnutej dohody, ale najnovšie vyhlásenia niektorých členských štátov, žiaľ, vyvolávajú pochybnosti o ich záväzku, pokiaľ ide o túto otázku. Podporím výklad výsledku našich rokovaní o článku 19 od Komisie. Len pre zaujímavosť, znenie tohto článku je úzko spojené s rozpravou o mechanizmoch článkov 7 a 7a. Bolo by sklamaním, ak by nezáväzné vyhlásenia Rady vyzneli tak, že môže mať všetko, keď poprie spravodlivé rozdelenie právomocí medzi členské štáty, orgán BEREC a Komisiu, ku ktorému došlo na základe konečného kompromisu.

Tým svetlým bodom, ktorý nás napokon priviedol k zmierovaciemu konaniu, je, samozrejme, pozmeňujúci a doplnujúci návrh 138. Rada by som povedala len toľko, že výsledok, ku ktorému sme dospeli, bol ten najlepší, k akému mohol Parlament dospieť na právnom základe, ktorý sme mali: harmonizácia vnútorného trhu. Tento výsledok sa nesmie brať na ľahkú váhu, lebo všetkým užívateľom pripojenia k elektronickým službám poskytuje náležitú ochranu ich práv na súkromie, prezumpciu nevinu a kontradiktórne konanie bez ohľadu na to, aký postup sa na nich vzťahuje, a ešte predtým, než sa pristúpi k sankciám.

Potešila ma aj ochota Komisie zhodnotiť situáciu, pokiaľ ide o neutralitu siete v Európe, a na základe týchto pozorovaní sprístupniť Parlamentu a Rade náležité nástroje ešte pred koncom roka.

Na záver by som preto každého požiadala, aby sa zamyslel nad transpozíciou tohto balíka. Už teraz viem, že Parlament, pre ktorý tento balík znamená veľa, zabezpečí, aby sa táto transpozícia uskutočnila v súlade s minulými dohodami. Pán predseda, než sa znova ujmem slova na konci rozpravy, pozorne si vypočujem prejavy svojich kolegov.

PREDSEDÁ: PÁN LAMBRINIDIS

podpredseda

Viviane Reding, členka Komisie. – Vážení pán predsedajúci, dnes vrcholí legislatívny proces, ktorý bol veľmi dlhý a veľakrát aj veľmi intenzívny, a úsilie, ktoré vyvinuli všetci účastníci rokovaní, prinieslo ovocie, na ktoré sa oplatilo čakať. Rada by som poďakovala spravodajcom, predsedom výborov, predsedovi a členom Zmierovacieho výboru, ako aj všetkým jednotlivým poslancom Parlamentu, ktorí do neho vniesli svoju angažovanosť a odbornosť.

Po prijatí balíka reforiem v jeho terajšej podobe bude mať Únia regulačný rámec, ktorý dokáže reagovať na problémy rýchlo sa vyvíjajúceho digitálneho hospodárstva na základe primeraných cien za telefónne a internetové pripojenie pre všetkých a zároveň pripravovať pôdu pre investície do vysokorýchlostných sietí a tak prinášať kvalitné a inovatívne služby.

Vďaka týmto pravidlám, týmto reformám, sa Európska únia stane svetovým lídrom v regulácii elektronických komunikácií, a to nielen tým, že bude zlepšovať mechanizmus na zabezpečenie konkurencieschopného jednotného trhu, ale aj tým, že právam občanov vyhradí v regulačnej politike čestné miesto.

Kompromis, ktorý sme dosiahli v zmierovacom konaní, po prvýkrát v práve EÚ stanovuje, že základné práva užívateľov internetu majú prednosť pred opatreniami, ktoré by mohli obmedziť ich prístup k internetu. Je to veľmi dôležité ustanovenie o internetovej slobode. Ozrejmuje, že aj v prípade internetu, ktorý sa stáva čoraz dôležitejšou súčasťou nášho každodenného života, by mali byť naše základné práva zaručené tak isto,

ako v prípade ostatných oblastí činnosti. Predchádzajúce a spravodlivé konanie s prezumpciou neviny a právom na súkromie a následne právo na účinné a včasné súdne preskúmanie – to sú pravidlá, ktoré sa nachádzajú v novom balíku reforiem.

Súčasťou balíka je pritom aj vízia otvoreného a spoločného internetu ako cieľa regulačnej politiky. Prístup EÚ je veľmi pragmatický. Mimochodom, už aj na iných kontinentoch ho ospevujú ako vplyvný vzorový prístup.

Ochrana spotrebiteľov proti strate osobných údajov a nevyžiadanej pošte sa tiež posilňuje, najmä tak, že prevádzkovatelia sú povinní upozorniť spotrebiteľov na to, že došlo k porušeniu ochrany osobných údajov, a ďalej posilnením zásady, že užívateľ musí vždy najprv súhlasiť s používaním súborov cookies. Medzi ďalšie veľké výhody pre spotrebiteľov patrí právo na zmenu prevádzkovateľa pevnej linky alebo mobilnej siete v priebehu jedného pracovného dňa, pričom si môžu ponechať svoje pôvodné telefónne číslo.

Nové ustanovenia o rádiovom frekvenčnom spektre prinesú vďaka Parlamentu nižšie ceny a podporia uvádzanie nových služieb na trh, čím pomôžu preklenúť digitálnu priepasť. Parlament bude mať prostredníctvom nového viacročného programu politiky rádiového frekvenčného spektra kľúčovú úlohu pri určovaní strategického smerovania tejto politiky na európskej úrovni. Reformy ďalej prevádzkovateľom umožnia, aby investovali do sietí ďalšej generácie. Posilnia stimuly zamerané na účinné investovanie do novej infraštruktúry, pričom budú zohľadňovať investičné riziká a zabezpečovať, že hospodárska súťaž sa nebude potláčať.

Pokiaľ ide o inštitucionálnu úroveň, orgán európskych regulátorov, slávny BEREC, ponúka 27 vnútroštátnym regulátorom príležitosť prispieť k fungovaniu jednotného trhu transparentnejším a účinnejším spôsobom. Posilnený dohľad Komisie nad opravnými prostriedkami, ktorý bude podporovať aj orgán BEREC, skonsoliduje jednotný trh tak, že zlepší dôslednosť a kvalitu realizácie rámca v celej Európe a zabezpečí, aby mali prevádzkovatelia vyrovnané šance.

Nezabúdajme na dôležitú dohodu o článku 19 rámcovej smernice, ktorý Komisii priznáva väčšie harmonizačné právomoci, pokiaľ ide o všeobecné regulačné prístupy, a to aj vo vzťahu k opravným prostriedkom. Hlavnou úlohou Komisie sa tak stáva zabezpečiť v spolupráci s orgánom BEREC, aby sa regulácia telekomunikácií uplatňovala v záujme občanov a podnikania dôsledne na celom jednotnom trhu.

Na májovom plenárnom zasadnutí ste mohli počuť moje vyhlásenia, v ktorých som uviedla, že Komisia bude stavať na reformách tak, že sa budúci rok podujme na rozsiahle konzultácie o rozsahu budúcej univerzálnej služby a širšom uplatňovaní zásad vzťahujúcich sa na upozornenie na porušenie ochrany osobných údajov. Dnes tieto záväzky, prispôbené, samozrejme, len času, ktorý odvtedy uplynul, znova potvrdzujem.

Komisia si ďalej splní svoju úlohu, aby zabezpečila, že nové nástroje sa budú dať v prípade potreby dobre využiť. Naznačila som, že Komisia bude sledovať vplyv trhového a technologického vývoja na slobodu siete a Európskemu parlamentu a Rade podá pred koncom roka 2010 správu o tom, či treba nejaké ďalšie usmernenia. Komisia sa tiež bude opierať o svoje terajšie právomoci v oblasti právnych predpisov o hospodárskej súťaži, ak sa objavia akékoľvek praktiky obmedzujúce hospodársku súťaž.

Domnievam sa, že sektor elektronických komunikácií môže práve vďaka dôvere a právnej istote, ktorú tieto reformy poskytnú, prispieť k hospodárskej obnove Európy. Z toho dôvodu by som chcela pochváliť Parlament za to, ako podporil tento balík, a naliehavo požiadať poslancov, aby hlasovali za jeho prijatie.

(potlesk)

Pilar del Castillo Vera, v mene skupiny PPE. – (ES) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, na úvod by som rada poďakovala svojim kolegom poslancom, a to najmä spravodajkyni pani Trautmannovej, pretože urobila skutočne vynikajúcu prácu. Ak by ste chceli vedieť, čo všetko sme dosiahli v záverečnej fáze, ktorá vyústila do úspechu zmierovacieho procesu, museli by ste tam byť.

Povedala by som, že v súčasnosti sme vo vynikajúcom postavení, aby sme začali čeliť budúcnosti, ktorá je v istom zmysle revolučná, alebo by takou mala byť.

Konečne máme – alebo čoskoro budeme mať – regulačný rámec, ktorý nám vynikajúco poslúži na to, aby sme mohli medzi svoje prvoradé ciele zaradiť rozvoj internetu, digitálnu spoločnosť a digitálne hospodárstvo. Tento rámec prináša spotrebiteľom dobrú ochranu, podporuje ich práva a tiež zabezpečuje bezpečnosť pre investorov.

Myslím si však, že teraz by sme sa mali najmä rozhodne zamerať na budúcnosť. Musíme sa rozhodne zamerať na budúcnosť, ktorá príde po roku 2010, aby sme mohli všetko svoje úsilie venovať digitálnemu programu na obdobie po roku 2010. Medzi kľúčové ciele tohto digitálneho programu by malo patriť: umožnenie každému, spotrebiteľom i občanom, aby mali všetky zdroje potrebné na prístup k internetu a internetovú činnosť, a, samozrejme, vytvorenie vnútorného digitálneho trhu, ktorý bude otvorený a konkurencieschopný.

Je to absolútne najdôležitejší cieľ, ktorý musíme dosiahnuť, ak chceme, aby európske hospodárstvo získalo miesto, ktoré mu v dnešnom globálnom svete patrí.

Corinne Lepage, v mene skupiny ALDE. – (FR) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, dámy a páni, veľmi ma potešilo, keď ste, pani komisárka, povedali, že slobodný prístup k internetu by sa mal zaručiť tak isto, ako ostatné základné práva.

Presne za toto sme my, poslanci Európskeho parlamentu, bojovali: získať rovnakú úroveň záruky, čiže najprv konanie pred nestranným súdom.

Nedosiahli sme to úplne, ale vďaka práci našej spravodajkyne sa zdá, že sme získali najlepšie možné riešenie. Nie je dokonalé. Nie je dokonalé, lebo vydláždí cestu sporom, ktorým by sme sa radšej vyhli, a ak by sme pomenovali veci pravými menami, ako som to práve urobila ja, nedochádzalo by k žiadnym sporom. V tomto bode sme, žiaľ, nedosiahli kompromis.

Znamená to, že sa budeme musieť vrátiť k téme slobodného prístupu k internetu, neutrality siete a spôsobu, akým by sa mala v otvorenej spoločnosti, akou sme dnes, vytvoriť istá úroveň slobodného prístupu k poznaniu a informáciám. Toto všetko je súčasťou jednej a tej istej otázky. Urobili sme prvý krok, máme najdôležitejší prvotný text a to je dôvod, pre ktorý budem ja osobne hlasovať za, aj keď ostatní váhajú.

Aj tak však budeme musieť ísť omnoho ďalej, ak chceme zaručiť slobodný prístup k otvorenej vede, otvorenému výskumu a všetkým duševným dielam, pričom musíme mať, samozrejme, na pamäti, že zaručené by mali byť aj vlastnícke práva v oblasti literatúry, umenia a výskumu. V najbližších rokoch budeme však takmer naisto musieť urobiť ďalšie kompromisy.

Philippe Lamberts, v mene skupiny Verts/ALE. – (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, teší nás, že konanie Európskeho parlamentu prinieslo užívateľom internetu zaručenú a teraz aj jednoznačnú ochranu. Je pravda, že ak by Parlament dvakrát nehlasoval za slávny pozmeňujúci a doplňujúci návrh 138, neboli by sme tam, kde sme dnes. Je jasné, že práve vďaka tomu sme dospeli k dnešnému obsahu textu kompromisu.

Ako však povedala pani Lepageová, dosiahnutý kompromis istotne nie je všetko, čo sa dalo urobiť, keď hovoríme o ochrane práv užívateľov internetu.

Myslím, že sme sa dostali najďalej, ako sme mohli, keď zohľadníme ústavný poriadok, v rámci ktorého dnes Európsky parlament koná. Tento kompromis preto uľahčuje prijatie telekomunikačného balíka, ktorý pre nás predstavuje skutočný pokrok vo vzťahu k systému, ktorý sme zdedili z čias telekomunikačných monopolov – z éry, ktorá je už, našťastie, minulosťou.

Zajtrajšie hlasovanie bude však len začiatok. Tu aj v národných parlamentoch by sme mali veľmi pozorne sledovať spôsob, akým sa bude kompromis, ktorý zajtra prijmeme, transponovať do vnútroštátnych právnych predpisov, lebo vieme, že niekoľko členských štátov Európskej únie je, povedzme, trochu ťažkopádnych, pokiaľ ide o verejné slobody – najmä čo sa týka internetu – a nie som si istý, že sa vyhnú pasci v podobe odchýlenia sa od pravidiel, ktoré zajtra prijmeme.

Napokon, nastal čas, aby si Európska únia vytvorila ozajstnú chartu práv užívateľov internetu, v ktorej sa budú definovať prístupové práva, samozrejme, práva na súkromie, sloboda prejavu a neutralita siete. Samotné vyhlásenie o neutralite siete nám nestačí.

Tiež je pravda, že by sme sa mali upriamiť najmä na práva autorov a tvorcov, aby bolo šírenie ich práce na internete pre nich povzbudením. Nesmie to však viesť k zneužívaniu tohto pozoruhodného nástroja v prospech súkromných záujmov.

Malcolm Harbour, v mene skupiny ECR. – Vážený pán predsedajúci, ako jedného z troch spravodajcov, ktorí veľmi úzko spolupracovali na celom balíku – a toto je nepochybne balík – ma nesmierne teší, že sme dosiahli kompromisnú dohodu, a zároveň chcem zložiť poklonu Catherine Trautmannovej, ktorá veľmi šikovne viedla rokovania. Široký záber konečného textu a záruky práv spotrebiteľov, ktoré tento text zabezpečuje, vzdávajú hold jej rokovacím schopnostiam.

Teší ma skutočnosť, že všetky politické skupiny zastúpené v zmierovacom konaní podporili tento text a že prostredníctvom zajtrajšieho hlasovania môžeme konečne predosť výhody celého balíka, keďže už je to niekoľko mesiacov, odkedy sme na ňom pracovali. Rada už 26. októbra prijala moju správu o univerzálnej službe a právach užívateľov, ktorej niekoľko bodov pani Redingová zdôraznila. Nebudem ich opakovat', stačí povedať, že je to veľký pokrok pre spotrebiteľov.

Rád by som uviedol jednu či dve poznámky o niektorých prvkoch mojej správy, najmä by som rád zdôraznil naše rokovania s Radou – pán predsedajúci, žiaľ, nemôžete teraz vystúpiť, ale veľmi ste sa v nich angažovali –, vďaka ktorým došlo k veľkým pokrokom v oblasti porušenia ochrany údajov a najmä v oblasti otázok vzťahujúcich sa na používanie súborov cookies a na práva spotrebiteľov odmietnuť používanie nástrojov, ktoré by mohli zbierať informácie o ich počítačoch.

Pani komisárka, veľmi nás teší vaše vyhlásenie o porušení ochrany údajov, ale musím povedať, že ma trochu prekvapilo, keď sme od 13 členských štátov dostali vyhlásenia, ktoré podľa mňa trochu prekrúcajú dohodu odobrenú z ich strany už 26. októbra. Možno by ste sa k tomu chceli vyjadriť neskôr. Chcel by som len posilniť stanovisko – a som si istý, že budete súhlasiť, pán predsedajúci –, že sme sa dohodli na pozícii. Komisia teraz túto pozíciu vykoná. Ak ju treba objasniť, je na Komisii, aby tak urobila. Budeme sa tešiť, keď ju posilníme a čo najskôr dotiahneme do konca, najmä v oblasti neutrality siete, o ktorej vyhlásenie, ktoré ste urobili, nás veľmi teší, lebo presne za to sme v našom výbore urputne bojovali. Pre spotrebiteľov to predstavuje dôležitý krok vpred. Naša skupina má z toho veľkú radosť a dúfam, že aj celý Parlament.

Eva-Britt Svensson, v mene skupiny GUE/NGL. – (SV) Vážený pán predsedajúci, zajtra budeme rozhodovať o telekomunikačnom balíku. Rada by som poďakovala pani Trautmannovej a všetkým svojim kolegom poslancom, ktorí bojovali za slobodný internet. Moja najväčšia vďaka patrí všetkým občanom, ktorí preukázali odhodlanie, pokiaľ ide o túto otázku. Intenzívne sa zapájali, čo je veľmi správne, lebo tu ide, koniec koncov, o slobodu prejavu a naše občianske práva a slobody. Ochrana užívateľov internetu pred sledovaním a zneužitím právomocí je lepšia, než sa očakávalo, práve vďaka našim odhodlaným občanom, ale podľa môjho názoru a názoru Konfederatívnej skupiny Európskej zjednotenej ľavice – Nordickej zelenej ľavice to nestačí.

Proti tomuto balíku budem hlasovať z troch dôvodov. Po prvé, kompromis – pozmeňujúci a doplňujúci návrh 138 – nezabezpečuje občanom dostatočnú ochranu pred právomocami orgánov a poskytovateľov internetovej služby. Zmieňuje sa len o preskúmaní pred odpojením – nie o súdnom preskúmaní. To by mohlo mať za následok svojvoľné opatrenia. Text bráni tomu, aby členské štáty obmedzovali práva konečných spotrebiteľov, čo je dobrá vec, ale spoločnosti môže zaviesť obmedzenia, pokiaľ tak urobia formou zmluvy.

Druhým dôvodom je to, že moje pozmeňujúce a doplňujúce návrhy o právach vzťahujúcich sa na internet, známe aj ako pozmeňujúce a doplňujúce návrhy o právach občanov, neboli súčasťou kompromisu. Toto v skutočnosti pripravuje cestu sieti, v prípade ktorej nie je vopred rozhodnuté, že všetci užívatelia budú mať na ňu celú prístup, a nie všetky stránky budú mať rovnaké možnosti, pokiaľ ide o ich návštevnosť. Podľa mňa sme mali mať jasno v tom, že nesmieme dovoliť, aby sa internet dostal do takejto slepej uličky. Potom sa môže stať, že konečný výsledok bude skôr niečo ako súbor kanálov káblovej televízie, než slobodná komunikácia pre všetkých.

Tretím dôvodom je, že telekomunikačný balík patrí do regulačného rámca pre vnútorný trh. To, samozrejme, znamená, že v prípade sporu bude rozhodovať Európsky súdny dvor. Európsky súdny dvor by nemal rozhodovať o slobode prejavu. Priemerná ochrana práv občanov nestačí, treba úplnú ochranu.

Jaroslav Paška, za skupinu EFD. – (SK) V závere volebného obdobia na plenárnej schôdzi 6. mája 2009 schválil Európsky parlament návrh smernice, ktorá upravuje podmienky elektronickej komunikácie.

Plenárna schôdza však schválila aj jeden pozmeňujúci návrh, ktorý Rada vyhodnotila ako ťažko vykonateľný. Preto do 29. septembra prebiehalo zmierovacie konanie, ktoré sa usilovalo zosúladiť stanoviská Rady, Komisie a Európskeho parlamentu tak, aby sa požiadavky obsiahnuté v článku 138 podarilo preniesť korektným spôsobom do platnej európskej legislatívy.

Chcel by som preto oceniť úsilie vyjednávacieho tímu Európskeho parlamentu, ako aj vecný a konštruktívny postoj zástupcov Rady a Komisie, vďaka ktorému sa podarilo dospieť k dohode o znení sporného ustanovenia tak, aby sa ciele a myšlienky obsiahnuté v pôvodnom článku 138 preniesli prijateľným spôsobom do novej telekomunikačnej smernice. Som presvedčený, že nová telekomunikačná smernica je po zmierovacom konaní dobre pripravená na uplatnenie v európskom verejnom živote.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, dámy a páni, bola to, takpovediac, drina v ringu v dvoch kolách, ale stálo to za tú námahu. Parlament môže byť hrdý na výsledok.

V mene svojej kolegyne pani Nieblerovej, ktorá tu dnes, žiaľ, nemôže byť, by som sa mimoriadne rád poďakoval spravodajcom pani del Castillovej Verovej, pánovi Harbourovi a pani Trautmannovej, ako aj všetkým ostatným, ktorí dopomohli ku kompromisu. Bola to naozaj ťažká úloha, ktorá si niekedy vyžadovala obrovské úsilie jednotlivcov a politických skupín, ale nakoniec sme dospeli ku konsenzu.

Telekomunikačný sektor je kľúčovým sektorom z hľadiska hospodárskeho rozvoja, lebo výrazne podporuje zamestnanosť. Len v roku 2007 dosiahol obrat tohto sektora približne 300 miliárd EUR. To znamená, že tento sektor bude mať nový právny rámec, ktorý tiež bude mať veľký vplyv na hospodársky rozvoj v Európskej únii.

Európu čakajú veľké výzvy: investovanie do vysokovýkonných širokopásmových sietí a ich rozširovanie. Odvetvie obchodu je už pripravené konať a aj my tomu chceme dať príležitosť. Prijali sme dôležité rozhodnutie.

V neposlednom rade chceme, aby bola politika rádiového frekvenčného spektra flexibilnejšia, a musíme využiť digitálne dividendy. Aj v tomto prípade sme splnili nevyhnutnú podmienku. A napokon sme museli vynaložiť veľa úsilia, keďže na začiatku sme si mnohí neboli vedomí problémov a otázky, ako zaobchádzať s internetovou slobodou a ako posilniť práva občanov týkajúce sa internetu.

Keďže sa veci pohli dopredu, zabezpečili sme ochranu občanov v omnoho väčšom rozsahu, než sme si na začiatku celého procesu mysleli. Opatrenia, ktoré prijali členské štáty EÚ vo vzťahu k prístupu k službám elektronickej komunikačnej siete alebo k ich využívaniu, nesmú nijako porušovať základné práva. Obmedzenia by sa mali zaviesť až po spravodlivom a nezávislom procese. Občan musí mať právo na vypočutie, ako aj právo vzniesť námietku proti rozhodnutiu na súde. Tento pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh sme nemohli na začiatku predvídať. Na tomto procese sa podieľali všetci a dúfam, že práve preto budú všetci hlasovať za návrhy. Ďakujem veľmi pekne.

Christian Engström (Verts/ALE). – Vážený pán predsedajúci, vo švédskej Pirátskej strane podporujeme kompromis, ku ktorému sa dospelo v zmierovacom konaní. Nie je dokonalý a nepredstavuje všetko, čo by sme chceli, ale nazdávame sa, že je to dobrý krok správnym smerom.

Nikomu by nemali zamedziť prístup k internetu bez minimálne predchádzajúceho spravodlivého a nestranného konania, ktoré musí zahŕňať aj právo na vypočutie a ktoré rešpektuje zásadu, že ste nevinný, kým sa vám nedokáže vina.

Tento kompromis vysiela členským štátom jasný signál, že veci ako francúzska zásada „trikrát a dosť“ alebo Mandelsonova metóda v Spojenom kráľovstve sú jednoducho neprijateľné. Teraz je na aktivistoch vo Francúzsku a Spojenom kráľovstve, aby zabezpečili, že ich vlády to budú rešpektovať.

Ale pre nás v Európskom parlamente to bol len začiatok. Ako už povedali niekoľkí rečníci, potrebujeme poriadnu listinu práv týkajúcich sa internetu, podľa ktorej bude nespochybniteľné, že internet je dôležitou súčasťou spoločnosti, v ktorej sa naše základné občianske slobody musia rešpektovať.

To zahŕňa právo na slobodu informácií a právo na súkromie, ako sa uvádza v európskom dohovore o základných právach. Potrebujeme neutralitu siete a potrebujeme aj politiku, ktorá povie „áno“ fantastickým možnostiam vyplývajúcim z internetu a nových informačných technológií.

Európa má jedinečnú príležitosť ukázať sa ako líder a ísť svetu príkladom, pokiaľ ide o slobodný a otvorený internet. Túto šancu by sme nemali zahodiť. Dvere máme otvorené. Kompromis je síce len prvý krok, ale správnym smerom. Všetkých kolegov preto vyzývam, aby zaň hlasovali.

Trevor Colman (EFD). – Vážený pán predsedajúci, perspektíva tohto zamýšľaného opatrenia zdvihla žlč užívateľom internetu vo všetkých členských štátoch. Hrozí totiž bezprecedentným stupňom štátnej kontroly, štátneho zasahovania a komerčným vykorisťovaním a užívateľov internetu sa snaží zbaviť súdnej ochrany.

Rada vyhlásila, že toto zhromaždenie prekračuje svoje právomoci, keď chce zabezpečiť udržanie súdnej ochrany. Ale, či už je to pravda alebo nie, o koľko ešte by tieto právomoci prekročilo ustanovenie, ktoré úradom umožní prenasledovať a špehovať užívateľov internetu, pričom samy zostanú nad zákonom?

Tento Parlament vložil pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh 138 medzi vlády a občanov, aby ochránil občanov pred vážnymi omylmi vo výkone spravodlivosti, ktorých sú byrokrati viac než schopní, keď nie sú pod

súdnym dohľadom. Zmierovacie konanie pokazilo podľa spoľahlivého právneho stanoviska zmysel i literu pozmeňujúceho a dopĺňujúceho návrhu 138. Vyzývam všetkých poslancov, aby rozhodli, že ak tento Parlament nedokáže zabezpečiť záruky, ktoré by mali podľa správnosti sprevádzať toto opatrenie, potom by toto opatrenie vôbec nemal prijímať.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Vážený pán predsedajúci, vo veľkej časti rozpravy o telekomunikáciách sme sa sústredili na ochranu užívateľov internetu. Minulý jar pani Svenssonová a ďalší zamietli návrh, podľa ktorého sa malo vykonať súdne preskúmanie, ak niekomu hrozilo odpojenie. Teraz máme iné riešenie, ktoré chráni užívateľov prostredníctvom veľmi jasných odkazov na regulačný systém, ktorý musia zaviesť všetky členské štáty. Podľa mňa treba povedať, že rozdiel nie je v tom, či chceme chrániť užívateľov, ale v tom, či rešpektujeme právo členských štátov rozhodovať o vlastných právnych systémoch.

V tomto smere je zaujímavé, že jedna švédka poslankyňa, ktorá je najväčším odporcom Európskej únie a švédskeho členstva, chce, aby to bolo viac nadnárodné, než ako to spravidla navrhuje ktokoľvek iný v tomto Parlamente, keďže chce, aby Európska únia predpisovala, ako majú byť zorganizované právne systémy členských štátov. Je to veľký krok a drvivá väčšina v Parlamente je proti tomu, pretože my podporujeme kompromis, ktorý teraz máme a ktorý poskytne užívateľom náležitú ochranu. Tento kompromis podporujeme aj preto, lebo zabezpečí, aby si európski spotrebiteľia a používatelia internetu vždy mohli vybrať spomedzi rôznych dodávateľov a prevádzkovateľov. Možnosť zmeniť prevádzkovateľa, ak nejaký konkrétny prevádzkovateľ poskytuje zlé služby, dáva spotrebiteľom a občanom moc, ktorú doteraz nemali. Pani Svenssonová, od čias, kedy veľké monopoly určovali práva občanov poznať informácie, rozhodovať o nich a používať ich, sa veci zmenili. Pani Svenssonová a možno aj ďalší budú, žiaľ, hlasovať proti tejto obrovskej zmene.

Ale najdôležitejšia vec – ku ktorej by som chcel pani Trautmannovej a pani komisárke aj zablahoželať – je, že teraz začíname riešiť aj otázku spektra a zabezpečujeme, aby sme my v Európe mohli byť lídrom, pokiaľ ide o využitie digitálnej dividendy. Európskym občanom to prinesie úspech a príležitosti a európskemu priemyslu to umožní stať sa najvýkonnejším na svete. Z toho dôvodu ja a drvivá väčšina v tomto Parlamente podporíme návrh, o ktorom budeme zajtra hlasovať.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, náročné diskusie, ktoré boli súčasťou zmierovacieho procesu, mali jeden hlavný, dôležitý účel, a to vymedzenie základných práv a slobôd na internete a predovšetkým rešpektovanie zásad právneho štátu. Nemali by sa stať neúčinnými pre individuálne záujmy veľkých hospodárskych mocností na internete len preto, lebo tieto chcú zubami-nechtami udržať zastaraný systém autorských práv, ktorý nie je prispôbený internetovej ére.

Potrebujeme úplne nový systém ochrany práv duševného vlastníctva tvorcov pôsobiacich na internete, systém, ktorý musíme vytvoriť spolu. Pokiaľ však ide o ochranu práv občanov, musíme byť dôslední, čo zahŕňa aj kontrolu realizácie v členských štátoch. Veď to bola práve Rada, ktorá nehlasovala za ochranu týchto práv a bola by rada, keby sa neujali. Musíme sa zapojiť do tohto mocenského boja, v ktorom ide o ochranu práv občanov, a musíme ho vyhrať. Žiadnemu členskému štátu by sme teraz nemali umožniť, aby sa z týchto povinností vykrútil.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Európsky parlament sa správne zameral na niekoľko otázok: zaručenie prístupu, neutralitu siete a lepší dohľad.

Celý balík je vo svojej aktuálnej podobe mimoriadne dobre vyvážený. Na jednej strane nám teraz umožňuje chopiť sa príležitostí na lepšiu hospodársku súťaž a rast tohto sektora a z hospodárskeho hľadiska zase chopiť sa príležitostí na tvorbu pracovných miest a hospodárskych výhod. Na druhej strane prináša mimoriadne dobré opatrenia, pokiaľ ide o ochranu spotrebiteľov. Spotrebiteľov, ktorí sú podozriví zo spáchania trestného činu, môžu odpojiť od internetu, až keď o tom rozhodnú súdne orgány, pričom sa musí dodržať jasne stanovený postup. Máme aj opatrenie o odvolaní sa, čo znamená, že ľudské práva sú zaručené tak, ako by aj mali byť.

Minulý týždeň sa pod záštitou OSN konala dôležitá konferencia o riadení internetu, ktorej sa zúčastnila aj delegácia Európskeho parlamentu. Vysvitlo, že všetci na nás čakali, kým im ukážeme, ako túto oblasť regulujeme. V mnohých krajinách a častiach sveta sa vlády snažia diktovať, aký obsah sa môže na internete zobrazovať a za akých okolností môžu občania odpojiť od internetu, alebo im k nemu povoliť prístup. Udávame tu príklad dobrého legislatívneho rámca a hľadáme rovnováhu medzi trhom a ochranou občanov. Najmä mimovládne občianske združenia, ale aj celý svet čaká, kým ukážeme, ako sa dá celá táto problematika regulovať v jednom balíku.

Sám som mal možnosť byť toho svedkom minulý týždeň a rád by som zdôraznil, že práve píšeme kúsok telekomunikačnej histórie. Chcel by som zablahoželať spravodajkyni pani Trautmannovej, lebo urobila kus dobrej práce, pokiaľ ide o vytýčenie hraníc. Toto je *pièce de résistance* umenia rokovať. Rada však spoiatku nebola pripravená zájsť tak ďaleko.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, 4. novembra Rada zaručila Parlamentu, že k akémukoľvek obmedzeniu prístupu k internetu môže dôjsť až po splnení určitých podmienok: po predchádzajúcom spravodlivom a neustrannom konaní, zaručení zásady prezumpcie nevinoty a rešpektovaní súkromia a Európskeho dohovoru o ľudských právach. Táto dohoda je prvým krokom k lepšej ochrane občanov, ktorí čelia čoraz častejším pokusom niektorých členských štátov a súkromných prevádzkovateľov zľahčovať zásadu pružnej reakcie, uchovávaní údajov a kontroly digitálnej výmeny údajov na internete.

To však nestačí. Prijat' obmedzenia digitálnych slobôd a ísť proti neutralite siete je neprijateľné. Je to v rozpore s lisabonskou stratégiou a narúša to základné práva a hodnoty Únie. S cieľom chrániť záujmy občanov má teraz Parlament ako jediná priamo volená európska inštitúcia morálnu a politickú povinnosť podujat' sa na túto úlohu a definovať práva a povinnosti užívateľov internetu, aby im zaručil digitálnu slobodu a prístup k poznaniu.

Budeme hlasovať za tento text, ale zabezpečíme, aby sme zajtra ešte viac pokročili.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, dámy a páni, rád by som začal úprimným poďakovaním sa pani komisárke. Právne predpisy o telekomunikáciách, ktoré sme schválili za posledných päť rokov, ukázali, že Európa svedomito a systematicky robí pokroky vďaka vlastnému rozhodnutiu a know-how, ktoré nám umožnilo zaviesť primerané právne predpisy. Teraz by som rád poďakoval svojim kolegom a predovšetkým spravodajcom.

Vidíme, že sa objavujú technológie novej generácie a že týmto technológiám novej generácie, ako je napríklad sieť LTE štvrtej generácie, musíme dať priestor na európskom vnútornom trhu. Aby sa tak stalo, musíme tiež rozumne využiť digitálne dividendy a potrebujeme dátový roaming, ktorý bude korešpondovať s potrebami vnútorného trhu. Podľa mňa nás v tejto oblasti čaká ešte veľa práce. O otázke internetovej slobody sa diskutovalo nekompromisne a do hĺbky. Rád by som poďakoval všetkým, ktorí sa týchto diskusií zúčastnili. Stále však musíme niečo urobiť v otázke duševného vlastníctva, aby sme v ďalšom legislatívnom období mohli prijať potrebné opatrenia.

V tomto ohľade sa spolieham aj na vnútroštátne regulačné orgány, ktoré prostredníctvom orgánu BEREC práve získali ďalšie právomoci. Ich úlohou je pomáhať svojmu národnému priemyslu a svojim národným spotrebiteľom pri uplatňovaní ich práv v ostatných 26 krajinách. V tomto smere je veľmi potrebné, aby začali vnútroštátne regulačné orgány konať, lebo toto je východiskový bod pre budúcu expanziu v oblasti digitálnej komunikácie nielen v Európe, ale aj za jej hranicami, a pre Európu východisko, aby sa chopila vedúcej úlohy v tejto oblasti na medzinárodnej úrovni.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Vážený pán predsedajúci, dovoľte mi otočiť list a upozorniť vás na niektoré skutočnosti plynúce z reálneho života. Ak chcete nahlásiť nejakú významnú udalosť, ako je napríklad prienik do vášho účtu elektronickej pošty, môžete tak spraviť len elektronicky. Nemôžete sa spojiť so skutočnou osobou a viesť s ňou normálny dialóg. Ak máte problém, ktorý chcete nahlásiť svojmu prevádzkovateľovi telefónnej alebo internetovej služby, uviaznete v bludisku nahraných hlasových služieb, ktoré si vás medzi sebou podávajú, kým nie je spoločnosť spokojná s peniazmi, ktoré z vás takto vytiahla, a to napriek tomu, že problém, ktorý ste chceli nahlásiť, spôsobila niektorá jej chybná služba.

Z toho dôvodu navrhujem, aby nová Komisia preskúmala túto problematiku a vypracovala nariadenie, ktoré prevádzkovateľov prinúti najat' skutočnú osobu komunikujúcu s vami od začiatku vzniku problému. Spotrebiteľovi to ušetrí čas, zdravie a peniaze a prevádzkovateľ služby bude mať z toho stále zisk, hoci nižší, a navyše vznikne niekoľko pracovných miest pre nezamestnaných.

Pani komisárka, na záver by som chcel upriamiť vašu pozornosť na ďalšiu skutočnosť z reálneho života, konkrétne na množstvo osobných údajov, ktoré musí spotrebiteľ poskytnúť za bezodplatné stiahnutie softvéru pre výrobky, ktoré kúpil v bežnom predaji. Kde tie informácie končia a na aký účel?

Axel Voss (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, naše životy a najmä životy mladých ľudí sa dnes do veľkej miery točia okolo internetu a digitálna revolúcia, ako aj používanie elektronických komunikačných prostriedkov sa podieľajú na pokrokoch v tejto oblasti.

Veľa ľudí preto považuje ľahký prístup k internetu a množstvu informácií dostupných na internete za nevyhnutnosť. V tomto ohľade by sme nemali a ani nesmieme zabúdať na ľudí, ktorí doteraz nemali prístup k internetu. Mňa osobne preto veľmi tešia opatrenia, ktoré sme dosiaľ prijali, lebo teraz sme na správnej ceste, ktorá vedie k väčšej hospodárskej súťaži a lepšiemu prístupu k dôležitým informáciám. Som si istý, že všetko, čo ešte treba urobiť, stále môžeme urobiť v budúcnosti.

Seán Kelly (PPE). – Vážený pán predsedajúci, to, čo tu dnes večer odznelo, ma veľmi teší a rád by som zložil poklonu spravodajkyni a pani komisárke za jasný a stručný spôsob, akým svoj prípad podali.

Hovorilo sa o svetlých bodoch: o právach občanov, investíciách, kontrole, transparentnosti, konsolidácii jednotného trhu, vyrovnaných šanciach, zodpovednosti, riadnej hospodárskej súťaži a ochrane spotrebiteľov. To všetko je veľmi dôležité. Pán van Nistelrooij povedal, že dnes večer píšeme komunikačnú históriu. Teraz to musíme čo najskôr transponovať do vnútroštátneho práva a zaviesť do praxe, pričom kľúčovými bodmi sú tri slová: ľudia a podniky budú mať slobodný, spravodlivý a rýchly prístup k internetu, či už sa nachádzajú v strede Únie, alebo v jej najkrajnejších regiónoch.

Začali sme písať históriu. Musíme v tom pokračovať a zaviesť to do praxe pre dobro všetkých občanov. Výborne!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) V tomto balíku je veľa dobrých vecí, ale aj niekoľko takých, ktoré ma stále vážne znepokojujú. Jednou z nich je, samozrejme, zásada „trikrát a dosť“ a dodnes nechápem, prečo sa vôbec začlenila do tohto telekomunikačného balíka. V tomto balíku je to úplne cudzí prvok. Nerozumiem ani tomu, prečo musí Európa členským štátom vysvetľovať dôvody, z ktorých takéto opatrenie zaviedla. Veď oni veľmi dobre chápu, prečo ho Európa zaviedla, nemusí im to predsa vysvetľovať. Podľa mňa je to ďalší krásny príklad prania politiky.

Sklamalo ma, že Parlament Rade neukázal, že má chrbtovú kosť, a povedal jej: za toto sme hlasovali a budeme si trvať na svojom. Ešte stále som sa nerozhodla, ako budem nakoniec hlasovať, lebo, ako som povedala, v tomto balíku je veľa dobrých vecí. Zároveň si však myslím, že telekomunikačný balík je ako celok stále akási miešanina, že sa minul účinku a že si musíme ujasniť, v ktorých oblastiach sa má uplatňovať a v ktorých nie. Z toho dôvodu predpokladám, že toto je len prvý krok, ale chcem viac záruk a ubezpečení, že sa nebudeme na tento telekomunikačný balík spoliehať ako na riešenie problému, na ktorého riešenie je zameraná politika „trikrát a dosť“, a že namiesto toho sa necháme viesť lepšími pravidlami, aby sme ocenili a ochránili duševné, tvorivé a finančné úsilie.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Vážený pán predsedajúci, rokovanie o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 138 a kompromis, ku ktorému sme dospeli, dokazuje, že poslanci Európskeho parlamentu reagujú na verejnú mienku a záujmy ľudí a že tento Parlament háji slobodu v súvislosti s reakciami ľudí.

Krásnym príkladom toho je, ako internetoví guru zmonitorovali situáciu, napísali poslancom EP a v záujme obrany svojich práv a túžob zaujali stanovisko. Malo by sa to brať ako dôležitá prípadová štúdia začlenená do práce Parlamentu.

Viviane Reding, členka Komisie. – Vážený pán predsedajúci, myslím si, že sa môžem pripojiť k všetkým, ktorí povedali, že sme urobili kus poriadnej spoločnej práce smerujúcej k poriadnym právnym predpisom. Žiaden právny predpis nie je dokonalý, ani tento, a viete, koľko času potrebujeme, aby sme pripravili nové právne predpisy – toľko, že než dospejeme k dohode, všetko už bude natoľko iné, že môžeme zase začať od začiatku. Práve z tohto dôvodu sme povedali, že ochrana práv jednotlivcov, pokiaľ ide o neutralitu siete, je prvým krokom. Ďalším krokom bude vyriešiť, ako prispôsobiť autorské právo internetovému svetu. Keďže nemôžeme čakať, kým sa všetky tieto pravidlá zavedú do vnútroštátneho práva, v mene Komisie som povedala, že Komisia bude sledovať vplyv trhového a technologického vývoja na slobodu siete a Európskemu parlamentu a Rade podá o tom správu pred koncom roka 2010. Potom budeme všetci spoločne zisťovať, či treba prijať nejaké ďalšie opatrenia, alebo zaviesť aktuálne opatrenia, o ktorých budeme hlasovať zajtra, na úrovni členských štátov.

Dve konkrétne odpovede na dve konkrétne otázky: po prvé, vyhlásenie o článku 19 vzťahujúce sa na postupy harmonizácie. Ako Parlamentu, aj mne je ľúto, že 16 členských štátov svojím vyhlásením spochybnilo rozsah právomocí Komisie, ktoré odsúhlasil Parlament s Radou v zmenenom a doplnenom článku 19, najmä právomoc Komisie vzťahujúcu sa na regulačné povinnosti, ktoré môžu uložiť vnútroštátne regulačné orgány. Takže pre týchto 16 vyhlásení vydala aj Komisia vyhlásenie, v ktorom zdôraznila, že hoci nemôže prijímať rozhodnutia, ktoré sa vzťahujú na určité oznámenia od vnútroštátnych regulačných orgánov podľa článku 7a, môže prijímať rozhodnutia vzťahujúce sa na všeobecné regulačné prístupy, ktoré sa týkajú uloženia,

zachovávaní, pozmeňovania a doplňovania alebo zrušenia takých povinností. Parlament má pravdu, dosiahli sme dohodu a nemali by sme ju tajne meniť.

Po druhé, otázka súborov cookies. Komisiu, ako aj pána Harboursa prekvapilo, že niektoré členské štáty akoby spochybňovali schválený text o súboroch cookies. Dovoľte mi vyjadriť sa jasne: na konečnom znení textu sme sa dohodli s Parlamentom a myslíme si, že je jednoznačný. Po prvé, používatelia musia dostať jasné a zrozumiteľné informácie, na základe ktorých musia druhí používatelia udeliť svoj súhlas. To je to a to by sa teraz malo uplatniť v členských štátoch. Neteší ma, že teraz, keď sme sa už na všetkom dohodli, niekto chce manévrovať, aby nemusel na 100 % dodržiavať politickú zásadu *pacta sunt servanda*. Ja to tak vnímam. Na európske inštitúcie som preto veľmi hrdá. Domnievam sa, že sa im podarilo vytvoriť dobré právne predpisy. Dokázali tiež udržať rovnováhu medzi záujmami prevádzkovateľov, hospodárnu stránkou pravidiel a záujmami užívateľov, právami občanov a nazdávam sa, že Európa je presne o tejto rovnováhe: Európa je o hospodárstve a spoločnosti. Týmto textom sme ich dokázali spojiť. Blahoželám všetkým, ktorí sa podieľali na tom, aby sme to dosiahli.

Catherine Trautmann, spravodajkyňa. – (FR) Vážený pán predsedajúci, chcela by som úprimne poďakovať svojim kolegom, ktorí sa zúčastnili tejto rozpravy, a tiež povedať, že nepochybne objasnili, akú nebezpečnú a ťažkú prácu sme museli vykonať, aby sme tento telekomunikačný balík dokončili. Napokon ho podržal pozmeňujúci a doplňujúci návrh, o ktorom sme v tomto Parlamente niekoľkokrát úspešne hlasovali, ale ktorý Rada neprijala.

Ako ostatní, aj ja si myslím, že toto je základ a nie koniec. V tomto bode sme neuspeli tak, ako v iných. Pani komisárka zdôraznila vo svojej reakcii tú istú vec o článku 19. Dúfala som, že zájdeme omnoho ďalej, pokiaľ ide o zavedenie postupu hospodárskej arbitráže s ohľadom na európskych regulátorov, ale, samozrejme, nemohli sme dosiahnuť všetko naraz.

Pokúsili sme sa byť účinní, spravodliví a vyvážení, chceli sme dokázať, že kým ťahúňmi internetu a digitálnej spoločnosti je používanie a mobilita, práva občanov by sa nikdy nemali zosmiešňovať, zavrňovať ani ignorovať.

Text takéhoto druhu po prvýkrát zahŕňa vo svojom prvom článku taký odkaz, preto je tento odkaz základnou zásadou a preto tento text spája internet s uplatňovaním práv a základných slobôd. Domnievame sa, že práve preto je to, čo robíme, dosť špecifické, keďže právne predpisy schvaľujeme s Radou a návrhy textov s Komisiou.

Myslím si, samozrejme, že informačná spoločnosť by mala jednak rešpektovať práva občanov, jednak byť konštruktívna z hospodárskeho a sociálneho hľadiska, a tak otvárať novú kultúrnu sféru. Z toho dôvodu predpokladáme, že trh to umožní, že práva užívateľov budú definované a zaručené, ale že zároveň budeme môcť zabezpečiť rozšírený prístup a pripojenie pre všetkých. Preto nás však v oblasti autorského práva, neutrality siete a rádiového frekvenčného spektra čaká veľa práce, ktorú treba urobiť. Európsky parlament pri tejto práci pomôže.

Chcela by som povedať, akým potešením mi bolo pracovať s kolegami a ako veľmi ma teší, že tento kompromis rešpektuje hlasovanie, v ktorom sme sa tak rázne spoločne vyjadrili.

Predseda júci. – Vážený kolegovia, viete si predstaviť, ako ma sklamalo, že som sa nemohol zúčastniť tejto rozpravy, takže len využijem svoju inštitucionálnu úlohu na jej konci, aby som srdečne zablahoželal Catherine Trautmannovej, Pilar del Castillovej Verovej a Malcolmovi Harbourovi k ich práci, aby som poďakoval Komisii a najmä pani komisárke Redingovej za výbornú spoluprácu v priebehu celého náročného procesu a aby som povedal, že by nám bolo potešením privítať Radu na tejto dôležitej rozprave, keďže by možno ľahšie než my ostatní vysvetlila tie prekvapivé listy, ktoré boli v tejto rozprave spomenuté pri niektorých právnych aspektoch.

– Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční v utorok 24. novembra 2009 o 12.00 hod.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Ivo Belet (PPE), písomne. – (NL) Vážený pán predsedajúci, rád by som sa dotkol chúlостivej otázky internetového kompromisu (známeho aj ako pozmeňujúci a doplňujúci návrh 138). Regulačný balík, ktorý sme vytvorili, poskytuje všetkým užívateľom internetu maximálne záruky: zabezpečili sme, aby sa rešpektovalo súkromie užívateľov, aby sa uplatňoval Európsky dohovor o ľudských právach a najmä aby

nikoho neodpojili od internetu bez toho, aby jeho prípad najprv posúdil nezávislý orgán a rozhodol o ňom. Konkrétne to znamená, že tento zásah sa povoľuje len v prípadoch hrubého zneužitia. Toto právne ustanovenie sa vzťahuje ako na orgány, tak aj na samotných poskytovateľov internetu. Toto európske právo jednako zaručuje slobodný prístup k internetu a *de facto* potvrdzuje, že internet je službou všeobecného záujmu, od ktorej nikto nemôže odpojiť žiadneho spotrebiteľa bez právoplatného dôvodu (takisto, ako sa žiadnemu spotrebiteľovi nemôže zamedziť prístup k plynu, vode alebo elektrickej energii). Skutočnosť, že tento kompromis jednomyselne schválili všetky parlamentné delegácie, dokazuje, že je to skvelá dohoda, vďaka ktorej sú práva spotrebiteľov najdôležitejším prvkom nového telekomunikačného balíka.

Tiziano Motti (PPE), písomne. – (IT) Máme dôvod tešiť sa z výsledku, ktorý sme dnes dosiahli v súvislosti s telekomunikačným balíkom, keďže posilňuje práva užívateľov internetu a podnecuje hospodársku súťaž medzi telekomunikačnými spoločnosťami. Nové pravidlá zaručia spotrebiteľom väčšie práva, bezpodmienečnú slobodu prístupu k internetu a ochranu osobných údajov. Je to vynikajúci príklad toho, ako naša práca zákonodarcov vplyva na každodenný život občanov. V skutočnosti začne internet po prvýkrát v histórii predstavovať uplatňovanie práva a základnej slobody. Ako taký bude dopĺňať ostatné základné slobody, ktoré už existujú a ktoré zaručuje zmluva, a priamo úmerne k nim a v súlade s nimi dostane konečnú podobu. Medzi také základné slobody patrí: rodová rovnosť, rešpektovanie sexuálnej orientácie a náboženského presvedčenia, ochrana práv dieťaťa a sloboda prejavu, ktorá neodporuje ochrane ľudskej dôstojnosti. Akékoľvek opatrenie, ktoré obmedzuje prístup k internetu, sa teraz môže zaviesť len v tom prípade, ak je v demokratickej spoločnosti „vhodné, primerané a nevyhnutné“. Dnes sme dali najavo svoju dohodu o úplnej slobode internetu, podpore elektronickej občianskej spoločnosti, podpore základných slobôd a osvedčených postupov a identifikácii a izolácii jedincov, ktorí chcú zneužiť túto absolútnu slobodu, najmä pedofilov a páchatelov sexuálnych trestných činov.

Siiri Oviir (ALDE), písomne. – (ET) Hlavným cieľom úpravy rámcovej smernice pre elektronické komunikačné siete a služby je posilnenie práv užívateľov internetových a telefónnych služieb a tiež posilnenie hospodárskej súťaže medzi telekomunikačnými prevádzkovateľmi. Elektronické komunikácie sa v súčasnosti riadia pravidlami, ktoré sa schválili pred siedmimi rokmi. Odvtedy táto oblasť nesmierne pokročila. Ako právnička sa domnievam, že Parlament prekročil svoje právomoci, ktoré mu boli zverené zmluvou, a to tak, že v poslednom momente doplnil návrh na úpravy, ktorý od verejných regulačných inštitúcií vyžaduje, aby podporovali záujmy občanov Európskej únie, keďže predpisuje, že bez predchádzajúceho rozhodnutia súdnych orgánov nemožno základné práva a slobody koncových užívateľov nijako obmedzovať. Teší ma, že v dôsledku diskusií so Zmierovacím výborom sme našli lepší spôsob, ako zabezpečiť právnu korektnosť tohto textu a aj ako zabezpečiť ochranu pre všetkých užívateľov a rešpektovať jurisdikcie členských štátov. Toto rozhodnutie nám konečne umožní schváliť zmeny rámcovej smernice pre elektronické komunikačné siete a služby.

Bernadette Vergnaud (S&D), písomne. – (FR) Teší ma, že táto zdĺhavá a mimoriadne rozporuplná práca došla ku koncu. Dokazuje, že telekomunikačný sektor nie je dôležitý len ako hospodársky hráč, ale aj ako prvok, ktorý je životne dôležitý pre dnešnú spoločnosť. Naši občania každodenne komunikujú naprieč hranicami a naším cieľom bolo zaručiť kvalitné služby a zároveň zabezpečiť ochranu základných práv užívateľov.

Chcem zablahoželať pani Trautmannovej a rokovaciemu tímu k dosiahnutému kompromisu, podľa ktorého sa bez predchádzajúceho kontradiktórneho konania nemôžu užívatelia nijako sankcionovať. Ďalej, Komisia sa zaviazala zaručiť neutralitu siete a bojovať proti diskriminačným praktikám prevádzkovateľov narušujúcim hospodársku súťaž.

Táto dohoda bude znamenať, že spotrebiteľia sa môžu tešiť z mnohých pozitívnych zmien, ktoré boli niekedy výsledkom náročných rokovaní. Rada by som zdôraznila najmä zaručený prístup a lokalizáciu hovorov uskutočnených na tiesňovú linku (112), lepší prístup pre zdravotne postihnutých, viac informácií o zmluvách a účtovaní, varovanie v prípade neobvyčajne intenzívneho používania, stanovenie maximálnej lehoty, v ktorej sa musí previesť telefónne číslo zákazníka, a informácie v prípade narušenia bezpečnosti vzťahujúceho sa na osobné údaje.

18. Európska sieť na predchádzanie trestnej činnosti (EUCPN) – Pravidlá ochrany dôverného charakteru informácií Europolu – Vykonávacie predpisy upravujúce vzťahy Europolu s jeho partnermi vrátane výmeny osobných údajov a utajovaných informácií – Zoznam tretích štátov a organizácií, s ktorými Europol uzatvára dohody

– Vykonávacie predpisy pre analytické pracovné súbory Europolu – Akreditácia činností forenzných laboratórií (rozprava)

Predseda júci. – Ďalším bodom programu je spoločná rozprava o nasledujúcich správach:

– správa A7-0065/2009 pána Kirkhopa v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady, ktorým sa prijímajú pravidlá týkajúce sa utajovaných skutočností Europolu (11943/2009 – C7-0105/2009 – 2009/0807(CNS));

– správa A7-0064/2009 pani in 't Veldovej v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady, ktorým sa prijímajú vykonávacie predpisy upravujúce vzťahy Europolu s jeho partnermi vrátane výmeny osobných údajov a utajovaných skutočností (11944/2009 – C7-0106/2009 – 2009/0808(CNS));

– správa A7-0069/2009 pána Albrechta v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady, ktorým sa určuje zoznam tretích štátov a organizácií, s ktorými Europol uzatvára dohody (11946/2009 – C7-0107/2009 – 2009/0809(CNS));

– správa A7-0068/2009 pána Diaza de Meru Garcíu Consuegru v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady o prijatí vykonávacích predpisov pre analytické pracovné súbory Europolu (11947/2009 – C7-0108/2009 – 2009/0810(CNS));

– správa A7-0072/2009 pani Alfánovej v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o iniciatíve Belgického kráľovstva, Českej republiky, Spolkovej republiky Nemecko, Španielskeho kráľovstva, Francúzskej republiky, Maďarskej republiky, Holandského kráľovstva, Slovenskej republiky, Fínskej republiky, Švédskeho kráľovstva a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska s cieľom prijať rozhodnutie Rady vytvoriť Európsku sieť na prevenciu kriminality (EUCPN) a zrušiť rozhodnutie 2001/427/SVV (11421/2009 – C7-0109/2009 – 2009/0812(CNS)) a

– správa A7-0071/2009 pána Kirkhopa v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o iniciatíve Švédskeho kráľovstva a Španielskeho kráľovstva v záujme prijatia rámcového rozhodnutia Rady o akreditácii činností forenzných laboratórií (11419/2009 – C7-0100/2009 – 2009/0806(CNS)).

James Nicholson, zastupujúci spravodajcu. – Vážení pán predseda júci, toto bolo skutočne dobre načasované! Túto príležitosť využijem najprv na to, aby som ospravedlnil nášho kolegu poslanca Timothyho Kirkhopa, ktorý tu teraz nemôže byť. Teraz prečítam jeho múdre slová, ktoré vymyslel a spísal na papier. Prečítam vám jeho názory spravodajcu. Kolega Kirkhope je spravodajcom dvoch správ Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci.

Na úvod by som sa rád sústredil na Timothyho správu o návrhu rozhodnutia Rady, ktorým sa prijímajú pravidlá týkajúce sa utajovaných skutočností Europolu. Pravidlá, ktoré sa majú zaviesť, majú uplatňovať bezpečnostné opatrenia na všetky informácie spracúvané Europolom alebo jeho prostredníctvom. Inak povedané, majú uplatňovať spoločný štandard ochrany informácií prúdiacich komunikačnými kanálmi medzi Europolom a národnými jednotkami členských štátov.

Spoločne s kolegami spravodajcami ostatných správ o Europole zažili frustrujúce obdobie rokovaní o časovom rámci a zákonosti návrhov rozhodnutí Rady. Podpisom prezidenta Klausa a následnom nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy sa výsledky rokovaní s Radou a Komisiou stali zastaranými. Táto správa a správy kolegov spravodajcov vyzývajú na zamietnutie textu Rady.

Spravodajca by rád zdôraznil, že podporuje cieľ rozhodnutia Rady, pretože sme za lepšiu výmenu informácií a uznávame výhody, ktoré Europol členským štátom prináša v oblasti presadzovania práva a boja proti zločinu.

Radi by sme udržali kompetencie a záber Europolu v malom a špecifickom rozsahu, aby bola agentúra čo najefektívnejšia a najúčinnnejšia. Musíme tiež uznať, že svoju rolu musia zohrávať aj zvrchované štáty, lebo kontrolujú svoje národné policajné zložky a bezpečnostné služby. Bez toho, aby tým bola dotknutá všeobecná podpora Európskemu policajnému úradu, a nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy a jej účinkov na policajnú spoluprácu si však spravodajca a jeho kolegovia spravodajcovia vo Výbore pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci myslia, že opatrenia vykonávajúce rozhodnutie o Europole by nemali byť dopĺňané a pozmeňované, kým sa tieto opatrenia nebudú môcť prijať v novom legislatívnom rámci podľa Lisabonskej zmluvy.

Preto vyzývame Radu, aby stiahla svoj návrh a aby v zmysle správy vyzvala Komisiu alebo Radu, aby počas plenárneho zasadnutia poskytli vyhlásenie o návrhu nového rozhodnutia o Europol, ktoré by malo byť podané do šiestich mesiacov od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy.

Teraz by som sa chcel venovať druhej správe o iniciatíve Švédskeho kráľovstva a Španielskeho kráľovstva v záujme prijatia rámcového rozhodnutia Rady o akreditácii činností forenzných laboratórií. Ide o iniciatívu Švédska a Španielska v záujme zabezpečenia toho, aby boli laboratórne činnosti akreditované akreditačným orgánom s cieľom bojovať proti zločinu užšou spoluprácou orgánov činných v trestnom konaní jednotlivých členských štátov. V priebehu posledných rokov sa stala výmena informácií medzi súdmi a orgánmi činnými v trestnom konaní významnou prioritou Európskej únie a jej členských štátov z hľadiska jej potenciálu na predchádzanie trestnej činnosti a boj proti nej.

Cieľom tohto návrhu rámcového rozhodnutia je zabezpečiť, aby sa výsledky laboratórných činností v jednom členskom štáte uznávali ako rovnocenné s výsledkami laboratórných činností v inom členskom štáte, čím by sa zaručila právna istota podozrivým a aj zlepšenie spolupráce súdov v prípadoch, keď sa dôkazy z jedného členského štátu využívajú pri súdnom procese v inom členskom štáte.

Tento cieľ sa dosahuje zabezpečením toho, aby v záujme dodržania medzinárodných noriem akreditoval laboratórne činnosti akreditačný orgán. Toto rámcové rozhodnutie by sa vzťahovalo na laboratórne činnosti týkajúce sa DNA a odtlačkov prstov, pričom by každý členský štát zaručil, aby sa výsledky akreditovaných laboratórných činností vykonaných v inom členskom štáte uznali ako rovnocenné s výsledkami činností akreditovaného laboratória v domovskom členskom štáte. Posudzovanie všetkých forenzných a iných dôkazov však bude, samozrejme, vždy v kompetencii príslušného súdneho orgánu v zmysle vnútroštátneho práva.

Chcem opätovne zdôrazniť, že podporujeme ciele rámcového rozhodnutia Rady. Opäť sú tu však problémy s právnym základom tejto iniciatívy v súvislosti s nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy. Správa preto vyzýva na zamietnutie iniciatívy Švédskeho kráľovstva a Španielskeho kráľovstva. Vzhľadom na ratifikáciu Lisabonskej zmluvy nie sú správy Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a verejné veci právne jednoznačné. Táto správa bude predložená neskôr a postavená na jasnom právnom základe. Podľa nášho názoru to umožní preskúmať túto dôležitú tému podrobnejšie, keďže poskytnutý časový rámec bol veľmi malý a nedal Parlamentu priestor, ktorý by na takúto závažnú tému potreboval.

PREDSEDÁ: PÁN SCHMITT

podpredseda

Sophia in 't Veld, *spravodajkyňa*. – Vážený pán predsedajúci, budem veľmi stručná, aby som vyrovnala čas, ktorý využil pán Nicholson, a aby sme neskončili neskoro.

Ak počítam správne, Lisabonská zmluva nadobudne platnosť o sedem dní a päť hodín. Musím povedať, že vzhľadom na túto skutočnosť sa urýchlenná snaha Rady o prijatie viacerých rozhodnutí javí trochu trápna. Za trápne považujem aj toto prázdne miesto, na ktorom by som očakávala prítomnosť zástupcu Rady, aby sme si mohli vymeniť názory.

V zásade súhlasím s návrhmi predchádzajúceho rečníka. Samozrejme, že podporujeme rozvoj Europolu. Chceme silný Europol. Chceme Europol, ktorý bude schopný fungovať a bojovať proti zločinu, chceme však aj Europol podrobovaný demokratickej kontrole. Preto podporujem návrh predchádzajúceho rečníka, aby sme požiadali Radu o stiahnutie návrhov týkajúcich sa Europolu a predloženie nového návrhu v zmysle Lisabonskej zmluvy do šiestich mesiacov alebo aj skôr.

A pokiaľ ide o tému, ktorej som spravodajkyňou, teda o Europol a výmenu osobných údajov a utajovaných skutočností s tretími osobami, chcela by som sa neprítomnej Rade spýtať, čo si myslí o analýze, ktorú vykonal útvar právnych služieb Európskeho parlamentu a ktorá ukázala, že právny základ zvolený pre tento konkrétny návrh nebol správny. Neviem, kto odpovie za Radu, ale možno sa k tejto téme ešte vráti a pošle niekoho, kto nám poskytne odpoveď.

Jan Philipp Albrecht, *spravodajca*. – (DE) Vážený pán predsedajúci, súhlasím s predchádzajúcimi rečníkmi v tom, že si tiež myslím, že by bolo maximálne rozumné, aby Rada predložila Európskemu parlamentu svoje návrhy týkajúce sa Europolu ešte raz, a to v zmysle Lisabonskej zmluvy.

Je správne a potrebné, aby sa Parlament zúčastňoval na diskusiách a rozhodovaní o justičnej a policajnej spolupráci v Európe. Iba takto sa môže práca Europolu tešiť dostatočnej legitímnosti. Spoločné a rozhodné

zamietnutie ustanovení navrhovaných Radou a týkajúcich sa práce Europolu Európskym parlamentom predstavuje jasný signál, že teraz treba uplatniť zmeny v právnom základe.

Tento krok je navyše úplne opodstatnený. Vykonávanie európskej vnútornej a bezpečnostnej politiky bolo prídlo výlučnou úlohou výkonných orgánov a dialo sa za zatvorenými dverami. V neposlednom rade bolo v súvislosti s protiteroristickými opatreniami prijatými po útokoch z 11. septembra 2001 schválené množstvo balíkov bezpečnostných predpisov, ktorých potreba, účinnosť a vhodnosť sa v mnohých prípadoch nehodnotila dostatočne a dokonca sa o nich ani nediskutovalo. Politická vzdialenosť tretieho piliera Európskej únie umožnila vládám prijímať mimoriadne kontroverzné obmedzenia základných práv občanov.

Vyústilo to do veľmi nebezpečnej nerovnováhy najmä v jednej oblasti. Kým v súčasnosti bezpečnostné sily na celom svete užšie spolupracujú, neexistuje medzinárodný konsenzus o minimálnych normách týkajúcich sa základných práv a právnej ochrany. Táto priepasť medzi právomocami štátu a občianskymi právami je čoraz zreteľnejšia najmä v oblasti výmeny osobných údajov medzi EÚ a tretími krajinami. Európske bezpečnostné agentúry ako Europol, Eurojust a Frontex a informačné systémy ako Schengen, Eurodac a colná a vízová databáza sa využívajú na uchovanie narastajúceho objemu osobných údajov, pričom prepájanie a analýza týchto údajov na rôzne účely rýchlo napredujú. Dokonca aj v Európe je čoraz menej jasné, kto môže zhromažďovať, vlastníť, analyzovať alebo odovzdávať aký druh údajov a za akých podmienok. Aj možnosti právnej ochrany často zaostávajú za doteraz platnými zásadami.

Čo by sa však stalo, ak by sa všetky tieto údaje odovzdávali iba tretím krajinám? Nehovoríme iba o krajinách ako Nórsko alebo Švajčiarsko, ale aj o Spojených štátoch, Rusku alebo dokonca o Maroku či Číne. Pýtam sa, kto by zaručil, že budú tieto údaje chránené pred zneužitím a svojvoľným konaním štátov v rovnakej miere, ako sa to dialo doteraz. Tento Parlament má právo a povinnosť využiť nový právny základ, ktorý mu poskytuje zmluva, na spustenie procesu, ktorý by zaručil rešpektovanie základných práv európskych občanov bez akýchkoľvek obmedzení, a to aj v kontexte medzinárodnej spolupráce v boji proti zločinu a terorizmu. Musíme zaviesť spoločné minimálne normy najmä vo vzťahu k ochrane osobných údajov, prv než my ako Európska únia podpíšeme akékoľvek ďalšie dohody o výmene údajov s tretími krajinami.

Vzťahuje sa to na informácie získavané Europolom, na bankové údaje SWIFT a na údaje o cestujúcich v leteckej doprave, ktoré sa vymieňajú s úradmi Spojených štátov. Predpokladom akýchkoľvek ďalších opatrení sú jednoznačné normy o ochrane osobných údajov, komplexné hodnotenie proporcionality a účinná právna ochrana občanov.

Som rád, že sa nám o právnych predpisoch týkajúcich sa Europolu podarilo dosiahnuť túto úroveň konsenzu naprieč celým politickým spektrom. Túto skutočnosť považujem za dobré znamenie nadchádzajúcej diskusie o komplexnej ochrane základných práv v Európe. Presne to od nás občania EÚ teraz očakávajú.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *spravodajca*. – (ES) Vážený pán predsedajúci, pán podpredseda Komisie, balík o Europole pozostáva zo štyroch návrhov, ktorých cieľom je vykonanie rozhodnutia Rady zo 6. apríla 2009.

Vážený pán predsedajúci, najprv sa chcem pridať ku kolegom poslancom a požiadať Radu o stiahnutie návrhu. Chceme Parlament, ktorý je oveľa viditeľnejší, a Lisabonskú zmluvu, ktorá prijíma rozhodnutia s ohľadom na balík o Europole. Chceme, aby Parlament a Rada boli rovnocenní a navzájom vyvážení partneri.

Poviem niekoľko slov o téme mojej správy, keďže chcem, aby ste lepšie pochopili dôvody, pre ktoré som návrh zamietol. Jednou z hlavných úloh, ktorou bol poverený Európsky policajný úrad, je zhromažďovanie, uchovávanie, spracúvanie, analýza a výmena informácií a údajov. Aby Europol mohol plniť túto dôležitú úlohu, musia mu kompetentné orgány členských štátov posilať komplexné, aktuálne a presné informácie. Iba takto bude Europol vedieť plne využiť svoju analytickú kapacitu.

Rozsah uplatnenia návrhu rozhodnutia Rady je v zmysle článku 2 obmedzený na spracúvanie údajov na účely analýzy v súlade s mandátom udeleným v článku 14 odsek 1 rozhodnutia Rady. Preto má Europol v súčasnosti 19 druhov pracovných súborov na analytické účely. Každý pracovný súbor je zvláštnou databázou a každý sa vzťahuje na konkrétny druh trestnej činnosti. Preto je každá databáza úzko prepojená s konkrétnym typom prevádzkovej podpory, ktorú môže Europol poskytnúť v zmysle udelených kompetencií.

V súčasnosti predstavujú pracovné súbory jediný právny nástroj na európskej úrovni na uchovávanie, spracúvanie a analýzu informácií z terénu alebo od informačných služieb vrátane osobných údajov.

Návrh obsahuje aj pravidlá a všeobecné zásady týkajúce sa technických opatrení a aj pravidiel ich používania. Potreba zhromažďovania a spracúvania informácií znamená, že treba vytvoriť právny nástroj, ktorý zaručí

plné rešpektovanie základných práv. Chcel by som tiež zdôrazniť, že to znamená plné rešpektovanie základných práv európskych občanov. Takýto nástroj musí tiež zároveň zaručiť, že Europol môže plne vykonávať zverené funkcie. V tejto súvislosti opakujem slová pani in 't Veldovej a pýtam sa, či je právny základ, ktorý sa má využiť, správny.

Vážený pán predsedajúci, v tejto oblasti je úloha Európskeho parlamentu ako inštitúcie zastupujúcej občanov nescudziteľná. Povinná kontrola zo strany Európskeho parlamentu je nescudziteľná. Preto je vzhľadom na skorý vstup Lisabonskej zmluvy do platnosti dôležité, aby sa Parlament zúčastňoval legislatívneho procesu na rovnakej úrovni ako Rada. Žiadne dôvody pre urýchlenný postup nie sú dôležitejšie než ochrana občianskych slobôd a bezpečnosti Európanov.

Preto nalieham na vážených kolegov poslancov, aby sa pridali k zamietnutiu navrhovaných nástrojov a pritom zachovali podporu Európskemu policajnému úradu, ktorý, samozrejme, podporujeme, a to až dovtedy, kým Rada neumožní Parlamentu zúčastniť sa rozhodovacieho procesu. Navrhujem tiež, aby sme požiadali Komisiu a Radu o stiahnutie návrhu a predloženie nového návrhu, ktorý bude rešpektovať kompetencie stanovené v Lisabonskej zmluve.

Vážený pán predsedajúci, pri nasledujúcom vystúpení poskytnem presvedčivejšie a jasnejšie vysvetlenie svojho postoja. V tejto chvíli to je všetko.

Sonia Alfano, spravodajkyňa. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, chcela by som hovoriť o Európskej sieti na prevenciu kriminality.

Táto sieť bola vytvorená rozhodnutím Rady 2001/427/SVV v roku 2001. Jej cieľom bolo uľahčenie spolupráce, výmeny informácií a skúseností na národnej a európskej úrovni, zhromažďovanie a analýza relevantných informácií zameraných najmä na výmenu osvedčených postupov, organizovanie konferencií, seminárov, stretnutí a iniciatív s cieľom uľahčiť výmenu skúseností a osvedčených postupov a poskytovanie odborných znalostí v oblasti predchádzania kriminalite Rade a Komisii.

V rozhodnutí sa predpokladalo, že štruktúra siete bude založená na kontaktných miestach určených Komisiou a členskými štátmi. Tieto kontaktné miesta mali zahŕňať aspoň jedného zástupcu vnútroštátnych orgánov, pričom ostatné kontaktné body by predstavovali vedci alebo vysokoškolskí pedagógovia so špecializáciou na oblasť predchádzania trestnej činnosti. Členské štáty boli v každom prípade povinné zapojiť vedcov, vysokoškolských pedagógov, mimovládne organizácie a občiansku spoločnosť. Dokonca aj Europol a Európske monitorovacie centrum pre drogy a drogovú závislosť sa podieľali na prácach ako expertné orgány.

Sieť prešla prvou reformou vnútornej štruktúry v roku 2005. Predpokladala vytvorenie dvoch stálych výborov – jedného pre pracovný program a jedného pre výskum, kým správa internetových stránok bola presunutá z Európskej komisie na Spojené kráľovstvo, ktoré ešte stále zabezpečuje ich aktualizáciu.

V roku 2007 sa konala druhá kontrola, ktorá potvrdila konkrétne potrebu posilnenia sekretariátu a zdôraznila potrebu riešenia problému so zdrojmi financovania stálych výborov a zástupcov jednotlivých štátov.

V marci 2009 bolo uverejnené externé hodnotenie fungovania siete. Sústredilo sa na význam cieľov, ktoré viedli k založeniu siete, ale zároveň, žiaľ, poukázalo na organizačné nedostatky, ktoré zamedzili splneniu dôležitých cieľov, o ktorých sme už pred chvíľou hovorili.

Takto sa poukázalo na problémy, ktoré zahŕňali nedostatok vhodných zdrojov financovania, neúčinný sekretariát, nedostatok zánietenia zo strany národných zástupcov a veľmi úbohý pracovný program a ktoré mali za následok faktické zrušenie siete.

V hodnotení sa uvažovalo aj o možnosti zrušenia siete. Sieť teda vytvorila pracovnú skupinu na preskúmanie odporúčaní z marca 2009, ktorá skonštatovala, že bude potrebná určitá úprava zakladajúceho aktu siete. Konkrétne bolo navrhnuté vytvorenie externého sekretariátu financovaného z prostriedkov určených na programy Spoločenstva.

Niektoré členské štáty síce opäť navrhli rozpustenie siete, iné však navrhli jej reformovanie. Švédske predsedníctvo Európskej rady s týmto návrhom súhlasilo a stanovilo ho ako prioritu svojho šesťmesačného funkčného obdobia. V tomto bode musím zdôrazniť svoje sklamanie z týchto prázdnych miest vzhľadom na skutočnosť, že tieto návrhy prišli zo strany samotného švédskeho predsedníctva.

V návrhu sa uvádza, že sieť by mala pozostávať zo sekretariátu, kontaktných miest určených členskými štátmi a zo správnej rady. Správnu radu by mali tvoriť národní zástupcovia menovaní členskými štátmi, ktorým by predsedal predseda riadiaci výkonný výbor.

V tejto súvislosti sa podľa mňa trochu prelínajú kontaktné miesta a národní zástupcovia. Občianska spoločnosť, akademická obec, svet skúseností – a teda aj odborníkov – boli zo siete úplne vynechané. Ide o veľmi vážnu vec. Štruktúrne prepojenia medzi sieťou a inými inštitúciami a orgánmi Spoločenstva, ktoré sa zaoberajú trestnou činnosťou a predchádzaním trestnej činnosti, boli úplne prerušené.

V rozhodnutí sa nepredpokladá žiadna forma spolupráce s Európskym parlamentom a bola vynechaná aj požiadavka o znalosti cudzích jazykov, ktorá bola obsiahnutá v predchádzajúcom rozhodnutí.

Ako spravodajkyňa si myslím, že predložený návrh je úplne neúčinný a z niekoľkých dôvodov nie je schopný riešiť prevenciu trestnej činnosti. Po prvé, sieť nebola schopná splniť ciele, ktoré boli dôvodom jej založenia, a po druhé, medzi Komisiou, Radou a členskými štátmi nebola žiadna spolupráca a ja som presvedčená, že toto treba považovať za určitý druh sabotáže samotnej siete.

Prevenciu kriminality nemožno zredukovať na výmenu osvedčených postupov. Nanešťastie sme boli svedkami takmer až turistiky rôznych úradníkov, ktorí navštívili rozličné krajiny a často sa nevedeli navzájom dohodnúť, lebo neboli prítomní tlmočníci. V dôsledku neschopnosti zapojiť do siete občiansku spoločnosť a mimovládne organizácie alebo vytvoriť materiály o prevencii – napríklad knihy pre školy – je sieť úplne neúčinná. Myslím, že by sme mali posilniť kompetencie siete a začleniť do nej boj proti zločinu a prevenciu organizovaného zločinu, aby začala fungovať.

Preto navrhujem, aby sme zamietli tento návrh, ktorý mohol byť prijatý, ak by bola Rada predložila skutočne ambiciózny návrh. Nanešťastie sa tak však nestalo.

Jacques Barrot, *podpredseda Komisie*. – (FR) Vážený pán predsedajúci, s veľkým záujmom som sledoval prejavy pána Nicholsona, pani in 't Veldovej, pána Albrechta a pani Alfonovej. V tejto rozprave sa spomenuli problémy procesné aj problémy týkajúce sa podstaty.

Plne chápem postoj Parlamentu k procesným otázkam. Lisabonská zmluva čoskoro nadobudne platnosť. Preto plne schvaľujem otázky, ktoré v Parlamente vzbudzujú niektoré rozhodnutia Rady. Pravdou je aj to, že Komisia trochu ľutuje, že nastala súčasná situácia. Napriek tomu by som Parlamentu rád objasnil tieto tri dokumenty.

Ako všetci viete, na základe rozhodnutia Rady, ktoré nahradí medzivládny dohovor, bude Europol podriadený novému právnemu rámcu a 1. januára 2010 sa stane európskou agentúrou. Prijatie tohto rozhodnutia Rady predchádzali dlhé rokovania, pričom práve prebiehajú prípravy na jeho vykonávanie.

Chápem obavy Parlamentu a taktiež sa teším na budúci inštitučný rámec, ktorý pripraví cestu lepšej demokratickej kontrole nad Európskym policajným úradom. Mali by sme sa poučiť z počiatočného vykonávania platného rozhodnutia Rady, aby sme mali pevný základ, na ktorom budeme zakladať budúce právne predpisy. Preto bude výhodné, aby sa Parlament a ostatné zainteresované strany podieľali na tvorbe budúcich právnych predpisov o Europole, a to najmä z hľadiska podmienok, za ktorých budú mať Európsky parlament a národné vlády kontrolu nad činnosťou Europolu.

Vážený pán predsedajúci, aj tak ľutujem, že Parlament zamietol návrhy rozhodnutí Rady. Ide totiž o vykonávacie ustanovenia upravujúce významné aspekty práce Europolu, bez ktorých Europol nemôže fungovať.

Teraz prejdem k otázke forenzných laboratórií. Opäť chápem, že Parlament žiada iný základ pre toto rámcové rozhodnutie o akreditácii činností forenzných laboratórií. Komisia schvaľuje využívanie akreditácie, ktorou sa podporuje zlepšenie kvality práce týchto laboratórií najmä v oblasti chýlostivých postupov týkajúcich sa odtlačkov prstov a vzoriek DNA. Prísnejšia akreditácia forenzných laboratórií bude viesť k zvýšeniu dôvery verejnosti.

Aj v tomto prípade som si vedomý problémov týkajúcich sa právneho základu. Rovnako ako Parlament, aj Komisia si myslí, že právnym základom rámcového rozhodnutia, aspoň pokiaľ ide o služby v zmysle článku 50 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, by mal byť článok 50. Komisia vydala vyhlásenie, ktoré je obsiahnuté v zápisnici z rokovania Rady SVV z 23. októbra 2009. Vo vyhlásení si Komisia vyhradzuje právo prijať v budúcnosti opatrenia, ktoré bude považovať za vhodné.

Chcel by som ešte dodať, že v súlade s ustanoveniami týkajúcimi sa právnych predpisov o financiách je Komisia pripravená poskytnúť finančnú podporu aktivitám členských štátov, ktoré umožnia akreditáciu vedeckých laboratórií polície. Komisia je napokon ochotná vyhodnotiť vykonávanie a uplatňovanie tohto nástroja dňa 1. júla 2018, ako stanovuje článok 7 odsek 4 (nový).

Pokiaľ ide o akreditáciu, rozumiem síce postoj Parlamentu, ale aj tak si myslím, že sa táto záležitosť ubera správny smerom a rešpektuje všetky názory, ktoré boli v tomto Parlamente vyslovené.

Teraz prejdem k sieti Európskej únie na predchádzanie trestnej činnosti. Samozrejme si myslíme, že trestnej činnosti treba predchádzať. Na potlačenie zločinu a organizovaného zločinu nestačia donucovacie opatrenia. Mimoriadne dôležitá je prevencia na lokálnej aj cezhraničnej úrovni. Okrem toho som v návrhoch týkajúcich sa obchodovania s ľuďmi a detskej pornografie, ktoré som nedávno predložil, už naznačil preventívne opatrenia.

Pani Alfánová, práve ste poukázali na slabé stránky siete. Viem, že nedávne hodnotenie ukázalo veľmi reálnu potrebu európskej spolupráce v boji proti organizovanému zločinu, a tiež viem, že verejné orgány, organizácie a súkromný sektor si želajú multidisciplinárny prístup zameraný na výmenu skúseností, postupov a nástrojov v Európe.

Sieť Európskej únie na predchádzanie trestnej činnosti skutočne mala strategické, politické a organizačné problémy. Komisia o nich vie. Z krátkodobého hľadiska sme zvýšili finančnú podporu pre sekretariát siete.

V súlade s Lisabonskou zmluvou sme v Štokholmskom programe kategorizovali policajnú spoluprácu a potrebu schopnosti jej riadenia na úrovni Spoločenstva ako prioritu. Je pravda, že táto sieť môže plniť množstvo úloh, ktoré ste spomenuli, a môže preberať úlohy, ktoré ste spomenuli a ktoré obsahovali niekoľko zaujímavých príkladov.

Môžeme tiež očakávať, že budeme svedkami spoločných projektov sociálnych a vzdelávacích inštitúcií, ktoré budú zahŕňať školy, ďalšie odborné vzdelávanie a vysokoškolské štúdium. Jednoznačne sme na začiatku celkom novej politiky predchádzania trestnej činnosti.

Je jasné, že občianska spoločnosť a Parlament by mali zohrávať väčšiu úlohu. Policajná spolupráca sa navyše stáva súčasťou spolurozhodovacieho postupu. Preto si myslím, že v rámci nového právneho základu sme schopní spolupracovať tak úzko, ako sa len dá. Bolo by to v záujme všetkých občanov, ktorých sa v ich každodennom živote dotýkajú bezpečnostné záležitosti.

Samozrejme, že ma mrzia určité veci z tejto rozpravy, ktorá sa sústredila na postupy, ktoré treba dodržať, a na podstatu. Myslím si však, že odteraz – po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy a v zmysle Štokholmského programu – sa nám bude dariť oveľa lepšie. V tejto novej stratégii zameranej na boj proti organizovanému zločinu a vlastne proti všetkým druhom zločinu bude Parlament schopný plne spĺňať svoju úlohu.

Wim van de Camp, v mene skupiny PPE. – (NL) Rád by som poďakoval podpredsedovi Komisie pánovi Barrotovi za poskytnuté odpovede a za jeho názory, ktorými prispel k rôznym témam.

Súdna spolupráca v Európskej únii je veľmi dôležitá. Keď hovoríme o Európe občanov, hovoríme najmä o súdnej spolupráci. Z tohto hľadiska je boj proti zločinu našou hlavnou prioritou, pretože zločin čoraz viac prekračuje hranice. Rozsiahla trestná činnosť prekračujúca hranice často predstavuje veľký problém, v porovnaní s ktorým vyznieva vnútroštátna trestná činnosť takmer ako malá výtržnosť.

Z tohto hľadiska sa Poslanecký klub Európskej ľudovej strany výrazne zasadzuje za silnú pozíciu nielen Europolu, ale aj Eurodacu. Teraz mám na mysli náš rámec pre forenzné laboratória.

Dôležitou zložkou boja proti organizovanému zločinu je demokratický dohľad nad tými, ktorí bojujú proti zločinu. V žiadnom prípade nechcem odvádzať pozornosť, ale chcem vás požiadať, aby ste vzali do úvahy pozíciu obete a aby ste ju zohľadňovali aj pri diskusiách o návrhoch v nasledujúcich mesiacoch. Boj proti trestnej činnosti často zahŕňa aj zohľadňovanie práv podozrivých, čo je veľmi správne, pretože súkromie podozrivého a jeho pozícia v trestnom konaní sú veľmi dôležité. Bol by som však rád, keby sme počas nasledujúcich piatich rokov venovali viac pozornosti pozícii obete. Vážený pán predsedajúci, základné práva nie sú absolútne a vždy sa musia uplatňovať v kontexte. Alebo, vyjadrené slovami dánskej ústavy: „každý musí plne dodržiavať právne predpisy“. To sa v rovnakej miere vzťahuje na podozrivých a aj na obeť.

Chápem a súhlasím s tým, že teraz musí Parlament povedať: „Počkajte chvíľku!“, keď hovoríme o týchto štyroch dokumentoch. Počkajme do 1. decembra, keď budeme mať nové návrhy, a potom ich budeme musieť dôkladne vyhodnotiť, do čoho sa bude musieť plnohodnotne zapojiť aj Parlament.

Ramón Jáuregui Atondo, v mene skupiny S&D. – (ES) Vážený pán predsedajúci, máme problém, pretože celý Parlament žiada Komisiu o revidovanie balíka právnych predpisov o tejto záležitosti, pán Barrot nám však svojím obvyklým šarmantným spôsobom vysvetlil, že veci sa začali už dávno, že sa o nich veľa diskutovalo a že nový Europol začne fungovať 1. januára. Faktom je, že máme problém.

Chcem vás požiadať, pán Barrot, aby ste svojej nástupkyňi povedali – keďže vidím, že vy nám neviete v tejto veci dať odpoveď – že keď sa bude konať vypočutie v Parlamente, spýtame sa jej, či plánuje vytvoriť balík právnych predpisov o tejto veci, pretože ho požaduje celý Parlament a nejde iba o príliš horlivú snahu mať právne predpisy.

Nie je to tak, že by Parlament hovoril, že sa chce podieľať – Parlament sa totiž musí podieľať. Musí sa podieľať, lebo o niekoľko dní bude plniť legislatívnu funkciu, a tiež preto, lebo toto nie je vecou parlamentnej kontroly, ale ide o to, že chceme predkladať ďalšie návrhy. Napríklad v mnohých smerniciach a rozhodnutiach, ktoré sem prichádzajú, vidím medzery, nedostatky a množstvo právnej neistoty. Radi by sme pozmenili tieto právne predpisy.

Myslím si, že je dobré, aby s nimi Europol pracoval. Je mi známe, že Europol s nimi už pracuje, a chcem, aby s nimi pracoval aj naďalej, pretože chcem, aby napredoval. Chcem však aj to, aby ste rešpektovali právo Parlamentu vyjadriť svoj názor na tieto právne predpisy, to je totiž jeho legislatívna funkcia, ktorú chceme vykonávať.

Preto vám teraz hovorím, že keď pred nás predstúpi budúca pani komisárka, spýtame sa jej, či bude chcieť pripravovať legislatívne návrhy o tejto záležitosti, aby Parlament mohol plniť svoju zákonodarnú funkciu. To je všetko.

Nathalie Griesbeck, v mene skupiny ALDE. – (FR) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, dámy a páni, moje pripomienky budú stručné. Týkajú sa najprv podstaty a potom procesov a zopakujem aj niečo z toho, čo už veľmi dobre vyjadrili všetky politické skupiny.

Kým vytváranie priestoru bezpečnosti, spravodlivosti a slobody v Európskej únii je pre nás všetkých veľmi dôležité a predstavuje príklad európskeho demokratického modelu, ktorý budujeme, a kým mnohí z nás považujú Europol za nástroj, ktorý možno prispôbiť, všetci kladieme veľký dôraz na skutočnosť, že spojenie zdrojov – najmä ľudských, ale aj technických zdrojov na boj proti organizovanému zločinu a všetkým druhom nelegálneho obchodovania – by malo byť prísne kontrolované s maximálnou zárukou právnej istoty, pretože sa dotýkame jadra našej moci: práv a slobôd európskych občanov.

Už to síce bolo povedané, ale pokiaľ ide o procesy, chcela by som pána komisára v mene Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu ubezpečiť, že všetka tá vykonaná práca nebola márna. Naši občania by však veci pochopili a interpretovali úplne nesprávne, ak by sme po takom dlhom čakaní na sprevádzkovanie inštitúcií založených na Lisabonskej zmluve nevedeli počkať ešte niekoľko hodín alebo dokonca dní, aby sme mohli vykonávať spoločnú zákonodarnú moc, ktorú si tak veľmi ctíme.

Pretože napokon je dôležité, aby sme v Európe počkali ešte zopár týždňov na text, ktorý bude rešpektovať náš procesný rámec, a rovnako ako pani in 't Veldová ľutujem, že tu s nami nie sú zástupcovia Rady, pretože táto záležitosť sa týka najmä Rady. V mene nášho výboru som teda presvedčená, že by sme mali mať nový legislatívny návrh.

Raúl Romeva i Rueda, v mene skupiny Verts/ALE. – (FR) Vážený pán predsedajúci, aby som pokračoval v začatej myšlienke, chcem prehovoriť ako koordinátor Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie k téme týkajúcej sa slobody, ktorá je stredobodom môjho záujmu.

Bolo by nepochopiteľné, ak by sme s Európskym parlamentom neboli schopní vykonať túto spoločnú zákonodarnú úlohu, keď sme na to už dostali príležitosť. V tomto bode sa preto všetci zhodneme. V každom prípade však budeme musieť počkať a zistiť, ako sa veci vyvinú, bolo by to však jednoznačne problém, ak by sme sa na procese nemohli podieľať tak, ako právom požadujeme.

Stručne by som chcel spomenúť aj jednu vec týkajúcu sa správy o forenzných laboratóriách, pretože som sledoval túto záležitosť, a povedať čo najzrozumiteľnejšie, že keď diskutujeme o potrebe koordinácie, musíme veľmi pozorne preskúmať aj otázku decentralizácie. Nezabúdajme, že v určitých členských štátoch nemajú

jedno centrum pre forenzné štúdiá, ale viaceré, ktoré zohľadňujú rozdelenie území a existujúce policajné a právne systémy, ako to je aj v Španielsku. Je dôležité, aby sme si boli tohto vedomí, pretože ak máme úspešne koordinovať, musíme myslieť na to, že nekoordinujeme iba členské štáty, ale aj regióny s rôznymi vlastnosťami, ktoré nemožno uplatniť na celoštátnej úrovni.

Marie-Christine Vergiat, v mene skupiny GUE/NGL. – (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, zopakujem, čo už predtým povedali viacerí kolegovia poslanci.

Pred vstupom Lisabonskej zmluvy do platnosti bol Európsky parlament v rámci naliehavého postupu požiadaný o preskúmanie štyroch dokumentov o Europolu a o preskúmanie ochrany utajovaných skutočností odovzdávaných Europolom aj do tretích krajín. Parlament jednomyselne odsudzuje spôsob, akým bol požiadaný o preskúmanie dokumentov, pretože sa týkajú záležitostí, ktoré sa po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti určite stanú súčasťou spolurozhodovacieho postupu.

Mnohí z nás si myslia, že naši občania majú právo na bezpečnosť a že boj proti terorizmu je našou prioritou. Musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby naši občania nemuseli žiť v nepretržitom strachu, že sa stanú obeť teroristického útoku. Preto je dôležité, aby sme urobili všetko pre posilnenie policajnej spolupráce, nemožno to však spraviť za každú cenu a ani na úkor základného práva občanov na súkromie, voľný pohyb a slobodu prejavu.

Chcela by som ešte dodať, že prevencia trestnej činnosti by nemala znamenať viac – a iba viac – donucovacích prostriedkov. Výsadou našich demokracií je vždy ochraňovať našu slobodu a narušiť ju iba v absolútne nevyhnutnom prípade. Policajná spolupráca by preto mala prebiehať v konkrétnom právnom rámci, ktorý zaručí dôvernú odovzdávanú informáciu a správnu rovnováhu medzi informáciami a spomenutými bezpečnostnými cieľmi.

Spolu s ostatnými skupinami preto vyzýva skupina GUE/NGL Radu a Komisiu, aby tieto návrhy stiahli. A taktiež ľutujem, že tu dnes nie sú zástupcovia Rady.

Gerard Batten, v mene skupiny EFD. – Vážený pán predsedajúci, tieto návrhy stanovujú pravidlá, podľa ktorých môže Europol zhromažďovať a vymieňať informácie medzi členskými štátmi EÚ a dokonca aj s tretími krajinami, pričom ide o najosobnejšie údaje občanov EÚ.

Mnohoznačne hovoria o tom, aby neoprávnené sprístupnenie takýchto informácií neznevýhodnilo, nepoškodilo alebo negatívne neovplyvnilo základné záujmy Europolu. Nespomínajú však ochranu záujmov úbohých nevinných občanov, ktorí by mohli uviaznuť v nočnej more vyšetrovania Europolom.

Možno zhromažďovať najosobnejšie informácie vrátane informácií o sexuálnej orientácii a údajov o bankových účtoch. A môžu sa dostať dokonca aj k tretím krajinám – a to aj ku krajinám s takými úžasnými demokratickými referenciami ako Albánsko, Peru a Ruská federácia.

Z akéhokoľvek objektívneho pohľadu je Europol úplne nepotrebný, subjektívny uhol pohľadu EÚ je však taký, že je veľmi potrebné, aby mala ďalší z atribútov politického štátu – vlastné policajné zložky.

Koľkí z váhajúcich občanov EÚ vedia, že úradníci Europolu požívajú imunitu proti stíhaniu za niečo, čo urobia alebo povedia v rámci plnenia svojich povinností? Toto možno nie je veľmi dôležité pre tých z vás, ktorí ste ešte nedávno žili v policajných štátoch, ale takáto imunita pracovníkov orgánov činných v trestnom konaní je anglickému právu cudzia.

Keď si EÚ tvorí vlastný súdny systém s takými nástrojmi, ako sú európsky zatykač, súdne konanie v neprítomnosti a teraz aj vlastné policajné zložky, v Británii to považujeme za likvidáciu našich základných a ctených slobôd, ktoré nás kedysi chránili.

Všetci spravodajcovia boli aspoň natoľko slušní, aby povedali, že by sa tieto návrhy mali zamietnuť, kým Lisabonská zmluva nevstúpi do platnosti. Ak by mala EÚ trochu slušnosti, konali by sa o Lisabonskej zmluve referendá a nikdy by platnosť nenadobudla.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážený pán predsedajúci, je chválhodné, že konanie Europolu v nedávnej minulosti zase raz viedlo k rozbitiu skupín obchodujúcich s ľuďmi, ktoré pašovali do EÚ nelegálnych migrantov. Rovnako chválhodné by bolo, ak by sa Europol v budúcnosti podieľal na riešení rôznych druhov závažnej medzinárodnej trestnej činnosti. Samozrejme, že spolupráca rôznych úradov bojujúcich pri trestnej činnosti je v zásade dobrá vec.

Záležitosť týkajúca sa ochrany osobných údajov však nebola vyriešená s ohľadom na plány, podľa ktorých sa všetkým úradom poskytne neobmedzený prístup k osobným údajom. Odbíjajú nás príslušbmi o európskom dozornom úradníkovi pre ochranu údajov, pričom nie je jasné ani len to, aké dozorné právomoci vlastne má. Národní úradníci pre ochranu osobných údajov rýchlo narážajú na obmedzenia rozsahu svojej činnosti, nemajú takmer žiadnu právomoc zasiahnuť a malý skutočný význam. Pravdepodobne to rovnako dopadne aj na úrovni EÚ.

Počas posledných desiatich rokov sa občianske slobody v mene boja proti terorizmu čoraz viac okliešťovali. Ak najmä teraz – pred tým, ako Lisabonská zmluva zaručí Európskemu parlamentu tieto práva na spolurozhodovanie – ministri spravodlivosti a vnútra chcú rýchlo presadiť dohodu o finančných transakciách, je to iba preto, že vedia, že sa s nimi spájajú závažné veci týkajúce sa ochrany osobných údajov a že by v prípade prijatia dohody SWIFT neskončili bez ujmy. Prečo by mali Europol a prostredníctvom zadných dvierok EÚ najmä Spojené štáty mať takéto neobmedzené práva, keď národným orgánom činným v trestnom konaní ich ústavy takéto práva neposkytujú? Podľa mňa by sme mali takýto útok na ochranu osobných údajov zastaviť.

Simon Busuttil (PPE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, dovoľte mi najprv vyjadriť blahoželanie a poďakovať podpredsedovi Komisie za všetko, čo vykonal ako komisár zodpovedný za túto oblasť.

Dúfam, že komisári – nie jeden, ale dvaja komisári, ktorí prídu po vás, budú čerpať inšpiráciu z vašej politickej vízie, vášho zánietenia a vašej práce. Vďaka, pán podpredseda.

(MT) Dovoľte mi, aby som teraz prešiel k veci, ktorou je nedávna úžasná príležitosť, keď som mohol v našej krajine navštíviť úrad zodpovedný za Europol, vzťahy s ním a so schengenským priestorom. V tomto úrade pracuje množstvo policajtov, ktorí v tejto oblasti vykonávajú vynikajúcu prácu na poli spolupráce s policajtmí v iných členských štátoch. Cením si ich úsilie a rád by som doplnil, že táto návšteva mi umožnila oceniť obrovský význam agentúry Europol. Mal som príležitosť vidieť zblízka prácu agentúry a jej význam v boji s kriminalitou najmä teraz, keď žijeme v priestore slobody a voľného pohybu osôb v rámci Európskej únie a mnohých členských štátov Európskej únie.

Dôvod, prečo by sme mali hlasovať proti predloženým návrhom, nie je, že by sme mali niečo proti Europolu, samozrejme, ale že my ako Európsky parlament chceme prispieť k posilneniu tohto úradu, ktorý sa od budúceho roka stane agentúrou, aby mohol skutočne plniť svoju úlohu v boji proti trestnej činnosti, a to skutočne účinným spôsobom.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, pokiaľ ide o žiadosť Rady, aby sme schválili návrh na výmenu informácií medzi Europolom a jeho partnermi vrátane tretích krajín, je jasné, k čomu by to viedlo. Ak by bol tento návrh schválený, vytvoril by absurdnú situáciu, keď by okrem iného upravoval výmenu informácií medzi Europolom a tretími krajinami, pričom by Parlament zoznam takýchto tretích krajín ešte ani neschválil.

Tento návrh a jeho predstava o zaobchádzaní s osobnými údajmi akoby pripravovali cestu k vytvoreniu skutočne neobmedzenej databázy, ktorú by bolo možné sprístupniť tretím krajinám, ktoré Parlament ešte ani neurčil.

Článok 15 odsek 2 návrhu Rady stanovuje, že v absolútne nevyhnutných prípadoch, dokonca aj vtedy, ak nie je podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, možno poskytnúť údaje o rase človeka, jeho etnickom pôvode, politickom postoji, náboženskom a filozofickom presvedčení, členstve v odborovom zväze a tak ďalej, pričom sa bližšie neuvádza, čo sa myslí „absolútne nevyhnutným prípadom“, a ešte horšie je, že sa podporuje myšlienka existencie niečoho ako rasová skupina.

Bolo by zaujímavé si vypočuť objasnenie Rady o tom, čo vlastne rasová skupina je a aké rasové skupiny existujú. Pretože pokiaľ ide o mňa, myslím si, že existuje iba jediná rasa – ľudská.

Myslím si, že z uvedených dôvodov, ale aj v záujme zachovania nezávislosti Parlamentu, ktorý musí pracovať v rámci potrebného časového rámca, musí byť návrh Rady v jeho súčasnej podobe zamietnutý do požadovaného termínu, ktorým je 30. november.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, rovnako ako pán Busuttil by som chcel poďakovať podpredsedovi Komisie pánovi Barrotovi za vykonanú prácu. Tento legislatívny balík, ktorý vzal na svoje plecia, nie je jednoduchý a pán Barrot musel často zápasiť s vetrom a dažďom, ale verte mi, pán podpredseda Komisie, že v Skupine Aliancie liberálov a demokratov za Európu ste mali výborný dáždík, ktorý ste v takýchto situáciách mohli využiť. Tak či onak sa veľa povedalo o Europole, takže si myslím, že

nemusím opakovať, čo už povedali kolegovia poslanci, konkrétne, že je prekvapujúce, že sa očakáva schválenie týchto návrhov v Parlamente do 30. novembra, teda pred vstupom Lisabonskej zmluvy do platnosti. Z tohto hľadiska je zamietnutie týchto návrhov prirodzenou reakciou Parlamentu.

Je hanba, že nás Rada dnes nemôže poctiť svojou prítomnosťou, aby si vypočula tieto pripomienky. Som si istý, že ich vezme na vedomie. Chcel som najmä vyjadriť niekoľko pripomienok k správe pána Kirkhopa o forenzných laboratóriách a normách a povedať, že často musíme zvažovať, či začneme detailmi vecí, teda druhom prenášaných údajov a spôsobom ich prenosu, a či sú tieto údaje skutočne porovnateľné – najmä v prípade forenzných laboratórií. V prípade, ak sa odoberú a prenesú údaje o DNA a nie je možná zhoda, príslušnej osobe to viac uškodí než pomôže. Tieto veci by sme asi mali mať na pamäti.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, pán podpredseda Barrot, ďakujem vám, že rozumiete jasnému postoju Parlamentu k procesným otázkam. Nezamietame návrhy Rady a Komisie, skôr sa chceme podieľať na rozhodovacom procese. Z hľadiska nášho hlasovania je to zásadný bod.

Je dosť jasné, že Europol je jedným z úspechov Európskej únie. Najmä v oblasti boja proti drogovej kriminalite, obchodovania s ľuďmi, financovania terorizmu a falšovania peňazí zohráva Europol zásadnú úlohu pri výmene informácií a je stredobodom existujúcich sietí policajnej spolupráce. Rozvíjanie jeho funkcií je mimoriadne dôležité. Preto by sme mali uvítať aj skutočnosť, že agentúra bude mať nový základ. Presne tam budeme potrebovať výmenu údajov a vnútorné prepojenie policajných zložiek v Európskej únii. Potrebujeme ich v záujme úspešného boja proti terorizmu a trestnej činnosti. A rovnako treba zdôrazniť, že ich potrebujeme aj na presadenie práv európskych občanov.

To je postoj Európy a jej jasné hodnoty, ktoré boli potvrdené aj v polovici septembra v Parlamente, ktorý prevažnou väčšinou schválil rozhodnutie o kódoch SWIFT. Od Rady a Komisie musíme požadovať, aby presadzovali túto základnú zásadu a tieto usmernenia aj pri rokovaní so Spojenými štátmi. Musíme to urobiť v záujme zaistenia bezpečnosti európskych občanov.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Aj ja sa teším z toho, že sa Rada zaviazala ďalej rozvíjať a reformovať Európsku sieť na predchádzanie trestnej činnosti. Ako už spomenuli viacerí rečníci, z tohto hľadiska je naozaj škoda, že zástupcovia Rady už nie sú prítomní na tejto rozprave.

Ja by som tiež chcela oddeliť moje pripomienky k procesu od skutočného obsahu. Rozhodnutie o potrebe tejto siete bolo prijaté pred desiatimi rokmi. Súčasný hodnotenie ukázalo, že sieť nevyužila naplno všetky príležitosti, ktoré jej boli poskytnuté. Ukázalo sa však aj to, že takúto sieť potrebujeme a že ju musíme ďalej rozvíjať, zapojiť občanov a vedcov a spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní. Aj ja by som chcela povedať, že Skupina progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente považuje prácu a ďalší rozvoj siete za dôležité. Dôvodom, prečo Európsky parlament teraz zamietá túto iniciatívu, je práve skutočnosť, že po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti bude mať toto opatrenie ešte väčšiu váhu a budeme sa na ňom môcť aktívnejšie podieľať.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Vážený pán predseda, najväčšie zlyhanie Európy v súčasnosti spočíva v tom, že sa nám ešte stále nepodarilo zastaviť obchodovanie s ľuďmi, ktoré sa nám odohráva priamo pred očami. V našich členských štátoch sa ženy a deti predávajú ako tovar pri pulte. Podľa hrubého odhadu Europolu sa v roku 2009 do Európy privezie a následne predá asi pol milióna žien. Musíme o tom otvorene hovoriť a musíme vypracovať stratégiu na odstránenie tohto stavu.

V EÚ máme inštitúcie, ktorých cieľom je boj proti obchodovaniu s ľuďmi a organizovanému zločinu, v súčasnej dobe sa však prejavujú mnohé ich nedostatky. Spolupráca členských štátov a Komisie, Rady a Parlamentu sa musí rýchlo zlepšiť, aby sme mali aspoň nejakú šancu na odstránenie závažnej trestnej činnosti raz a navždy. Týka sa to organizovaného zločinu, činnosti mafie a aj obchodovania s ľuďmi.

Lisabonská zmluva čoskoro plne nadobudne platnosť. Myslím si, že potom sa nám bude trochu ľahšie dýchať, pretože konečne budeme mať nádej na kvalitnejšiu spoluprácu, ktorá našim občanom zaručí bezpečnosť vo všetkých členských štátoch. Onedlho bude Europol silnejší a bude efektívne spolupracovať s Eurojustom. Potom konečne začneme bojovať proti organizovanému zločinu v Európe vrátane obchodovania s ľuďmi a zločineckých syndikátov podobných mafii. Povedzme v roku 2009 raz a navždy, že obchodovanie s ľuďmi je v tejto dobe nedôstojné súčasnej Európy.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, o dnešnej rozprave a najmä o rozhodnutiach nasledujúcich po diskusii by sme nemali hovoriť z formálneho, ale skôr z politického hľadiska.

Jednotné normy laboratórnej práce sú, samozrejme, tiež dôležité pre spoluprácu polície a súdnictva, ktorá je založená na dôvere. Táto záležitosť má však mnohé aspekty, o ktorých nemôžeme z časových dôvodov diskutovať. V zásade však znie kľúčová otázka úplne inak, konkrétne: ako vážne berú politickí aktéri Lisabonskú zmluvu, práva Parlamentu a občanov a dôveryhodnú spoluprácu Rady a Parlamentu?

Chcela by som uviesť tri príklady: Lisabonská zmluva sa o vysokom predstaviteľovi vyjadruje ako o silnom hlase Európy a je skutočne zahanbujúce, že členské štáty v tomto prípade tiež uplatnili rôzne kritériá. Dohoda o kódoch SWIFT, ktorá je z mnohých hľadísk kontroverzná, by mohla byť na budúci pondelok opäť podrobená podrobnej kontrole Európskeho parlamentu. Namiesto toho sa má niekoľko hodín predtým rýchlo odškrtnúť zo zoznamu a podpísať so Spojenými štátmi.

V rovnakej situácii sme aj v prípade tém, ktorými sa teraz zaoberáme. Pár dní pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy nás žiadajú o rýchle prijatie rozhodnutí obsahujúcich ustanovenia do budúcnosti, ktorými by sa zúžil rozsah našej rozhodovacej právomoci alebo by sa aspoň výrazne obmedzil. Musíme sa pýtať, prečo je to tak, keď predsa určite bolo možné predložiť nové návrhy o iných veciach.

Rada a Komisia zmarili svojím postojom príležitosť vyslať obyvateľom Európy jasný signál, znamenie odhodlania vykonávať zmluvu, znamenie demokratickej Európy občanov. Ako Európsky parlament máme iba jednu možnosť: musíme tieto návrhy zamietnuť, pretože chceme širokú verejnú rozpravu a chceme využiť svoje posilnené práva na podporu našich občanov teraz, a nie v blízkej alebo ďalekej budúcnosti.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, táto mimoriadne zaujímavá rozprava dnes večer nám pomohla pochopiť niekoľko veľmi dôležitých bodov týkajúcich sa najmä Európskej siete na prevenciu trestnej činnosti.

Po prvé, teraz, keď už máme Lisabonskú zmluvu, musí sa úloha Parlamentu v rámci spolurozhodovacieho postupu čoraz viac podporovať, a to dvoma spôsobmi. Po prvé, prostredníctvom kultúry – organizovaný zločin a organizácie mafie možno eliminovať najmä informovanosťou a zvyšovaním povedomia. Známy taliansky sudca Giovanni Falcone, ktorého zavraždila mafia, zvykol hovoriť, že mafia je fenomén, ktorý má svoj začiatok aj koniec. Jej koniec sa musí zakladať na obrovskej mobilizácii v kultúrnom význame a musí začať v Európe a v Parlamente.

Druhou oblasťou je, že proti organizovanému zločinu treba bojovať účinnejšie, a to najmä vytvorením služby európskej prokuratúry a podľa mňa aj začlenením niektorých veľmi závažných trestných činov, čo by sa však týkalo iba niektorých členských štátov. Mám na mysli napríklad zločiny mafie.

Musíme pochopiť, že kríza spojená s mafiou sa týka celej Európy, pretože jej organizácie sa vedú dostať priamo do inštitúcií. Ako zdôraznili nedávne správy, existuje veľmi úzky vzťah medzi organizáciami mafie a korupciou a dokonca aj podvodmi v Európskej únii, ako sme sa nedávno dozvedeli aj od Európskeho dvora audítorov.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, ako tieňová spravodajkyňa jedného z dokumentov o Europolu môžem iba zopakovať, čo už povedali kolegovia poslanci pred mnou.

Vďaka úlohe, ktorú Europol zohráva pri zhromažďovaní, analýze a výmene informácií, uľahčuje vyšetrovanie v členských štátoch a tým sa stal významným nástrojom v boji proti trestnej činnosti.

V boji proti trestnej činnosti musíme byť účinnejší, ale zároveň musíme rozhodne zdôrazniť autoritu tohto Parlamentu.

Rada rozhodla, že 30. novembra v každom prípade prijme dokumenty balíka o Europole a nebude čakať, kým Parlament po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti dňa 1. decembra získa spolurozhodovacie právo v tejto veci.

Zamietnutie návrhov nemá za cieľ prekaziť Europolu prevzatie novej roly ako európskeho orgánu, ale rozšíriť právomoci tohto Parlamentu – Európskeho parlamentu – najmä v dôležitých veciach týkajúcich sa slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

Na záver chcem povedať, že si myslím, že je správne prideliť Parlamentu väčšie právomoci v oblasti kontroly činnosti Europolu, aby sa zabezpečilo, že sa zaobchádzaním Europolu s osobnými údajmi občanov nebudú podkopávať práva európskych občanov.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Oblasť forenznnej medicíny získava v poslednom období na význame hlavne z dôvodu stále sa zvyšujúcej dôležitosti v oblasti boja proti kriminalite a trestnej činnosti.

Vysoká miera spolupráce naprieč národmi môže v tomto momente napomôcť k väčšej efektívnosti pri boji so zločinnosťou. Z praxe je zjavné, že takáto spolupráca nie je dostatočná sama osebe a je nevyhnutné vytvoriť spoločný právny rámec, ktorý bude stanovovať štandardy činnosti forenzných laboratórií, a rovnako aj sieť takýchto vysokokvalifikovaných laboratórií naprieč celou Európskou úniou.

Skutočnosť, že neexistuje dohoda, prostredníctvom ktorej by sa na analýzu vedeckých dôkazov uplatňovali spoločné akreditačné normy, je vážnym nedostatkom, ktorý by sa mal napraviť. Aj z tohto dôvodu dúfam, že sa Rada čo najskôr chytí iniciatívy a pripraví sa čo najskôr nový dokument, kde bude výrazne zapojený už aj Európsky parlament.

A na záver ešte, pán predsedajúci, napriek tomu, že som chcela viac hovoriť o forenzných laboratóriách, chcem povedať, že mojou ambíciou rozhodne nie je zvyšovať dôležitosť Európskeho parlamentu, ale považujem za absolútne bezprecedentné, že zástupca Rady si nenašiel čas a neprišiel sem, aby si vypočul naše názory.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, ako absolvent práva a bývalý policajt chcem zdôrazniť význam rámcového rozhodnutia Rady, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby všetky forenzné laboratóriá dodávajúce výsledky genetických testov a testov odtlačkov prstov dodržiavali medzinárodnú normu ISO 17025. Cieľom tohto mimoriadne významného rozhodnutia je posilniť dôveryhodnosť a spoľahlivosť procesu dokazovania a tým zvýšiť dôveru spoločnosti k orgánom činným v trestnom konaní a systémom súdnictva.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Vážený pán predsedajúci, možno sa k tejto téme vrátíme o šesť mesiacov, keď budeme mať pred sebou rovnaké problémy. Na jednej strane bude pre nás dôležité, aby polícia a Europol pracovali maximálne účinne. Na druhej strane však nesmieme zabúdať na to, že ide o záležitosti ľudských práv a veľmi často o chýlostivé osobné údaje.

Bude nás čakať rovnaká práca a v tejto súvislosti by som chcel upozorniť najmä na článok 15 rozhodnutia Rady, ktorým sa prijímajú vykonávacie predpisy upravujúce vzťahy Europolu s jeho partnermi vrátane výmeny osobných údajov a utajovaných informácií. Chcel by som totiž upozorniť na to, že ide o veľmi chýlostivé osobné údaje, a hovoríme, že prenos takýchto údajov má byť povolený iba v absolútne nevyhnutných prípadoch. Musíme si premyslieť, kto rozhodne, čo je absolútne nevyhnutné, lebo toto je mimoriadne závažná otázka.

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážený pán predsedajúci, vzhľadom na neprítomnosť zástupcu Rady je moja úloha neľahká. Aj tak by som však chcel spomenúť niektoré dôvody, ktoré napriek všetkému viedli vašu Komisiu k schváleniu predloženia týchto návrhov.

Najprv pokiaľ ide o Europol – bude ťažké zabrániť, aby sa Europol stal agentúrou. Budeme mať ďalšie texty o Europole a Parlament bude, samozrejme, spoločný zákonodarcu. Prerušit prácu Europolu by bolo veľmi ťažké. Chcel by som tiež povedať, že súčasným riaditeľom Europolu je vynikajúci britský odborník. Akosi by bolo hanebné prerušiť prácu Europolu.

Pokiaľ ide o ďalšie dva dokumenty, je dôležité si uvedomiť, že sú výsledkom iniciatívy Rady a členských štátov. Ale pokrok predstavuje už aj skutočnosť, že členské štáty prijali myšlienku akreditácie laboratórií s cieľom získať spoľahlivé údaje. Je to pozitívny výsledok a krok vpred.

Čo sa týka siete na prevenciu trestnej činnosti, pri ktorej sú pripomienky Parlamentu najviac oprávnené, v budúcnosti ju skutočne bude treba posilniť a poveriť inými úlohami. Dokonale vám rozumiem a ďakujem pánom Busuttilovi a Strasserovi – predtým tu bol aj predseda Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci –, že to pochopili. Tiež som úplne presvedčený o tom, že by Parlament mal byť vo veľkej miere zapojený. Všetko, čo som za posledných päť rokov dosiahol, sa mi podarilo vďaka podpore Parlamentu. Ako viete, preto si skutočne želim zapojenie Parlamentu.

Chcel by som ešte dodať, že Komisia si myslí, že potrebujeme hĺbkovú analýzu jednotlivých prípadov, aby sme zistili, či máme zmeniť tretí pilier *acquis*. Je dôležité pochopiť, že v súčasnosti prechádzame od medzivládneho prístupu k prístupu Spoločenstva, čo ma spolu s Výborom pre spravodlivosť a vnútorné veci veľmi teší.

Uvedomujem si aj skutočnosť, že sa všetci chcete podieľať na určitej forme policajnej spolupráce, ktorá bude rešpektovať ľudské práva a ctiť hodnoty Európskej únie. Samozrejme! Myslím si, že účasť Parlamentu bude mať pozitívny vplyv na všetky budúce texty, ktoré nám umožnia urobiť pokrok v oblasti policajnej spolupráce – opäť v súlade s hodnotami a právami našich občanov.

Teraz sa však nachádzame v prechodnom období a plne chápem vaše želanie podieľať sa na príprave týchto dokumentov. Opäť však opakujem, že Komisia si myslí, že by sme mali preskúmať dokumenty tretieho piliera *acquis*, a to vykonaním úplnej analýzy jednotlivých prípadov. Ak budú súčasné nástroje zastarané alebo ak budú potrebovať doplnenie či aktualizáciu, potom budeme vedieť predkladať návrhy. Moji nástupcovia predložia návrhy, ktoré Parlamentu umožnia vylepšiť dokumenty, pretože napokon bude spoločným zákonodarcom.

Vážený pán predsedajúci, teraz by som chcel zopakovať, že na konci svojho funkčného obdobia starostlivo zvážim všetky návrhy, ktoré mi Európsky parlament predniesol. Chcel by som však zdôrazniť, že všetci dobre vieme, že mnohé dokumenty potrebné pre policajnú a justičnú spoluprácu budú musieť byť postavené na novom základe, čo Parlamentu umožní vykonávať úlohu spoločného zákonodarcu.

Dúfam, že rozumiete, prečo som sa pokúsil vysvetliť naše dôvody, prečo chceme, aby sa Europol stal od 1. januára agentúrou a pokračoval vo svojej práci, všimli sme si dobrovoľný pokrok členských štátov v oblasti akreditácie laboratórií a siete na predchádzanie trestnej činnosti.

Opakujem, že rozumiem postoju Parlamentu, a môžem vás ubezpečiť, že počas nasledujúcich týždňov budem v maximálnej miere obhajovať tento úžasný priestor slobody a bezpečnosti, ktorý budú členské štáty odtiaľ budovať s aktívnou podporou Parlamentu.

James Nicholson, *zastupujúci spravodajcu*. – Vážený pán predsedajúci, dnes večer máme veľmi dobrú rozpravu. Myslím si, že dnes večer je predsedníctvo obvinené z neprítomnosti. Nezúčastnilo sa rozpravy a myslím si, že je to hanba.

Mám niekoľko pripomienok. Plne súhlasím s pani Sophiou in 't Veldovou. Samozrejme, že z dlhodobého hľadiska chceme silný Europol a dokonca lepší a viac spolupracujúci Europol tam, kde to je potrebné. Stačí, ak sa pozrieme na množstvo problémov na našich hraniciach – napríklad drogy, obchodovanie s ľuďmi, medzinárodný zločin a terorizmus – a pochopíme, prečo to je potrebné.

Myslím, že to bol hovorca PPE, ktorý sa dotkol témy, ktorá oslovuje aj mňa. Hovoril o právach obetí v porovnaní s právami páchateľov. Myslím si, že by sme sa nad tým mali veľmi vážne zamyslieť.

Je veľmi smutné, že máme často viac sympatií a podpory pre tých, ktorí spáchali trestný čin, než pre obeť, ktorá utrpela tým, čo sa stalo. Možno to dokázať na mnohých príkladoch. Toto je v každom prípade neprijateľné. Myslím si, že musíme obetiam poskytnúť viac podpory, čo potom jednoznačne ukáže, kto je vlastne obeť. Je neprípustné, aby sa s páchateľmi trestnej činnosti zaobchádzalo rovnako ako s obeťami.

Kto si myslí, že v dnešnej spoločnosti môžeme prežiť bez spolupráce, žije v nereálnom svete. Toto je skutočnosť z môjho pohľadu. Uvediem veľmi jasný príklad z predchádzajúcich týždňov zo Severného Írska, z ktorého pochádzam. Vďaka spolupráci polície Severného Írska a írskou políciou Garda Síochána na juhu sa podarilo zadržať, vrátiť a zabrániť vstupu na trh mnohým miliónom cigariet. Myslíte, že by sa to bolo podarilo, ak by nielen nespolupracovali policajné zložky, ale ak by neexistovala spolupráca až po Ďaleký východ?

Áno, milí priatelia, potrebujeme silný Europol, áno, musíme sa oň snažiť, a áno, musíme sa snažiť o spoluprácu tam, kde to je v záujme všetkých.

Sophia in 't Veld, *spravodajkyňa*. – Vážený pán predsedajúci, ešte než vyjadrím svoje pripomienky, chcela by som pánovi komisárovi Barrotovi vyjadriť svoju vďačnosť. Musím povedať, že svojmu nástupcovi nasadil latku veľmi vysoko.

Nebudem hovoriť o podstate, pretože o tom by sme mali mať rozpravu neskôr, ale stručne sa vrátim k procesom, pretože chcem objasniť jednu vec.

Nepriamo, akoby od tejto prázdnej stoličky, som začula, že Rada veľmi dobre vie, prečo sa ponáhľa: preto, lebo nechceme, aby Europol prestal pracovať. Do 1. januára sa musí stať agentúrou.

Ale ak by Radu skutočne zaujímal názor Európskeho parlamentu, mohla tu byť. Mohla celý proces spustiť oveľa skôr než na konci júla. Mohla dokonca aj prijať ponuku Európskeho parlamentu, že bude pracovať veľmi rýchlo, lebo Parlament si vždy plní svoje úlohy, a vieme pracovať veľmi rýchlo, ak musíme.

Rade sme to ponúkli prostredníctvom procesu, ktorý by aspoň bol v duchu Lisabonskej zmluvy. Požiadali sme o posunutie termínu o jeden mesiac, ale Rada nám ho jednoducho nechcela poskytnúť, a skutočnosť,

že tu dnes Rada nie je prítomná a že nemá záujem o rozhovor s Európskym parlamentom, je iba prejavom toho, že nechce zapojiť Európsky parlament, a tiež prejavom neúprimnosti Rady.

Je mi to ľúto, lebo odtiaľ o sedem dní, tri hodiny a štyridsať minút budeme musieť pracovať spolu. Rada by som zdôraznila, ako už veľmi správne povedal niektorý z našich kolegov poslancov, že toto nie je o našom egu. Nie je to o odstránení Európskeho parlamentu. Nie je to dokonca ani o zatlačaní národných parlamentov do úzadia. Je to o zodpovednosti voči občanom, pretože ide o veľmi dôležité rozhodnutia.

Hovoríme o prenose osobných údajov a dôverných dokumentov tretím osobám, o osobných údajoch a dôverných informáciách o našich občanoch – ľuďoch, ktorých zastupujeme. Im sa má Rada zodpovedať viac než nám.

Na záver chcem povedať, že som síce počula, čo povedal pán komisár, ale aj tak by som rada videla vyhlásenie Európskej rady, v ktorom sľúbi – ak sa jej podarí presadiť celý tento balík – že stiahne alebo preskúma toto rozhodnutie veľmi rýchlo, najneskôr do šiestich mesiacov, a potom plne zapojí Európsky parlament do úplného spolurozhodovacieho postupu a bude sa zodpovedať občanom.

Jan Philipp Albrecht, spravodajca. – (DE) Vážený pán predsedajúci, v prvom rade chcem poďakovať Komisii za prácu, ktorú vykonala v súvislosti s Europolom, a chcem ešte raz konštatovať, že nejde o to, že by sme chceli brániť procesu premeny Europolu na agentúru EÚ.

Avšak otázka udelenia právomocí v súvislosti so vzťahom medzi štátom a občanmi je, samozrejme, zásadná a zároveň aj chýlostivá a mala by sa prediskutovať v Parlamente. V demokratickom systéme sa takéto rozhodnutie prijíma v parlamente a musí sa do hĺbky prediskutovať, aby bol výsledok dostatočne legitímny.

Ako povedala pani in 't Veldová, považujem za znepokojujúce, že Rada ani len nie je prítomná, aby si mohla vypočúť túto kritiku, pretože si myslím, že toto je základnou súčasťou každej demokracie. Dúfam, že si vláda napokon vezme k srdcu kritiku Parlamentu týkajúcu sa práce vykonanej doteraz v oblasti bezpečnostnej politiky.

Rozpravu o právach občanov a rozpravu o účinnosti našej bezpečnostnej politiky treba viesť na parlamentnej úrovni v celej Európe. Európsky parlament a národné parlamenty musia v oboch rozpravách zohrávať oveľa významnejšiu úlohu.

Rád by som poďakoval spravodajcom za signál, ktorý sme dnes spoločne vyslali, a dúfam, že bol celkom jednoznačný a že naň Rada zareaguje.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, spravodajca. – (ES) Vážený pán predsedajúci, chcel by som vyjadriť hlboký rešpekt Európskemu policajnému úradu, ktorý jednoznačne podporujem. Dúfam, že úrad bude mať v zmysle Lisabonskej zmluvy čo najskôr k dispozícii všetky právne, ľudské a materiálne zdroje, ktoré potrebuje na dosahovanie svojich cieľov a využitie celého svojho potenciálu.

Chcem iba veľmi stručne zhrnúť, čo vlastne je Európsky policajný úrad – nový úrad.

Už to nie je medzivládny orgán – teraz je to orgán Spoločenstva financovaný Spoločenstvom a podliehajúci kontrole Európskeho parlamentu. Mali by sme však uvažovať o tom, čo je definované najmenej. Mali by sme si položiť otázku, čo je najmenej isté.

Najmenej jasnou časťou rozhodnutia je kontrola zo strany Európskeho parlamentu. Preto, vážený pán predsedajúci, nemôžeme pochopiť alebo prijať náhlivosť, ktorú nik nedokáže spoľahlivo zdôvodniť, a ktorá, v skratke, obmedzuje kontrolnú úlohu Parlamentu. V tomto spočíva celý problém, vážený pán predsedajúci. Nemôžeme akceptovať skutočnosť, že si Rada umýva ruky nad touto záležitosťou. Pri zajtrajšom hlasovaní si od Rady vyžiadame stanovisko v tom zmysle, o ktorom sme už hovorili. V tomto stanovisku by sa Rada mala zaviazat, že do šiestich mesiacov predloží nový legislatívny balík v zmysle Lisabonskej zmluvy.

Vážený pán predsedajúci, na záver poviem, že nie je rozumné a pre nás ani prijateľné, aby sme pomáhali podporovať niečo, čo vlastne kritizujeme. Napríklad: o šiestich správach o takýchto dôležitých témach nemožno diskutovať iba čosi vyše hodiny a pol v jedinej popoludnie. Po prvé, hovoríme o sieti na prevenciu trestnej činnosti, po druhé o forenzných laboratóriách a tiež o štyroch správach týkajúcich sa Europolu. To skutočne nie je rozumné.

Videli sme, aká dôležitá je táto rozprava, ale nevedeli sme ísť do väčšej hĺbky, pretože nám v tom zabránil samotný Parlament a jeho služby, keďže sa máme naraz zaoberať až šiestimi správami.

Vážený pán predsedajúci, preto dúfam, že sa v budúcnosti bude venovať väčšia pozornosť konaniu rozpráv, ktoré sa nás týkajú a ktorým venujeme toľkú pozornosť.

Sonia Alfano, spravodajkyňa. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, chcela by som poďakovať všetkým poslancom, ktorí v tejto rozprave vystúpili. Predovšetkým by som chcela poďakovať pánovi Barrotovi za to, že si naše obavy vzal k srdcu.

Náš navrhovaný zamietavý postoj nie je neoprávnený – nebude to iba jednoduché „nie“ vyslovené Rade. Práve naopak, my by sme sa radi podieľali, vzhľadom na to, že Lisabonská zmluva o pár dní nadobudne platnosť. A myslím si tiež, že úloha Parlamentu ako spoločného zákonodarcu má zásadný význam.

Ja osobne som formálne požiadala Radu o predloženie ambicióznejšieho návrhu o Európskej sieti na prevenciu trestnej činnosti, a to okamžite po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti. Takýto návrh nebol predložený. Preto je skutočne potrebné, aby sme návrh zamietli, a myslím si, že Parlament má právo pracovať formou úplného spolurozhodovania najmä v prípade takýchto závažných vecí.

Ďakujem pánovi Nicholsonovi za jeho slová o úlohách obetí a páchatel'ov, ktoré sa často zamieňajú. Za tých niekoľko mesiacov v Parlamente som si všimla, že Parlament a Európska únia pripisujú mimoriadnu dôležitosť boju proti terorizmu, zatiaľ čo vôľa na riešenie trestnej činnosti, ale aj organizovaného zločinu, ktoré sú základom terorizmu, je príliš malá.

Je nemožné predstaviť si boj proti trestnej činnosti alebo predchádzanie trestnej činnosti bez zváženia možnosti komplexnejšej operácie na potlačenie a predchádzanie trestnej činnosti a mafii, ako povedal pán De Magistris, keď citoval výnimočné slová sudcu Falconeho, zavraždeného mafiou.

Na základe tohto by som teraz rada uviedla jednu poznámku ako človek, ktorý má s týmito záležitosťami, nanešťastie, skúsenosti z prvej ruky. Nielenže sa často zamieňajú úlohy obetí a páchatel'ov, ale dokonca aj vlády – žiaľ, ani talianska vláda nevenuje tejto záležitosti dostatočnú pozornosť – rôznym spôsobom zaobchádzajú s obeťami rovnakého druhu trestnej činnosti. S obeťami terorizmu sa zaobchádza inak než s obeťami mafie.

Podľa môjho názoru nesmú takéto rozdiely a formy diskriminácie naďalej existovať, pretože v Európe, ktorá plánuje postaviť svoju politiku na inováciách, nemajú takéto rozdiely vôbec žiadne miesto.

Predsedaajúci. – Dovoľte mi, prosím, aby som sa pridal k tým z vás, ktorí blahoželali pánovi Jacquesovi Barrotovi k jeho zodpovednej a vynikajúcej práci. Rád by som tiež poďakoval spravodajcom za ich prácu.

Spoločná rozprava sa skončila. Hlasovanie sa uskutoční v utorok 24. novembra 2009.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Raffaele Baldassarre (PPE), písomne. – (IT) Lisabonská zmluva zásadným spôsobom mení inštitučnú rovnováhu, pôvodne stanovenú Maastrichtskou zmluvou, v oblasti policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, a to začlenením – aj keď so značnými výnimkami – riadneho legislatívneho postupu týkajúceho sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

Preto je potrebné, aby sa každá zmena opatrení vykonávajúcich rozhodnutie o Europole prijala v novom legislatívnom rámci v zmysle Lisabonskej zmluvy. Europol nemožno posilniť, kým sa Parlament nebude vedieť riadne vyjadriť k právnym predpisom týkajúcim sa opatrení, ktoré nie sú čisto technické, ale politické, ako napríklad prenos osobných údajov.

Dovoľte mi pridať myšlienku o postoji Európskej únie, ktorá sa čoraz viac pozerá smerom von, a o narastajúcej synergii medzi vnútornou bezpečnosťou a obranou. Aj keď nebude mať zmluva okamžitý účinok na rozvoj trhov bezpečnosti a obrany, pripraví cestu rozvoju integrovanejšieho a konzistentnejšieho trhu bezpečnosti, ktorý vyžaduje koordinované a teda medziinštitucionálne legislatívne konanie. O to menej konzistentné, ak nie dokonca škodlivé, by preto bolo prijať „politické“ modifikácie opatrení vykonávajúcich rozhodnutie o Europole, ktoré nezodpovedajú legislatívnemu postupu stanovenému v Lisabonskej zmluve.

19. Využívanie informačných technológií na colné účely (rozprava)

Predsedaajúci. – Ďalším bodom programu je správa o iniciatíve Francúzskej republiky, ktorú v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci predkladá pán Alexander Alvaro, s cieľom prijať

rozhodnutie Rady o využívaní informačných technológií na colné účely (17483/2008 – C6–0037/2009 – 2009/0803(CNS)) (A7–0052/2009).

Alexander Alvaro, spravodajca. – (DE) Vážený pán predsedajúci, rád by som privítal pána komisára Kallasa a svojich kolegov poslancov. Problém, o ktorom budeme rokovať, v zásade vôbec nie je kontroverznou témou. Zaoberáme sa prispôbením informačných technológií v oblasti cla a spotrebných daní. Pre mnohých ľudí je to veľmi odborná téma. Ale v súvislosti s bojom proti podvodom a iným trestným činom je to veľmi dôležitý aspekt spolupráce v oblasti cla a spotrebných daní, ako aj výmeny informácií.

Dokázali sme úspešne spolupracovať so švédskym predsedníctvom Rady, a preto by som rád poďakoval tým, ktorí nás počas tohto procesu podporovali, a ktorí sa ho zúčastňovali, keďže tento dokument rozhodne nie je nový. Našu spoluprácu sme dokázali tým, že Parlament pribral pozmeňujúce a doplňujúce návrhy dôležité pre výbor, ktoré Rada navrhla už počas svojej práce, a hlasoval o nich. Aj preto sa domnievam, že hlasovanie o tejto veci, ktoré sa uskutoční tento týždeň, bude mať pozitívny výsledok.

Jediné opatrenie, s ktorým Parlament nesúhlasí, je rozšírenie právomocí Europolu v tejto oblasti. Určite to nie je názor všetkých politických skupín v tomto Parlamente. Je však obsiahnutý v konečnom výsledku hlasovania o správe o informačných technológiách v oblasti cla a spotrebných daní. Do určitej miery to súvisí s rozpravou, ktorá tu prebiehala predtým, keď naše zámery ešte boli rozdielne, a to vyslať signál, že keďže relatívne nedávno bol stanovený mandát Europolu, podľa ktorého mal byť agentúrou, jeho právomoci v niektorých malých a konkrétnych oblastiach sa rozširujú.

Vzhľadom na význam a úlohu Europolu je do veľkej miery vhodné, aby jeho právomoci boli určené mandátom, ako je ten, o ktorom sme rozhodli. Taktiež to zvyšuje transparentnosť, aby sme nielen my, ale aj občania, pre ktorých politiky vykonávame, vedeli, čo Europol smie a čo nesmie robiť. Transparentnosť je dôležitou súčasťou akéhokoľvek systému, ktorý zahŕňa trestné stíhanie a policajné zložky v členských štátoch, a musí to platiť aj na európskej úrovni.

Inak k tomu nie je čo dodať a hoci človek má tendenciu prekračovať svoj rečnícky čas, v tomto prípade môžem ten svoj skrátiť. Rád by som poďakoval predsedníctvu Rady a svojim kolegom poslancom za vynikajúcu spoluprácu a som si istý, že tento týždeň budeme môcť úspešne hlasovať o tejto správe.

Siim Kallas, podpredseda Komisie. – Vážený pán predsedajúci, Komisia v zásade podporuje znenie návrhu rozhodnutia Rady, lebo je potrebné zabezpečiť, aby sa poskytovanie vzájomnej pomoci a administratívnej spolupráce čo najviac rozvíjalo, a je potrebné stanoviť opatrenia, na základe ktorých bude všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev znášať náklady na využívanie colného informačného systému členskými štátmi.

Táto legislatívna oprava by nemala predstavovať žiadne zvyšovanie rozpočtu a je potrebné zabezpečiť lepšie vzájomné dopĺňanie jednotlivých krokov v kontexte spolupráce s Europolom a Eurojustom, a to tak, že týmto agentúram bude poskytnutá rovnaká úroveň prístupu k colnému informačnému systému (CIS) vrátane prístupu k identifikačnej databáze colných spisov (FIDE). Z tohto dôvodu Komisia nemôže podporiť pozmeňujúci a doplňujúci návrh Parlamentu, ktorého cieľom je poskytnúť Europolu a Eurojustu odlišnú úroveň prístupu k CIS/FIDE.

Vo všeobecnosti Komisia víta väčšinu pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktoré predložil Parlament. V tejto súvislosti by som rád uviedol nasledujúce pripomienky.

Komisia má rovnaký názor ako pán spravodajca Alvaro, že je poľutovaniahodné, že členské štáty by o tomto návrhu mali rozhodovať tak narychlo, ešte pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy. Lisabonská zmluva v podstate poskytuje nový právny rámec, na základe ktorého by nové nariadenie mohlo nahradiť súčasný dohovor o CIS, pričom toto nariadenie by malo priamy vplyv v členských štátoch a pred vstúpením do platnosti by nevyžadovalo transpozíciu do vnútroštátneho práva, ako je to v prípade Nariadenia (ES) č. 766/2008 o administratívnej časti CIS.

Komisia taktiež súhlasí s názorom Európskeho parlamentu, že pre dohľad nad ochranou údajov v IT aplikáciách je najvhodnejším riešením nahradenie spoločného dozorného orgánu (JSA) európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov (EDPS). Ak by JSA a EDPS vykonávali kombinovaný dohľad, predstavovalo by to určité riziká možnej duplicity a prekryvania práce. V každom prípade by mal byť zavedený koordinačný mechanizmus vrátane vydania príslušných odporúčaní.

PREDSEDÁ: PANI KOCH-MEHRIN*podpredsedníčka*

Petru Constantin Luhan, *v mene skupiny PPE*. – Vážená pani predsedajúca, blahoželám a ďakujem svojmu kolegovi pánovi Alexandrovi Alvarovi za jeho prácu a dobrú spoluprácu, ktorú sme mali počas prípravy tejto správy. Bola to správa, v ktorej som so spravodajcom súhlasil v hlavných bodoch, a to, aby bol prístup k údajom zadávaným do colného informačného systému poskytnutý len konkrétnym určeným orgánom a zamestnancom, ako sú členské štáty, Europol a Eurojust.

Ďalší bod, ktorý som uviedol v jednom zo svojich pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov a ktorý spravodajca podporil, sa týka toho, aby členským štátom, Europolu a Eurojustu nebolo umožnené poskytovať údaje nečlenským štátom a tretím krajinám z dôvodu nedostatočnej ochrany údajov v týchto krajinách. Podľa môjho názoru kontrola informačného systému, ako je uvedené v správe, je potrebná, aby sa mohol lepšie prispôsobiť požiadavkám kontrolných služieb a aby sa obmedzenému počtu užívateľov umožnilo vykonávať analýzy informácií obsiahnutých v systéme.

Kontrola taktiež zvýši účinnosť spolupráce a kontrolných postupov colných orgánov vďaka spoločnému automatizovanému informačnému systému, ktorý pomôže predchádzať závažnému porušovaniu vnútroštátnych právnych predpisov, vyšetrovať ho a trestne stíhať.

Marie-Christine Vergiat, *v mene skupiny GUE/NGL*. – (FR) Vážená pani predsedajúca, v prvom rade by som rada opravila informáciu, ktorá je na informačnej tabuli. Nepridala som sa k Skupine Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), stále som v Konfederatívnej skupine Európskej zjednotenej ľavice – Nordíckej zelenej ľavici.

Na žiadosť francúzskej vlády nám bol predložený text, ktorý predstavuje opatrenie na účely spolupráce colných orgánov s Europolom a Eurojustom.

Ešte raz, je to oblasť, ktorá bude po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy s najväčšou pravdepodobnosťou podliehať spolurozhodovaciemu postupu. Preto nám je ľúto, že prehnaný zhon prevážil nad túžbou ochraňovať základné slobody ako v prípade Europolu.

Vo všetkých týchto textoch odsudzujeme skutočnosť, že je čoraz viac ohrozená dôležitá rovnováha medzi bezpečnosťou a rešpektovaním základných práv na úkor slobôd, ako aj rešpektovaním celkových výsledkov, ktoré našich občanov niekedy nepresvedčia.

Čo sa týka tohto textu, ktorý sa snaží vytvoriť prepojenia medzi spismi colných orgánov, polície a Eurojustu, je nám tiež ľúto, že stanovisko, ktoré Európsky parlament navrhuje prijať, je bojazlivejšie než naše stanovisko k Europolu, keďže nebezpečenstvo je rovnaké a záruky poskytnuté v textoch, ktoré nám boli predložené, sú dokonca ešte krehkejšie. Poburujúce je napríklad to, že neexistuje jasné vymedzenie lehôt na uchovávanie údajov.

Je nám ľúto, že v časoch, keď vo všetkých našich krajinách naše základné slobody čoraz viac podkopáva bezpečnostná politika, Európsky parlament neplní náležite svoju úlohu ochrancu základných práv a slobôd.

Určité zlepšenia, ktoré som navrhla, boli v tejto oblasti prijaté najmä v súvislosti s Europolom. Veľmi ma to teší a ďakujem svojim kolegom, ale nestačí to, a to najmä v súvislosti so zásadami proporcionality a nevyhnutnosti, ktoré musia prevážiť vždy, keď ide o práva a slobody.

Z týchto dôvodov sa Skupina GUE/NGL zdrží hlasovania o tejto správe, ak nebudú prijaté ďalšie pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré poskytnú väčšiu ochranu našim občanom.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Vážená pani predsedajúca, táto iniciatíva sa snaží zaviesť spoločný automatizovaný systém pre colné informácie colných orgánov v členských štátoch. Takýto systém by pomohol predchádzať porušovaniu právnych predpisov Spoločenstva a vnútroštátnych právnych predpisov, vyšetrovať ho a odstraňovať.

Vítam snahu uľahčiť výmenu informácií, zlepšiť a posilniť spoluprácu medzi colnými orgánmi, ako aj stanovenie postupov pre spoločné kroky. Som si istý, že rýchla a účinná výmena informácií bude viesť k službám, ktoré sú pre boj proti nezákonnému obchodovaniu nevyhnutné.

Keď však hovoríme o informačných systémoch, nemali by sme zabúdať na to, že obsahujú osobné údaje a že otázky, ktoré sa týkajú ochrany takýchto údajov a súkromia, sú nesmierne dôležité.

Súhlasím s pánom spravodajcom Alvarom, že musíme zostať ostražití, aby sme sa vyhli akémukoľvek možnému porušovaniu základných práv, najmä práva na súkromie, podľa ktorého informácie osobnej povahy zadané do systému musia byť obmedzené na to, čo je nevyhnutne potrebné, a to bez narušovania súkromia osôb. Musíme zaručiť, že tieto údaje môžu byť použité len na účely, ktoré sú jasne definované a ohrozené v rámci príslušných právnych predpisov. Okrem toho tieto údaje by sa mali uchovávať len na čas potrebný na splnenie účelu, na ktorý boli zaznamenané.

Rovnako dôležité je zabezpečiť, aby bol prístup do tohto informačného systému transparentný a v súlade s nariadeniami, ktoré sa vzťahujú na podobné informačné systémy, ako je Schengenský informačný systém II alebo vízový informačný systém. Z tohto dôvodu nepodporujem pozmeňujúce a doplnujúce návrhy, ktoré predložila Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica.

Čo sa týka dohľadu nad ochranou údajov, namiesto snahy vytvoriť *ad hoc* riešenia by bolo lepšie a vhodnejšie zachovať a zaviesť rovnaký systém dohľadu, aký bol vybraný pre iné podobné systémy, a to nielen kvôli konzistentnosti, ale aj preto, aby sa zabezpečilo, že nevzniknú rozdiely v otázkach ochrany údajov.

Vážená pani predsedajúca, na záver by som chcel uviesť, že súhlasím s postojom pána komisára Kallasa a pána spravodajcu Alvara a vyjadrujem poľutovanie nad unáhleným spôsobom, akým sa Rada pokúsila uzavrieť túto problematiku pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy.

Alexander Alvaro, spravodajca. – (DE) Vážená pani predsedajúca, ako vidíme zo skutočnosti, že chce vystúpiť veľa ľudí, je to napínava legislatívna tematika. Napriek tomu by som rád v krátkosti využil túto príležitosť, aby som reagoval na to, o čom hovoril pán komisár Kallas, a to na zamietnutie navrhovaných pozmeňujúcich a doplnujúcich návrhov týkajúcich sa Europolu Komisiou. Naozaj veľmi dobre chápem motívy Komisie, ako aj želanie zachovať konzistentnosť.

Pán Coelho práve spomenul otázku, ktorú spomenuli aj iní vrátane pani Vergiatovej, ktorá nám ponúka široký priestor na zamyslenie. Ak máme pred sebou úlohu dosiahnuť čo možno najvyššiu úroveň v súvislosti s údajmi o našich občanoch, potom nám veľmi nepomáhajú ustanovenia o právomociach Europolu – a toto je možno niečo, čo by Komisia mala v budúcnosti zvážiť napriek zamietnutiu návrhov – konkrétne, aké údaje sa spracovávajú, na základe koho právomoci sa tak koná, alebo komu sa postupujú –, ktoré sú rozdelené do niekoľkých legislatívnych dokumentov. Dostávame sa do bodu, keď už nie je jasné, aké údaje môže Europol používať, akým spôsobom tak môže konať a aké údaje nesmú byť použité. Čo sa týka mandátu Europolu, väčší zmysel by malo, ak by namiesto vypracovávania právnych predpisov od prípadu k prípadu bolo toto všetko stanovené vo všeobecnosti. Právne predpisy by tak boli pre občanov transparentnejšie a určite by to bolo prínosom aj pre prácu Europolu.

Okrem uvedeného už nemám čo dodať. Možno by som ešte mohol uviesť krátku poznámku v súvislosti s bodom, ktorý už bol spomenutý, a to s rozdielnymi právami na prístup, ktoré boli udelené Eurojustu a Europolu. V tomto prípade, samozrejme, musíme brať do úvahy skutočnosť, že orgán činný v trestnom konaní funguje inak než orgán, ktorý vykonáva trestné stíhanie, a preto by mal mať iné právomoci. Ak však v budúcnosti budeme mať komisára pre spravodlivosť, možno sa budeme môcť zaoberať aj touto otázkou na európskej úrovni.

Predsedajúca. - Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční zajtra o 12.00 hod.

20. Makrofinančná pomoc Gruzínsku – Makrofinančná pomoc Arménsku – Makrofinančná pomoc Srbsku – Makrofinančná pomoc Bosne a Hercegovine (rozprava)

Predsedajúca. – Ďalším bodom programu je spoločná rozprava na tieto témy:

- správa (A7-0060/2009) pána Moreiru v mene Výboru pre medzinárodný obchod o poskytnutí makrofinančnej pomoci Gruzínsku [KOM(2009)0523 – C7-0269/2009 – 2009/0147(CNS)]
- správa (A7-0059/2009) pána Moreiru v mene Výboru pre medzinárodný obchod o poskytnutí makrofinančnej pomoci Arménsku [KOM(2009)0531 – C7-0268/2009 – 2009/0150(CNS)]
- správa (A7-0061/2009) pána Ransdorfa v mene Výboru pre medzinárodný obchod o poskytnutí makrofinančnej pomoci Srbsku [KOM(2009)0513 – C7-0270/2009 – 2009/0145(CNS)]

a

– správa (A7-0067/2009) pána Winklera v mene Výboru pre medzinárodný obchod o poskytnutí makrofinančnej pomoci Bosne a Hercegovine [KOM(2009)0596 – C7-0278/2009 – 2009/0166(CNS)]

Vital Moreira, spravodajca. – (PT) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, dámy a páni, keďže vystupujem na plenárnom zasadnutí Európskeho parlamentu po prvýkrát, dovoľte mi, aby som vás všetkých pozdravil a vyjadril potešenie, nadšenie a odhodlanie vyplývajúce z účasti v tomto zhromaždení, ktoré zastupuje všetkých európskych občanov.

Pokiaľ ide o úlohu, ktorá ma sem privádza, predstavím vám dnes dve správy o poskytnutí makrofinančnej pomoci Gruzínsku a Arménsku, ktorých cieľom je zmierniť fiškálne problémy oboch týchto kaukazských krajín a pomôcť im s vonkajšou platobnou bilanciou. Tieto dve krajiny sú našimi partnermi v rámci európskej susedskej politiky a boli ťažko postihnuté svetovou hospodárskou a finančnou krízou posledných dvoch rokov.

V prípade Gruzínska sa dosah krízy znásobil priamymi a nepriamymi dôsledkami minuloročného vojenského konfliktu s Ruskom spojeného s veľkým počtom osôb vysídlených v rámci krajiny.

Hospodárstvo susedného Arménska bolo takisto postihnuté hospodárskou recesiou a najmä prudkým zhoršením sa ruského hospodárstva vzhľadom na veľkú závislosť arménskeho hospodárstva od obchodu s jeho veľkým severným susedom. Tieto dve krajiny sa tak dostali do veľmi zložitej hospodárskej, finančnej a sociálnej situácie.

Dva návrhy na výnimočnú finančnú pomoc, o ktorých dnes diskutujeme, znížia rozpočtový deficit a budú mať okamžitý priaznivý dosah na verejné financie a platobnú bilanciu Gruzínska a Arménska za predpokladu, že sa zrealizujú s okamžitou platnosťou. Naše dve správy preto plne podporujú zabezpečenie tejto finančnej pomoci pre Gruzínsko a Arménsko.

Ako predseda Výboru pre medzinárodný obchod som navyše kolegom vo výbore navrhol, aby tieto dva návrhy schválili bez pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov v rámci zjednodušeného postupu, a tento návrh bol jednoducho schválený.

V správach, ktoré sme predložili plenárnemu zasadnutiu, sme však zaznamenali sťažnosť na oneskorenie a nedostatočný čas, ktorý nám Komisia poskytla na prediskutovanie týchto dohôd. V budúcnosti budeme takéto oneskorenie považovať za neprijateľné, aj keď uznávame nevyhnutnosť rýchlejšieho riešenia takýchto otázok vzhľadom na ich výnimočnú povahu.

Naše stanovisko v tejto veci neznamena, že ja alebo moji kolegovia nemáme výhrady a obavy vo vzťahu k navrhovaným dohodám samotným. Navyše je pravdepodobné, že keby sme mali možnosť, niektorí z nás by využili príležitosť a predložili pozmeňujúce a doplňujúce návrhy zdôrazňujúce napríklad význam určitých podmienok a kritérií týkajúcich sa pomoci s cieľom zvýšiť transparentnosť jej obsahu a vykonávania.

To by však znamenalo – už končím, vážena pani predsedajúca –, že by sa nám nepodarilo schváliť dohody o týchto dvoch krajinách.

Vzhľadom na to a vzhľadom na okolnosti a strategický význam týchto dvoch krajín v rámci európskej susedskej politiky naliehavo vyzývam všetkých prítomných, aby tieto dva návrhy na makrofinančnú pomoc schválili bez pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, tak ako to odporúča Komisia.

Miloslav Ransdorf, spravodajca. – (CS) Výbor o tejto správe rokoval, a keďže ide o mimoriadne naliehavú tému, navrhol zjednodušený postup. Mojou témou je makrofinančná pomoc pre Srbsko, ktoré považujem za ústredné hospodárstvo Balkánu. Podľa môjho názoru existuje množstvo dôvodov, prečo by sme mali poskytnúť zásadnú podporu tejto krajine, ktorá sa usiluje o členstvo v EÚ v zložitom období poznačenom obrovskou finančnou nestabilitou. Prišlo k poklesu štátnych príjmov, vznikli inflačné tlaky a krajina, samozrejme, čelí množstvu dôsledkov minulých udalostí, napríklad veľkému problému vo vzťahu k škodám na životnom prostredí, ktoré vznikli v čase leteckých útokov NATO. Je tu tiež humanitárny problém, keďže v krajine sa nachádza 750 000 utečencov z iných častí bývalej Juhoslávie, a súčasná finančná kríza, samozrejme, odhalila všetky štrukturálne nedostatky srbského hospodárstva. Vojna z roku 1999 a letecké útoky okrem toho znížili podiel finálnej výroby na celkovom objeme výroby Srbska a to tiež zhoršilo bilanciu zahraničného obchodu. Minulý rok bola navyše slabá úroda, čo ešte viac znížilo štátne príjmy Srbska. Situácia je teraz veľmi vážna.

Považujem za potrebné urýchliť túto pomoc, aby mohla fungovať už začiatkom budúceho roka, preto som prostredníctvom predsedu nášho výboru navrhol zjednodušený postup. Rád by som zdôraznil, že táto otázka je aj v záujme susedov Srbska vrátane niektorých krajín, napríklad Bosny a Hercegoviny a Chorvátska, ktoré ešte nie sú členmi EÚ, ale o členstvo žiadajú. Sú tu však aj krajiny, ktoré už sú členmi EÚ a ktoré môže nestabilita v Srbsku ohrozovať, napríklad Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko. V záujme stability tejto oblasti EÚ a v záujme vnútornej stability Srbska s dôrazom na posilnenie územnej celistvosti tejto krajiny navrhujem, aby sme realizáciu makrofinančnej pomoci naozaj urýchlili.

Csaba Sógor, *zastupujúci spravodajcu*. – Vážená pani predsedajúca, mám tú česť predstaviť Parlamentu správu Výboru pre medzinárodný obchod o makrofinančnej pomoci pre Bosnu a Hercegovinu.

Tak ako v iných krajinách, pre ktoré Komisia navrhla makrofinančnú pomoc, aj v Bosne a Hercegovine hospodárstvo vážne postihla súčasná hospodárska a finančná kríza. Hospodárstvo krajiny je vo vážnom stave a je zrejmé, že treba nájsť východisko z krízy. Bosna a Hercegovina preto požiadala o pomoc EÚ a Komisia navrhla poskytnutie pomoci vo forme pôžičky vo výške 100 miliónov EUR, ktorá sa poskytne v dvoch splátkach v roku 2010.

Teraz sa musíme rozhodnúť, či túto žiadosť podporíme alebo nie. Podľa pravidiel súčasnej zmluvy sa s nami len konzultuje. Na jednej strane by sa preto dalo namietat: prečo nepočkáme, kým nadobudne platnosť Lisabonská zmluva, a neriešime upravený návrh už podľa riadneho legislatívneho postupu? Na druhej strane sa domnievam, že napriek zvýšeniu významu našej činnosti po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy musí Parlament preukázať zodpovednosť a politické odhodlanie, aby naplnil svoje poslanie a poskytol tejto balkánskej krajine už na začiatku budúceho roka pomoc, ktorú teraz potrebuje, a nie zdĺhavo o tejto pomoci diskutovať a poskytnúť ju až niekedy v bližšie neurčenej budúcnosti.

Z uvedených dôvodov Výbor pre medzinárodný obchod odporúča, aby sa návrh na poskytnutie makrofinančnej pomoci Bosne a Hercegovine prijal pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy bez pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov v rámci zjednodušeného postupu.

Moji kolegovia vo výbore tento návrh jednomyselne podporili a teraz žiadam aj o podporu celého Parlamentu.

Siim Kallas, *podpredseda Komisie*. – Vážená pani predsedajúca, predovšetkým by som rád pripomenul, že Komisia veľmi víta pozitívny a konštruktívny postoj Parlamentu v procese prijatia jej návrhov o makrofinančnej pomoci pre štyri partnerské krajiny: Arménsko, Gruzínsko, Srbsko a Bosnu a Hercegovinu.

Komisia oceňuje, že Európsky parlament sa rozhodol pre postup, ktorý umožňuje hlasovanie – a to sa uskutoční už zajtra – o správach týkajúcich sa týchto štyroch krajín bez pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov k návrhom Komisie. Pohotové a rozhodné konanie Parlamentu umožní, aby Rada prijala rozhodnutia o týchto štyroch úkonoch v najbližších dňoch. Komisia potom bude môcť začať tieto programy realizovať.

Makrofinančná pomoc je zo svojej podstaty krátkodobým nástrojom reakcie na krízu a návrhy na makrofinančnú pomoc si zvyčajne vyžadujú rýchle kroky. To sa zjavne vzťahuje na krajiny, ktorými sa dnes zaoberáme. Arménsko, Gruzínsko, Srbsko a Bosna patria ku krajinám, ktoré najviac trpia účinkami krízy, bez ohľadu na ich rozdielne hospodárske štruktúry a úroveň rozvoja. Patria tiež ku krajinám, ktoré realizujú dôrazné programy úprav s podporou Medzinárodného menového fondu a požiadali o finančnú podporu EÚ. A Komisia sa skutočne domnieva, že podmienky na rozšírenie makrofinančnej pomoci na tieto krajiny boli v plnej miere splnené.

Dovoľte mi teraz prejsť k nástroju makrofinančnej pomoci a k jeho budúcnosti podľa Lisabonskej zmluvy. Zmena, ktorú prináša Lisabonská zmluva, zabezpečuje pre makrofinančnú pomoc riadny legislatívny postup s rovnakou účasťou Európskeho parlamentu a Rady.

Zároveň si však myslím, že všetci budeme súhlasiť s tým, že zdĺhavý legislatívny postup s dlhým reťazením krokov rôznych inštitúcií nie je prispôsobený nástroju makrofinančnej pomoci, nehovoriac o stavoch krízy.

Komisia preto považuje za rozhodujúce preskúmať, ako pristupovať k makrofinančnej pomoci v budúcnosti, najmä v rámci Lisabonskej zmluvy. Radi by sme to urobili v úzkej spolupráci s Európskym parlamentom s cieľom zabezpečiť, aby sa k návrhom na makrofinančnú pomoc v budúcnosti pristupovalo spôsobom, ktorý bude na jednej strane rýchly a umožní účinnú reakciu na krízu, na druhej strane však bude spĺňať požiadavky Lisabonskej zmluvy na dôkladnú kontrolu zo strany zákonodarcov v rámci spoločného rozhodovacieho procesu.

Komisia je dlhodobo za rámcové nariadenie upravujúce nástroj makrofinančnej pomoci. Útvary Komisie začali na technickej úrovni uvažovať o podobe takéhoto rámcového nariadenia podľa Lisabonskej zmluvy.

Rámcové nariadenie by potenciálne mohlo mať významné výhody. Kým sa prijme, o jednotlivých návrhoch Komisie týkajúcich sa programov makrofinančnej pomoci budú podľa konkrétnych prípadov spoločne rozhodovať Európsky parlament a Rada. Tieto návrhy, počínajúc nedávno prijatým návrhom Komisie o Ukrajine, budú dobrou skúškou medziinštitucionálnej spolupráce. Dúfam, že Parlament a Rada sa dokážu rýchlo dohodnúť.

Na záver by som rád pripomenul, že Komisia s radosťou súhlasí s odporúčaniami Parlamentu týkajúcimi sa lepšieho informovania o programoch makrofinančnej pomoci. Komisia je pripravená vynaložiť všetko úsilie na to, aby Parlamentu poskytla lepšie informácie o programoch makrofinančnej pomoci.

George Sabin Cutaş, *v mene skupiny S&D*. – (RO) Na úvod by som chcel spravodajcom zablahoželať k vynikajúco vykonanej práci. Chcem tiež povedať, že oceňujem tieto iniciatívy, ktoré Európska komisia a Rada navrhli so zámerom poskytnúť makrofinančnú pomoc Bosne a Hercegovine a Srbsku. Európska únia túto finančnú podporu ponúka v období, ktoré je pre obe krajiny mimoriadne zložitá.

Po hroznom utrpení, ktoré táto časť Balkánu podstúpila v 90. rokoch minulého storočia a pri ktorom sa prelialo toľko krvi, nastúpil tento región na cestu obnovy, ktorú však zabrzdila súčasná hospodárska kríza. Recesia postihla obe krajiny plnou silou v situácii, keď ich rozpočtový deficit a miera nezamestnanosti boli už aj tak vysoké. Kríza prinútila zahraničných investorov, aby stiahli svoje investície z množstva východoeurópskych krajín, pričom Srbsko bolo jednou z tých krajín, ktoré deficit vyvolaný obrovským odlevom zahraničného kapitálu najviac zasiahol. Pokles hospodárskeho rastu spojený s nutnosťou rýchlejšie plniť záväzky s cieľom splatiť krátkodobé dlhy zvýšil potrebu vonkajšieho financovania.

Táto podpora zo strany Európskej únie sa preto poskytuje v čase, keď tieto krajiny pociťujú plný dosah deficitu vonkajšieho financovania, nehovoriac o tom, že hospodárske a sociálne vyhliadky sú nepriaznivé. Odhaduje sa, že miera nezamestnanosti dosiahne vrchol až o dva či tri kvartály.

Dobre si uvedomujeme, že sociálna nespokojnosť môže mať škodlivý účinok na stabilitu krajiny, najmä ak vyrastá na už existujúcom napätí a korene má v takej citlivej otázke, akou je etnický pôvod. Preto vítam tieto návrhy na makrofinančnú pomoc. Musím tiež zdôrazniť, že sú potrebné najmä ako činiteľ udržania a konsolidácie stability v regióne, ktorý bol ťažko zasiahnutý a nachádza sa v stave krehkej rovnováhy. Nemôžeme zabudnúť ani na vyhliadky na rozšírenie Európskej únie o Balkán, čo je ďalší dôvod, prečo je našou povinnosťou podporiť tieto štáty usilujúce sa o európsku integráciu.

Prv než skončím, chcel by som zdôrazniť naliehavosť tejto finančnej podpory vzhľadom na hospodársku situáciu v Srbsku a v Bosne a Hercegovine, ktorá sa zrýchleným tempom zhoršuje. Naliehavosť tejto pomoci by, podľa mňa, mala mať prednosť pred úvahami o povahe postupov, ktoré diktuje nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy. Podporujem preto návrh, ktorý predložili obaja spravodajcovia vo vzťahu k včasnému prevodu finančných prostriedkov Spoločenstva s cieľom vyhnúť sa oneskoreniu, ktoré by vzniklo, keby Európska komisia musela meniť právny základ ustanovení.

Paweł Robert Kowal, *v mene skupiny ECR*. – (PL) Vážená pani predsedajúca, ako členské štáty Európskej únie sme zodpovední za situáciu v Gruzínsku. Autori uznesenia nám správne pripomínajú, že hospodárska situácia v tejto Gruzínsku bola pred vypuknutím konfliktu veľmi dobrá. V dôsledku konfliktu v Gruzínsku v roku 2008 sa jeho hospodárska situácia vážne zhoršila. Zaoberáme sa krajinou, ktorá sa usiluje o úzku spoluprácu s Európskou úniou a v budúcnosti chce mať aj možnosť rozvíjať túto európsku perspektívu.

Chcel by som upozorniť na skutočnosť, že ruské sankcie, všeobecná situácia na Kaukaze a účinky minuloročného konfliktu Gruzínsku nedovoľujú, aby sa normálne rozvíjalo alebo aby vybudovalo normálne hospodárstvo. Toto je ďalší a konkrétny dôvod, a to musíme zdôrazniť, prečo by sa mala Gruzínsku poskytnúť makrofinančná pomoc a prečo by sa mal posilniť gruzínsky rozpočet, aby táto krajina dostala príležitosť na hospodársky rozvoj v súlade s vlastnými túžbami. Chcem jasne zdôrazniť, že ak to bude možné a ak to bude potrebné, táto pomoc Gruzínsku by sa mala ešte zvýšiť. Rozhodujúce je, aby sa finančná pomoc poskytla v roku 2009. Z nášho pohľadu nesmú procesné otázky a rôzne procesné detaily za žiadnych okolností stáť v ceste tomu, aby Gruzínsko dostalo pomoc tento rok.

Gruzínsko si zaslúži dostať našu podporu. Je to povinnosť nás ako Európskej únie, najmä v situácii, keď sa Sarkozyho plán pre Gruzínsko nerealizuje, a my ako zmierovatelia, ako Európska únia, nedokážeme zabezpečiť, aby sa vzťahy medzi Gruzínskom a Ruskom riadili podľa medzinárodného práva.

Tomasz Piotr Poręba, *v mene skupiny ECR*. – (PL) Vážená pani predsedajúca, makrofinančná pomoc, ktorú Komisia navrhuje pre Gruzínsko, Arménsko, Bosnu a Hercegovinu a Srbsko, je určite krok správnym smerom. Rozsah tejto pomoci je však nedostatočný. Mám na mysli najmä Gruzínsko, ktoré má dostať 46 miliónov EUR. Vzhľadom na reálne problémy, ktorým musí krajina čeliť, vzhľadom na hospodársku krízu a tiež vzhľadom na problémy v dôsledku vojny s Ruskom, ktorá výrazne oslabila impulz hospodárskeho rozvoja v Gruzínsku, táto pomoc určite nie je veľmi veľká.

Musíme mať totiž na pamäti, že krajiny ako Gruzínsko, Arménsko, Azerbajdžan a Kazachstan nie sú pre Európsku úniu dôležité len z politického hľadiska, ale sú tiež strategické z hľadiska energetickej bezpečnosti. Práve tieto krajiny totiž budú rozhodovať a už aj rozhodujú o tom, ako bude v budúcnosti vyzerat diverzifikácia dodávok energetických zdrojov do Európskej únie.

Ak ich dnes nepodporíme finančne a politicky, ak im neposkytneme šancu na rozvoj, rýchlo to urobí Rusko, pretože tieto krajiny majú pre Rusko mimoriadne veľký a strategický význam. Návrh Komisie preto hodnotím ako konštruktívny a dobrý. Úroveň finančnej podpory je však príliš nízka.

Siim Kallas, *podpredseda Komisie*. – Vážená pani predsedajúca, naša susedská politika dokáže vo veľkej miere poskytovať finančnú pomoc krajinám v našom susedstve, ktoré sa nachádzajú v ťažkostiach, som preto veľmi rád, že poslanci Parlamentu podporili tento návrh Komisie tak jednomyselne. Pre podporu našich susedov robíme všetko, čo je v našich silách.

Jeden pán poslanec sa zmienil o tom, že procesné detaily by nás nemali zdržiavať, postupy však v skutočnosti musia zabezpečiť, aby sa peniaze použili správne. Vždy treba nájsť rovnováhu medzi dosiahnutím cieľov a dodržiavaním postupov. Pri poskytovaní tejto pomoci je dôležité dodržiavať jasné pravidlá.

Ako som už povedal, vo veľmi blízkej budúcnosti budeme mať možnosť vypracovať rámcovú dohodu, ktorá pre tento druh pomoci ustanoví určitý rámec a vďaka tomuto rámcu budeme potom môcť poskytovať rýchlu pomoc. To je dnes veľký problém. V súčasnosti sa rozhodujeme podľa jednotlivých prípadov a to si vyžaduje obrovské množstvo času, tak ako mnohé ďalšie postupy v našej veľkej Európskej únii.

Toto bude kľúčová otázka. Bude existovať rámcová dohoda a potom bude existovať mechanizmus rýchleho rozhodovania o rozsahu pomoci. Členské štáty stále stanovujú určité hranice a vždy to tak bude. Nikdy nebudeme mať neobmedzené prostriedky na pomoc krajinám a zároveň na zabezpečenie financovania našich vlastných projektov.

Vital Moreira, *spravodajca*. – (PT) Vážená pani predsedajúca, rád by som využil túto príležitosť a predniesol tri záverečné body.

Po prvé, makrofinančná pomoc krajinám susediacim s EÚ je odôvodnená dvojako: predovšetkým má vlastnú politickú hodnotu ako spôsob na získanie prestíže Únie v rámci politiky dobrého susedstva prostredníctvom pomoci krajinám, ktoré sa nachádzajú v ťažkostiach.

Po druhé je odôvodnená vlastným záujmom EÚ prispievať k finančnej, spoločenskej a politickej stabilite našich susedných krajín, ktorá je podmienkou ich rozvoja a demokratickej konsolidácie a zároveň predpokladom našej vlastnej politickej stability.

Druhým bodom, o ktorom chcem hovoriť, je to, že makrofinančná pomoc musí byť napriek tomu starostlivo spojená s dvoma podmienkami. Cieľom tejto pomoci musí byť reakcia na výnimočné a dočasné finančné ťažkosti v týchto krajinách a nie iné účely. Tieto krajiny navyše nesmú použiť pridelené finančné prostriedky na účely, ktoré sú nezlučiteľné so zásadami pomoci EÚ, najmä na zvýšenie vojenských výdavkov.

Po tretie a na záver by som chcel zdôrazniť význam a potrebu všeobecného regulačného rámca pre pridelovanie makrofinančnej pomoci a vykonávanie jednotlivých dohôd s príslušnými krajinami, a preto oceňujem a vítam záväzok pána komisára Kallasa voči tejto otázke.

Dúfam tiež, že budúca Komisia bude pripravená tento záväzok dodržať a že onedlho budeme mať všeobecné nariadenie o makrofinančnej pomoci.

Miloslav Ransdorf, *spravodajca*. – (CS) Jeden veľký spisovateľ raz povedal, že balkánske štáty si vždy naložili viac dejinnej zodpovednosti, ako dokázali uniesť. O národoch Kaukazu by sa dalo podobne povedať, že si naložili viac dejín, ako dokázali uniesť. Podľa môjho názoru by preto EÚ mala sňať časť tohto dejinného bremena z ich pliec. Bolo by to výhodné pre ne aj pre nás, pretože bez Balkánu EÚ nie je kompletná. A keďže

Srbi nedávno žartovali o tom, že ich jedinými priateľmi sú Boh a Gréci, mali by sme im, podľa mňa, ukázať, že majú priateľov aj v Európskom parlamente.

Csaba Sógor, *zastupujúci spravodajcu*. – Vážená pani predsedajúca, všetky štyri krajiny, pre ktoré dnes Komisia navrhla makrofinančnú pomoc, boli vážne postihnuté súčasnou hospodárskou a finančnou krízou. Ich hospodárstvo je vo vážnom stave a je zrejmé, že treba nájsť východisko z krízy.

V prípade Gruzínska je navrhovaná makrofinančná pomoc vo výške 46 miliónov EUR vo forme grantových splátok zameraná na podporu obnovy Gruzínska po prudkom hospodárskom úpadku krajiny, ktorý nastal po vypuknutí vojenského konfliktu s Ruskom a nástupe svetovej finančnej krízy.

100 miliónov EUR pre Arménsko by malo mať okamžitý dosah na jeho platobnú bilanciu a takýmto spôsobom by prispelo k zmierneniu finančných prekážok vo vzťahu k realizácii hospodárskeho programu orgánov tejto krajiny a k financovaniu rozpočtového deficitu.

Srbsko sa bez ohľadu na to, ako vážne bolo postihnuté finančnou a hospodárskou krízou, rýchlo vracia k politickej stabilite. Ako balkánska krajina je potenciálnym kandidátom na členstvo v EÚ a podpísala dohodu o stabilizácii a pridružení. Preto by sa aj jemu mala poskytnúť pomoc.

Z politického hľadiska je Bosna a Hercegovina potenciálnou kandidátskou krajinou, ktorá tiež podpísala dohodu o stabilizácii a pridružení, a je v záujme Európskej únie, aby sa jej poskytla pomoc.

Na záver zopakujem svoje presvedčenie, že Európsky parlament musí preukázať zodpovednosť a politické odhodlanie a poskytnúť týmto krajinám makrofinančnú pomoc, ktorú teraz potrebujú, a nie o tejto pomoci zdĺhavo diskutovať podľa riadneho legislatívneho postupu. Z uvedených dôvodov v mene skupiny PPE navrhujem, aby sme návrh na poskytnutie makrofinančnej pomoci týmto krajinám prijali teraz. Žiadam svojich kolegov, aby tento návrh jednomyselne podporili.

Predsedajúca. Spoločná rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční zajtra o 12.00 hod.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *písomne*. – (RO) Predovšetkým chcem povedať, že súhlasím so zásadou poskytovania makrofinančnej pomoci Arménsku. Domnievam sa, že táto iniciatíva je súčasťou európskej susedskej politiky. Arménsko, ktoré sa v dôsledku finančnej krízy nachádza v mimoriadne vážnej hospodárskej situácii, naliehavo potrebuje tieto finančné prostriedky, ktoré by mu umožnili splniť si záväzky prijaté ako súčasť dohody o pohotovostnom úvere Medzinárodného menového fondu. Víťam skutočnosť, že spravodajca si uvedomil naliehavosť tejto potreby a ako riešenie si zvolil stanovisko bez pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov. Súhlasím však aj s námietkami, ktoré možno vzniesť na procesnej úrovni. Článok 308 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa zameriava na opatrenia prijaté ako súčasť vnútorného trhu, ktoré nie sú priamo ustanovené v žiadnej zmluve a nie sú nevyhnutne podobné opatreniam, ktoré je potrebné prijať na poskytnutie makrofinančnej pomoci tretím krajinám. Domnievam sa, že medziinštitucionálne postupy je potrebné vyjasniť s cieľom prijať opatrenia makrofinančnej pomoci prispôbené obmedzeniam, ktoré môžu kedykoľvek nastať, aby sme sa v budúcnosti už nikdy neocitli v situácii, že Parlament bude musieť robiť výnimky z normálnych postupov. Okrem toho by som považoval za normálne, aby aj Rada EÚ prijímala opatrenia pohotovejšie a neignorovala úlohu Parlamentu v takýchto postupoch.

Indrek Tarand (Verts/ALE), *písomne*. – Chcem vyjadriť našu nespokojnosť s takzvaným zjednodušeným postupom pre súbory makrofinančnej pomoci pre Gruzínsko a Arménsko. Kým Parlament sa v minulosti súbormi makrofinančnej pomoci zaoberal rýchlo, Komisia a Rada sú pomalé. Pri zjednodušenom postupe je Parlament takmer vylúčený. Mohli by ste nám, prosím, vysvetliť dôvody, prečo Komisia mešká, aj keď vedela, že prvá platba bola splatná už pred rokom 2009? V Skupine zelených sa vyhlasovalo, že musíme zabezpečiť, aby sa makrofinančná pomoc nepoužila na vojenské účely, a ja si to želim tiež. Do petrohradského prístavu však v rovnakom čase vchádza francúzska lietadlová loď s cieľom uzavrieť najväčší obchod so zbraňami medzi Ruskom a členským štátom EÚ. Je viac než zrejmé, že k dôvodom, pre ktoré Gruzínsko zúfalo potrebuje finančnú pomoc, prispelo predovšetkým Rusko. A keď jednu stranu konfliktu žiadame, aby znížila svoju výzbroj, a druhej strane predávame ultramodernú technológiu, povedie to nielen k destabilizácii strategickej situácie v oblasti Čierneho mora, ale aj k vážnym dôsledkom v baltskej oblasti.

(Rokovanie bolo prerušené o 21.10 hod. a pokračovalo o 21.20 hod.)

PREDSEDÁ: PÁN BUZEK*predseda***21. Prispôsobenie rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu Lisabonskej zmluve (rozprava)**

Predseda. – Ďalším bodom programu je správa (A7-0043/2009) pána Martina v mene Výboru pre ústavné veci o prispôsobení rokovacieho poriadku Lisabonskej zmluve (2009/2062(REG)).

David Martin, spravodajca. – Vážení pán predseda, v prvom rade by som sa vám chcel poďakovať za trpezlivosť a za vašu prítomnosť.

Keď som v roku 1984 prvýkrát kandidoval do Európskeho parlamentu, poznamenal som pred jedným svojím vtedajším kolegom Kenom Collinsom, škótskym poslancom, že by ma zaujímalo, či robím nesprávnu vec, pretože sa mi nezdalo, že Parlament má v legislatívnych otázkach dostatočne silné zuby. Ken mi povedal, že je pravda, že Parlament nemá veľké zuby, ale keby som sa opýtal ktorejkoľvek čerstvej matky, vedel by som, že veľký dojem možno urobiť aj ďasnami.

Parlament urobil veľký dojem svojimi ďasnami, pokiaľ ide o využívanie práva konzultovať právne predpisy. Odvtedy sme mali Jednotný európsky akt, ktorý zmenil Európsky parlament z dojčatá na dieťa, Maastricht, ktorý nás previedol pubertou, Zmluvu z Nice a Amsterdamskú zmluvu, ktoré nás priviedli do dospelosti, a teraz Lisabonskú zmluvu, o ktorej som presvedčený, že dovedie tento Parlament k plným právam dospelého parlamentu porovnateľného s ktoroukoľvek inou demokratickou inštitúciou v Európskej únii.

Je pre mňa česť, že mám príležitosť predložiť správu upravujúcu náš rokovací poriadok, aby zohľadňoval nové právomoci, ktoré máme na základe Lisabonskej zmluvy.

Je to pre mňa česť, ale ak mám byť úprimný, som tiež trochu sklamaný, pretože táto správa by sa vlastne mala nazývať Corbettova správa. Môj kolega pán Richard Corbett vykonal všetku ťažkú prácu na tejto správe pred voľbami. Z hľadiska aspektov správy súvisiacich s Lisabonskou zmluvou mi veľmi uľahčil prácu. Hoci sme mali nezhody v súvislosti s aspektmi správy, ktoré s Lisabonskou zmluvou nesúvisia, pán Richard Corbett urobil vynikajúcu prácu z hľadiska aspektov súvisiacich s Lisabonskou zmluvou a mne stačilo iba prevziať štafetu.

Správa nás pripravuje na nové právomoci, ktoré získavame v obchodnej politike, v ktorej teraz budeme mať plnú právomoc súhlasu spoločne s Radou vo všetkých záležitostiach obchodu, a na naše nové právomoci súvisiace s poľnohospodárstvom a rybolovom, kde teraz máme právo využívať spolurozhodovací postup. Správa tiež spresňuje našu úlohu pri menovaní Európskej komisie, vytvára nový vzťah medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi a pripravuje pôdu pre nových poslancov tohto Parlamentu.

Väčšinu týchto otázok sme, ako som už povedal, vyriešili bez nezhôd. Dovoľte, aby som aspoň stručne spomenul, v ktorých otázkach sú medzi skupinami nezhody. Hoci by som mal mimochodom povedať, že politické skupiny v tejto záležitosti ukázali vynikajúcu spoluprácu. Všetci tieňoví spravodajcovia a koordinátori boli veľmi nápomocní, existuje však niekoľko problémov, ktoré sme nedokázali vyriešiť.

Po prvé, kto by mal predsedať našej delegácii v konferencii COSAC? Mal by to byť predseda Výboru pre ústavné veci alebo by to mal byť podpredseda Parlamentu, ako je tomu teraz? Podľa môjho názoru by to mal byť podpredseda Parlamentu. Výbor rozhodol, že by to mal byť predseda výboru. Nakoniec rozhodne plénum, chcem však povedať, že pri konferencii COSAC ide o viac, než iba o medziinštitucionálne vzťahy. Zaoberá sa aj otázkami politiky, a preto z historického hľadiska našej delegácii predsedá podpredseda.

Pokiaľ ide o naše vzťahy s národnými parlamentmi, mali sme vo výbore určité nezhody v tom, do akých podrobností by sme mali zachádzať a do akej miery by pravidlá mali predpisovať tieto vzťahy. S pánom Brokom, ktorý bol v tejto otázke veľmi ústretový, sa nám podarilo dosiahnuť kompromis, ktorý stanovuje niektoré podrobnosti, ale aj naďalej necháva dostatok priestoru predsedovi Parlamentu, aby mohol so svojimi partnermi v národných parlamentoch dohodnúť presné formy spolupráce s týmito národnými parlamentmi.

Tretím problémom, pri ktorom došlo k určitým nezhodám, je spôsob riešenia zásady subsidiarity. Celkom jednoducho sme dohodli úlohu, ktorú budú v tejto záležitosti hrať výbory, a vo vzťahu k nej panuje konsenzus. Jediný problém, ktorý nastal, bol, čo sa stane, ak výbor povie, že nedošlo k porušeniu zásady subsidiarity a že právne predpisy by mali byť prijaté. Mala by existovať bezpečnostná poistka, aby poslanci Európskeho parlamentu mohli predniesť túto záležitosť v pléne Parlamentu? Predložil som pozmeňujúci a doplňujúci

návrh a iní poslanci predložili podobné pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, aby v prípade, že si jedna desatina poslancov Európskeho parlamentu myslí, že došlo k problému so zásadou subsidiarity, mohla byť záležitosť prerokovaná v pléne Parlamentu. Myslím si, že je to rozumná bezpečnostná poistka.

Poslednou otázkou, ktorú chcem spomenúť, je otázka pozorovateľov a či by sme mali mať pozorovateľov predtým, než 18 nových poslancov prevezme svoj mandát. Môj názor je taký, že by sme v každom prípade mali. Kľúčovou otázkou však je – a aj v tejto záležitosti panuje vo výbore zhoda –, či by títo pozorovatelia mali byť ľudia, ktorí by inak boli zvolení do Parlamentu. Je to rozhodujúce pre našu dôveryhodnosť. Ak dovolíme členským štátom, aby do úlohy pozorovateľa menovali kohokoľvek – a doniesli sa nám fámy, že niektoré členské štáty chcú menovať poslancov národných parlamentov –, myslím si, že by to bolo absolútne neprijateľné.

Na záver chcem povedať, že som spokojný, že tento Parlament vďaka svojmu hlasovaniu tento týždeň bude mať 1. decembra, od okamžiku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy, súbor pravidiel, ktoré nám umožnia okamžite vykonávať naše nové právomoci. Je to zásluhou ľudí, ktorí pracovali vo Výbore pre ústavné veci pred začiatkom leta, a znova opakujem svoje poďakovanie pánovi Richardovi Corbettovi za všetko úsilie vynaložené v tejto súvislosti.

(potlesk)

József Szájer, v mene skupiny PPE. – (HU) Vážený pán predseda, dámy a páni, na radosť mnohých z nás onedlho nadobudne platnosť Lisabonská zmluva. Viedol k nej dlhý proces, ale nespôsobil to hlavne tento Parlament, že jej ratifikácia trvala tak dlho. Presne z tohto dôvodu bezprostredné vykonávanie nášho prispôbeného rokovacieho poriadku tiež nezávisí len od Parlamentu.

Rád by som začal bodom, pri ktorom spravodajca skončil, konkrétne, že je mimoriadne dôležité, aby sme tieto právomoci začali uplatňovať čo najskôr. Parlament naozaj získal veľké množstvo právomocí. Lisabonská zmluva výrazne zvyšuje vplyv Parlamentu, a tým aj demokraciu, a zároveň podporuje štatút demokracie v Európe. Našou úlohou v tomto prípade je zaručiť tu, v priebehu tejto rozpravy a na základe týchto právnych predpisov, že bude možné tieto právomoci skutočne uplatňovať.

Chcel by som poďakovať spravodajcovi pánovi Martinovi a aj pánovi Corbettovi za vykonanú prácu. Správa obsahuje všetky kľúčové body, napríklad udržiavanie kontaktu s národnými parlamentmi, prísnejšie a podstatne jasnejšie definované uplatňovanie zásady subsidiarity, ako aj komitologických postupov a nových právomocí parlamentu v spolurozhodovacom postupe pri súčasnom uvedení otázok súvisiacich s rozpočtovými postupmi v tejto správe, čo rozhodne podporujeme.

Súčasne sa musíme uistiť, a na to by som chcel upozorniť v súvislosti s hlasovaním o predložených pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch, že tieto právomoci nemožno zneužívať. Veľmi malá menšina by nemala byť schopná zneužiť ani brzdiť samotný legislatívny proces. Musíme nájsť flexibilné riešenia. Počas ratifikácie Lisabonskej zmluvy sme mali možnosť vidieť, ako sa jeden človek, prezident jednej krajiny, dokázal hrať s celým systémom. Práve preto musia byť zahrnuté iba tie záruky, ktoré nemožno zneužiť až do krajnej miery. Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) podporuje túto správu a blahoželáme obom spravodajcom, pánovi Corbettovi a pánovi Martinovi.

Ramón Jáuregui Atondo, v mene skupiny S&D. – (ES) Vážený pán predseda, tiež by som rád začal tým, že Skupina progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente je veľmi hrdá na to, že dvaja naši priatelia a kolegovia, pán David Martin a pán Richard Corbett, prispeli k tejto dôležitej reforme. Rád by som im za blahoželal a verím, že to nájde ohlas v celom Parlamente.

Druhá vec, ktorú by som chcel povedať, je, že sa tu odohráva niečo skutočne veľmi dôležité, pretože si myslím, že mať 1. decembra v platnosti nový rokovací poriadok zároveň s novou zmluvou má obrovský politický význam. Posielame správu európskemu politickému systému, že Parlament sa pripravuje a prispôbuje tomu, aby mal nástroj na novú zmluvu. Samozrejme, existuje mnoho reforiem, ktoré zodpovedajú tejto myšlienke.

Keďže si myslím, že je čas na zhrnutie, chcem povedať, že, samozrejme, súhlasíme s celou správou, ale v súvislosti s reformami a pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi, o ktorých sa ešte nerozhodlo, by som chcel povedať dve veci, ktoré považujem za správne.

Prvou je, hoci v Konferencii predsedov boli určité nejasnosti v súvislosti s tým, ktoré typy pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov by mali byť prijaté na základe toho, či sú výsledkom Lisabonskej zmluvy v najužšom zmysle slova, že by som chcel vyjadriť naše želanie, aby to bol predseda Parlamentu, kto rozhodne, či niektoré

reformy rokovacieho poriadku nie sú vhodné. Z tohto hľadiska súhlasím s tým, aby to bol predseda, kto rozhodne, a my sa tomuto rozhodnutiu prispôbime.

Nakoniec by som chcel povedať, že reforma rokovacieho poriadku pre takúto dôležitú udalosť si vyžaduje jednomyselnosť. Myslím si, že by bolo veľmi dobré, keby sme sa dokázali zhodnúť na pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch pred hlasovaním v stredu, aby mohlo dôjsť k úplnej zhode v celom Parlamente.

Predseda. – Rád by som vás informoval, že po vyhláseniach zástupcov politických skupín vás budem informovať o technických opatreniach súvisiacich s hlasovaním o tejto správe.

Andrew Duff, *v mene skupiny ALDE*. – Vážený pán predseda, skupina ALDE s potešením prijíma správu pána Corbetta a pána Martina, ktorá dáva Parlamentu správny smer, aby na svojich bedrách uniesol svoju obrovskú zodpovednosť po nadobudnutí platnosti tejto zmluvy. Je dôležité, aby sa Parlament pripravil na to, že sa stane všestranným parlamentom – to znamená, že musíme začať robiť všetko efektívne a vhodným spôsobom naprieč celým politickým spektrom.

Rýchla poznámka na adresu nášho postoja voči národným parlamentom: Zmluva celkom správne navrhuje, aby sme zlepšili spoluprácu medzi nami a národnými parlamentmi, je však celkom diskrétna – mlčí v otázke presnej podoby, akú by takáto spolupráca mala mať. Mali by sme sa preto pripraviť na konzultáciu s národnými parlamentmi v otázke ich postoja k zmluve skôr, než iba sami stanovíme podrobné predpisy v rámci nášho vlastného poriadku.

Doteraz vykonané pokusy pod záštitou konferencie COSAC ukazujú výraznú nesúrodosť medzi národnými parlamentmi v ich prístupe k otázke subsidiarity. Myslím si, že je vhodné, aby si Európsky parlament uvedomil túto nesúrodosť a aby sme sa pri súčasnom stave vecí zdržali formalizovania presných metód spolupráce a reakcie na fungovanie mechanizmu subsidiarity. Okrem toho však skupina ALDE plne podporuje návrhy, ktoré nám boli predložené.

Gerald Häfner, *v mene skupiny Verts/ALE*. – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, tento Parlament reaguje rýchlo, pripravuje sa a dokáže konať. V tomto štádiu je vhodné na túto skutočnosť poukázať.

Trvalo sedem rokov, kým Lisabonská zmluva konečne môže nadobudnúť platnosť. V našom prípade to trvá iba niekoľko týždňov – pretože Parlament strávil veľa času podrobnými prípravami na túto udalosť – schváliť na tomto základe nový rokovací poriadok, aby sme po nadobudnutí platnosti tejto zmluvy mohli okamžite začať pracovať podľa nového rokovacieho poriadku.

Rokovací poriadok by mal byť vytvorený na základe širokého konsenzu. Preto sme sa hlavne obmedzili na tie pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré priamo súvisia s nadobudnutím platnosti novej zmluvy. O ďalších návrhoch na pozmeňujúce a doplňujúce návrhy musíme diskutovať viac do hĺbky. Budeme mať dostatok času, aby sme to mohli v tomto Parlamente urobiť. Naliehavým záležitostiam sa však musíme venovať bezodkladne.

Zdá sa mi, že je dôležité, aby tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy obsahovali nové ustanovenia o zjednodušených a štandardných pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch k zmluve. Zdá sa mi, že je dôležité, aby sme jednomyselne podporili pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktorých cieľom je zlepšenie spolupráce s národnými parlamentmi. V iných oddieloch by sme chceli ísť ďalej, najmä v prípadoch, ako je naše zastúpenie, konkrétne zastúpenie Európskeho parlamentu v konferencii COSAC, to je však niečo, o čom môžeme diskutovať neskôr. Zatiaľ vítam široký konsenzus, ktorý sme dosiahli, a chcel by som osobitne poďakovať spravodajcom.

Ashley Fox, *v mene skupiny ECR*. – Vážený pán predseda, chcel by som vyjadriť svoje znepokojenie nad tým, že nám bolo znemožnené diskutovať o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu pána Broka o implementácii štatútu poslancov.

Pán Elmar Brok navrhol, aby sa zodpovednosť preniesla z predsedníctva, ktoré sa stretáva za zatvorenými dverami, na Parlament, ktorý sa stretáva verejne. Som presvedčený, že naši voliči majú právo poznať nielen to, koľko si platíme, ale aj podrobnosti o príplatkoch a výhodách, ktoré dostávame. Považujem za poľutovaniahodné, že si vy, pane, ako náš predseda myslíte niečo iné.

Ešte znepokojujúcejšie je, že sa v obave pred prehratým hlasovaním, prípadne v obave, že sa vôbec bude hlasovať, uchýľujete k procesným prostriedkom, aby ste zabránili rozprave. Je to nedemokratické a v čase, keď všetci hovoria o zvyšovaní transparentnosti EÚ a jej približovaní sa k občanom, zaváňa tento krok

pokrytectvom. Ak má Európska únia zvýšiť transparentnosť, musíme konať a nie mať iba ústa plné fráz na túto tému.

Jednoducho nie je prijateľné, aby sme s našimi voličmi zaobchádzali ako so šampiňónmi, udržiavali ich v tme a prikrývali hnojivom. Môžem vás uistiť, pane, že táto záležitosť nezmizne a že budete musieť skôr či neskôr čeliť hlasovaniu.

Predseda. – Myslím si, že ide o nedorozumenie. O všetkom je možné diskutovať. Z tohto hľadiska nie je nič uzavreté. Prvým príkladom sú naše jedinomínútové vystúpenia. Musím vám odpovedať okamžite, pretože nič nie je uzavreté, ale musíme postupovať od rozhodnutia k rozhodnutiu a brať do úvahy náš rokovací poriadok v Európskom parlamente, nič viac. Vy ste však výrazným spôsobom otvorili túto diskusiu.

Ashley Fox, v mene skupiny ECR. – Vážený pán predseda, môžete vysvetliť, prečo bolo hlasovanie o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu pána Broka povolené a uskutočnené vo výbore, ale vylúčené na plenárnom zasadnutí?

Predseda. – Ak by ste chceli o tom diskutovať, môžem s vami o tom diskutovať hneď po skončení rokovania, nechcem však rušiť našu diskusiu tu v pléne.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Vážený pán predseda, demokracia potrebuje revolúciu. Neustále to v týchto dňoch opakujem a teraz túto poznámku smerujem predovšetkým na vás, pán predseda. O čo sa vlastne snažíte? Celkom zbytočne sťažujete životy ľuďom, ktorí sa stotožnili s európskymi ideálmi, ale ktorí pre svoje zásadné princípy nechcú patriť do politickej strany, a tým sám sebe škodíte.

Na čo narážam? Narážam na článok 192 ods. 1. Ustanovenie, ktoré určuje, že skupiny si smú zvoliť koordinátora, bolo pretlačené zadnými vrátkami a mnohí si ho nevšimli. V minulosti sme, pán predseda, vždy mali takýto dodatok: „Príslušné ustanovenia sa primerane vzťahujú aj na nezávislých poslancov.“ Tento výklad viac neplatí. Napísal som vám list. Po dvoch mesiacoch ste odpovedali a iba ste zopakovali príslušný odsek. Prečítajte si, prosím, môj list znova. Pochopte, prosím, že ste v súčasnosti veľmi blízko toho, aby ste nechali Parlament, ktorý v podstate podporujem, degenerovať na dvojúrovňový parlament. Vzhľadom na svoju osobnú minulosť, ako môžete urobiť takúto vec? Pretože my ako nezávislí poslanci nemáme príležitosť získať relevantné informácie načas a aktívne sa zúčastniť rozhodovania súvisiaceho so správami a podobnými záležitosťami. V tomto ohľade sa rokovací poriadok musí zmeniť.

Navyše by som chcel vedieť, prečo je pánovi Corbettovi, ktorý bol pravicovými radikálmi odmietnutý v hlasovaní práve preto, že robí takéto veci, dovolené sa dnes zúčastniť plenárneho zasadnutia prakticky v úlohe dozorca. Toto je dvojúrovňový Parlament. Budeme nútení podať sťažnosť, hoci ja by som sa takémuto postupu veľmi rád vyhovel.

Predseda. – Ďakujem. Ako viete, o záležitosti, o ktorej ste hovorili, sa stále diskutuje a chcel by som vás požiadať, aby ste nerobili unáhlené závery. Chceme túto záležitosť vyriešiť, ale ako viete, skupina nezávislých poslancov nenavrhol kandidáta, a preto sa nezúčastňuje niektorých činností. Skupina nemá kandidáta, ktorý by bol prijateľný pre všetkých nezávislých poslancov. Riešenie tohto problému však nájdeme.

Konferencia predsedov rozhodla, že v stredu počas hlasovania o správe pána Martina sa nebude hlasovať o častiach správy, ktoré nesúvisia s Lisabonskou zmluvou, pretože si vyžadujú širšiu diskusiu. Je to preto, že chceme mať istotu, že sa hlasovanie uskutoční v stredu, a preto, že chceme hlasovať o záležitostiach súvisiacich s uplatňovaním Lisabonskej zmluvy. Rozhodla o tom Konferencia predsedov a my musíme toto rozhodnutie realizovať.

David Martin (S&D). – Vážený pán predseda, samozrejme, chápem a podporujem vaše rozhodnutie, ale nechceme – a myslím si, že náznaky sme už možno videli – nemiestne ťahanice na pôde Parlamentu, keď v stredu pristúpime k hlasovaniu o tomto dôležitom kroku pre rokovací poriadok Parlamentu.

Mohol by som vás požiadať, aby ste zajtra poskytli všetkým príslušným osobám tie pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, o ktorých si myslíte, že nesúvisia s Lisabonskou zmluvou – a analogicky tie, na ktoré sa Lisabonská zmluva vzťahuje –, v záujme vyjasnenia tejto záležitosti, aby sme mali na stredu veľmi jasný zoznam hlasovania a aby nedochádzalo k žiadnym sporom?

Predseda. – Mám, samozrejme, v úmysle tak urobiť a aj tak urobím, ale chcel som sa tiež stretnúť s pánom Casinom a niekoľkými ďalšími, aby som im ten zoznam najskôr ukázal. Tiež som ten zoznam chcel ukázať aj vám osobne ako spravodajcovi, zatiaľ sme však nemali príležitosť, pretože ste tu predtým neboli. Je to iba technická záležitosť a nič viac.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Vážený pán predseda, mal som rovnaké obavy, aké vyslovil pán spravodajca. Myslím si, že ak má hlasovanie v stredu prebehnúť správne, v prípade takej dôležitej správy potrebujeme vopred vedieť, ktoré pozmeňujúce a doplňujúce návrhy považujete za neprípustné.

Preto prijímam to, čo ste povedali, a radi by sme tieto informácie mali zajtra.

Predseda. – Za prípravu zoznamu boli zodpovedné parlamentné služby a ja som ho dostal iba pred dvoma hodinami. Je preto celkom nový a hneď vám ho ukážem.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, budeme, samozrejme, rešpektovať vaše rozhodnutia, ale rozumiem tomu tak, že existujú určité výhrady voči niektorým pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom, konkrétne voči tomu, že nesúvisia priamo s Lisabonskou zmluvou.

Možno sa mylím, ale zdá sa mi, že až doteraz mal Výbor pre ústavné veci všeobecné právomoci predkladať návrhy týkajúce sa regulačných pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov. Môže tak robiť, ak pozmeňujúce a doplňujúce návrhy predkladá skupina poslancov, jednotliví poslanci a tiež z vlastnej iniciatívy.

Preto skutočnosť, že využívame príležitosť urobiť niekoľko opráv, tiež s ohľadom na ďalšie aspekty, v rámci širšej reformy rokovacieho poriadku v zmysle Lisabonskej zmluvy, nemožno podľa môjho názoru považovať za neprijateľnú – o to viac, že pomerne veľa pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov bude slúžiť na to, aby sa duch Lisabonskej zmluvy odzrkadlil v rokovacom poriadku, niekedy prostredníctvom pravidiel, ktoré sú v návrhoch reprodukované technicky a materiálne, podstatne častejšie však prostredníctvom odkazu na podstatu tejto zmluvy. Stačí si len spomenúť na úlohu Parlamentu, ktorá bola posilnená vo vzťahu k Rade, ale ktorá sa posilňuje aj rokovacím poriadkom, ktorý sa zaoberá vnútornými vzťahmi s inštitúciami v rámci samotného Parlamentu. Budeme, samozrejme, rešpektovať vaše rozhodnutia, pán predseda, ale mal som pocit, že je potrebné vyjadriť tieto postrehy.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Vážený pán predseda, práve prebiehajúca rozprava tiež odráža skutočnosť, že aktuálne uskutočňovaná rozsiahla reforma je v histórii Európskej únie a Európskeho parlamentu natoľko významná, že podľa všetkého túto úlohu nedokážeme dokončiť na základe jednej správy. Súčasne však blahoželám páňovi Martinovi a páňovi Corbettovi a tým, ktorí sa zúčastnili tejto rozpravy. Existuje však stále niekoľko otázok, ktoré treba v budúcnosti vyjasniť z právneho hľadiska.

Dovoľte mi uviesť len jediný príklad. Som rád, že sa Parlament jasne vyjadril k podpore Charty základných práv, ktorú jednoznačne podporil. Veľmi dobre si však uvedomujeme, že konkrétne v prípade Charty základných práv niekoľko krajín požadovalo výnimku, a to nespomínam skutočnosť, že táto charta tiež obsahuje otázky a nevyriešené problémy, napríklad otázku jazykových práv, o ktorej budeme rokovať zajtra večer. Doteraz európski komisári v skutočnosti povedali, že tieto otázky nie sú súčasťou právnych predpisov Spoločenstva.

Preto musíme rozhodne veľmi presne vyjasniť z hľadiska Lisabonskej zmluvy a Charty základných práv práve tie aspekty právnych predpisov Spoločenstva, na ktoré má Komisia a Parlament právo reagovať, pretože sa potom môžeme v budúcnosti vyhnúť tomu, aby komisár Barrot alebo Leonard Orban mohli povedať, že dôležité otázky, ako slovenský jazykový zákon, nie sú v kompetencii Spoločenstva.

Diane Dodds (NI). – Vážený pán predseda, stojím pred vami ako demokratka. Stojím pred vami ako niekto, kto má demokratický mandát – mandát podobný tomu, aký majú všetci ostatní, ktorí boli zvolení do tohto Parlamentu.

Tiež pred vami stojím ako niekto, kto pochádza z krajiny či regiónu Spojeného kráľovstva, ktorý okúsil veľa utrpenia pre tých, ktorí sa snažia zničiť demokratickú politiku. Preto prichádzam s veľkými očakávaniami, ako sa bude zaobchádzať s demokraciou v tomto Parlamente.

A napriek tomu počas môjho prvého mandátu ako demokraticky zvolenej poslankyne Európskeho parlamentu zisťujem, že som bola vylúčená zo schôdzí koordinátorov a že nemám hlas v Konferencii predsedov.

Tieto problémy sú nepochybne predmetom rozhovorov – a som rozhodne veľmi rada, že počujem, že sa ich snažíte vyriešiť. Nalieham však, pán predseda, aby ste tieto problémy uzavreli veľmi rýchlo, pretože je dôležité, aby bol rešpektovaný demokratický mandát toho Parlamentu. Tiež na vás nalieham, pán predseda, aby ste sa stretli s tými nezávislými poslancami, ktorí sú demokratmi a ktorí si želajú pokrok v týchto záležitostiach.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, rád by som zablahoželať pánovi Martinovi k obsahu tejto správy, pretože ide o otázky, na ktorých sme sa zhodli a ktorým sa musíme nevyhnutne venovať. Je však tiež nutné povedať, že vďaka Lisabonskej zmluve sa Európsky parlament stal plne demokratickým parlamentom s rovnocennými právomocami. Nastal tiež čas, aby si Parlament pripomenul, kto sú pilieri tohto Parlamentu, konkrétne jednotliví poslanci Európskeho parlamentu, parlamentné výbory a politické skupiny.

Podľa mňa vidíme príliš veľa náznakov, že rozhodnutia robí Konferencia predsedov a predsedníctvo. Tiež som si všimol mnoho náznakov poukazujúcich na snahu zabrániť výborom spolupracovať priamo a z vlastnej iniciatívy s výbormi národných parlamentov a namiesto toto zaviesť preskakovanie byrokratických prekážok ako súčasť procesu.

Všimol som si, že schôdza predsedov výborov národných parlamentov sa zúčastňujú skôr podpredsedovia výborov Európskeho parlamentu než ich predsedovia. V súvislosti s právami poslancov Európskeho parlamentu, ak výbor predloží návrhy rozhodnutí na plenárne zasadnutie, parlamentným službám ani iným orgánom neprináleží právo rozhodnúť, či sú tieto návrhy správne alebo nie. Je to niečo, o čom by mali rozhodovať sami poslanci Európskeho parlamentu. Ak sú návrhy zlé, väčšina ich nepodporí.

Očividne existuje strach, že poslanci Európskeho parlamentu budú musieť prijímať rozhodnutia, ktoré škodia ich kariére, a mali by preto byť chránení sami pred sebou. Toto je jediný spôsob, ktorým dokážem interpretovať návrhy, ktorých jasným cieľom je obmedziť právomoci Parlamentu a jednotlivých poslancov Európskeho parlamentu. Mám pocit, že impérium vracia úder.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, prijatím správy pána Martina Európsky parlament dokončil to, čo bolo nevyhnutnou úlohou vzhľadom na blížiacu sa nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy. Urobil to pomocou presného a jednoznačného textu, ktorý začleňuje do nášho rokovacieho poriadku dôležité zmeny zavedené novou zmluvou týkajúce sa zvýšeného významu Európskeho parlamentu z hľadiska legislatívneho postupu, rozpočtového postupu a celkovej rovnováhy inštitúcií Európskej únie.

Z týchto inovácií by som rád poukázal na tie, ktoré súvisia s postupmi revízie zmlúv a s úlohou Parlamentu pri predkladaní návrhov, ako aj so zmenami súvisiacimi s úlohou národných parlamentov, ktoré na Parlament prenášajú osobitnú zodpovednosť: byť schopný urobiť z tejto posilnenej úlohy zdroj demokratickej legitimitnosti pre európsku integráciu a nie byrokratickú prekážku.

Pán predseda urobil správne rozhodnutie pri riešení otázky tých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktoré nie sú priamo relevantné vzhľadom na úlohu priradenú tejto správe, pretože neskôr bude čas konzistentnejšie a systematickejšie riešiť otázku, či treba uskutočniť komplexnejšiu revíziu nášho rokovacieho poriadku.

Faktom zostáva, že hoci existujú prvky, ktoré možno z práce vykonávanej Výborom pre ústavné veci eliminovať, existujú ďalšie prvky, ktoré možno užitočne pridať. Mám na mysli dôležitosť pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, ktorý zdôrazňuje, ako treba riešiť otázku pozorovateľov, pričom treba brať do úvahy, že títo pozorovatelia musia byť vybraní z radov hlavných kandidátov, ktorí neboli zvolení vo voľbách do Európskeho parlamentu.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Vážený pán predseda, na úvod by som chcel zablahoželať spravodajcom, najmä pánovi Martinovi a pánovi Corbettovi, a povedať, že ako pre člena Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) sú mojím prvoradým záujmom predložené pozmeňujúce a doplňujúce návrhy rokovacieho poriadku.

Chcel by som zdôrazniť to, čo považujem za veľmi dôležitý bod, a to bod, ktorý ešte dnes večer nebol spomenutý – bod o národných parlamentoch.

Skutočnosť, že Parlament posilnil z hľadiska demokracie, je zreteľným dôsledkom tohto rokovacieho poriadku a Lisabonskej zmluvy. Európska demokracia je však tiež výsledkom väzieb medzi národnými parlamentmi.

Tento návrh rokovacieho poriadku sa snaží legálne vytvoriť tieto dve inštalácie legitímnej demokracie a tým konsolidovať demokraciu. Na jednej strane je demokracia vychádzajúca z nástrojov Európskeho parlamentu, jeho nástrojov kontroly a jeho legislatívnej úlohy, a na druhej strane je demokratická spolupráca medzi národnými parlamentmi prostredníctvom iných nástrojov.

Preto plne podporujem príslušné návrhy. Nesúhlasím s pánom Duffom, keď hovorí, že by sme mali odložiť vytváranie vzťahov s národnými parlamentmi až na neskôr. Myslím si, že môžeme konať teraz na základe Lisabonskej zmluvy a že je veľmi dôležité, aby sme tak urobili.

Tiež by som chcel povedať, že podporujem návrh mojich kolegov, pána Szájera a pána Broka, v súvislosti so zastúpením v Konferencii výborov pre európske a komunitárne záležitosti parlamentov Európskej únie (COSAC) a nakoniec, že celkom súhlasím s pripomienkami môjho kolegu pána Broka a iných poslancov o nadradenosti Parlamentu a jeho poslancov v otázkach súvisiacich s parlamentnými službami.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, rozhodne sa odohráva skutočná zmena podstaty našich inštitúcií – európskych inštitúcií. Správne fungovanie mechanizmu Spoločenstva v blízkej budúcnosti závisí od našich politických zručností a našej schopnosti vybaviť sa v najkratšom možnom čase legislatívnymi nástrojmi v rámci Parlamentu ako inštitúcie, nástrojmi, ktoré nám umožnia využívať obrovské množstvo príležitostí ponúkaných Lisabonskou zmluvou.

Práve z tohto dôvodu si myslím, že čo je skutočne v stávke, je, paradoxne, posilnenie federálneho rozmeru, ako aj rozmeru subsidiarity Európskej únie. Je to rozhodujúce pre našu budúcnosť, a to o to viac, že sme v tejto fáze nevzali dostatočne do úvahy občanov ako jednotlivcov, teda ako *raison d'être* politiky.

Vysvetlím vám, čo tým myslím. Dosiahnutú úroveň harmonizácie možno opísať ako uspokojivú. Európa znamená v životoch našich občanov veľa. Napriek tomu Európska únia a členské štáty často namiesto toho, aby do centra politiky postavili jednotlivca, rodinu a všetkých ostatných, zneužívajú zásadu subsidiarity na presadzovanie záujmov inštitúcií.

Z tohto dôvodu ochrana zásady subsidiarity tak, ako je vyjadrená v Charte základných práv Európskej únie, je dôležitejšia ako kedykoľvek doteraz. Potrebujeme monitorovací systém, ktorý zaručí, že legislatívne návrhy predložené Parlamentu budú skutočne vyhodnotené, a to najmä pokiaľ ide o dodržiavanie tejto zásady subsidiarity. To by bol skutočný východiskový bod pre inštitúcie, ktoré chránia, nie riadia životy občanov.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Vážený pán predseda, rád by som sa vrátil k téme prípustnosti pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktorú ste spomínali skôr.

V súlade s článkom 157 ods. 3 to záleží na vás, chcel by som vás však požiadať, pán predseda, aby ste zvážili múdre slová predsedu Výboru pre ústavné veci pána Casiniho. Nemyslím si, že je možné nechať v rukách parlamentných služieb rozhodovanie o tom, ktoré pozmeňujúce a doplňujúce návrhy súvisia s Lisabonskou zmluvou a ktoré nie. Navyše tento Parlament má suverénne právo rozhodnúť, či je pozmeňujúci a doplňujúci návrh potrebný, alebo nie, keď v tomto čase, ako všetci povedali, začína nová fáza.

Vážený pán predseda, rád by som vás preto požiadal, aby ste značné právomoci, ktoré vám udeľuje rokovací poriadok, uplatňovali s mierou a s vašou zvyčajnou prezieravosťou. Želám si, aby ste urobili správne rozhodnutie a aby sme ho všetci videli.

David Martin, spravodajca. – Vážený pán predseda, ďakujem všetkým kolegom, ktorí vystúpili v tejto rozprave. Tiež chcem nadviazať na poznámku pána Méndeza de Viga.

Pán Casini sa vyjadril veľmi múdro, ako tomu často pri týchto záležitostiach býva, že máme pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré s Lisabonskou zmluvou nemajú vôbec nič spoločné, a je veľmi jasné, že s Lisabonskou zmluvou nič spoločné nemajú. Hoci by som prežil, keby Parlament niektoré z nich odhlasoval, bude pravdepodobne spravodlivejšie, aby sme mali o týchto záležitostiach samostatnú úplnú a otvorenú diskusiu, než o nich budeme hlasovať.

Zároveň chcem jasne uviesť, že nič nezastaví poslancov v predkladaní návrhov, napríklad takých, o ktorých hovoril pán Fox, ktoré by zbavili predsedníctvo časti jeho právomocí súvisiacich s implementáciou štatútu poslancov. Ja s tým nesúhlasím, ale nič nezabrání poslancom, aby túto záležitosť predniesli v budúcnosti v rozprave v tomto Parlamente.

Ďalšie pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, napríklad úloha národných parlamentov, nemusia byť striktné pozmeňujúce a doplňujúce návrhy súvisiace s Lisabonskou zmluvou, ale pán Casini má úplnú pravdu, že súvisia s duchom vykonávania Lisabonskej zmluvy, pretože náš vzťah s národnými parlamentmi sa mení v dôsledku Lisabonskej zmluvy.

Chcel by som vás preto požiadať, aby ste so svojou rozvážnosťou rozhodli, že tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy sú prípustné, ale že tie, ktoré sa týkajú fungovania predsedníctva – počtu podpredsedov výborov

atď. –, jednoznačne nie sú záležitosti súvisiace s Lisabonskou zmluvou a nemalo by sa o nich tento týždeň hlasovať.

Predseda. – Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční v stredu 25. novembra 2009.

22. Program rokovania na nasledujúci deň: pozri zápisnicu

23. Skončenie rokovania

(Rokovanie sa skončilo o 22.00 hod.)